

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN

41-42-43

VERGADERINGENVANMEI1994

ACTUELE VRAGEN

ACTUELE INTERPELLATIE

BELEIDSBRIEF KANKERPREVENTIE IN VLAANDEREN

CONCESSIE DODENGANG DIKSMUIDE

DECREET BESCHERMING CULTUREEL EN NATUURLIJK ERFGOED
VAN DE WERELD

DECREET ERKENNING EN SUBSIDIERING ALGEMENE DIENST
VOOR JEUGDTOERISME

DECREET OVERDRACHT ROERENDE EN ONROERENDE GOEDEREN
AAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DECREET TAALGEBRUIK BIJ DE VERKIEZINGEN

INTERPELLATIES

SERVICE-FLATS VOOR BEJAARDEN

VOETBALCONTRACT VTM-BRTN

VLAAMS ACTIEPROGRAMMA BIOTECHNOLOGIE

WIJZIGING SEPTEMBERDECREET

Inhoud

Nr. 41 **Donderdag 5 mei 1994**

Berichten van verhindering, blz. 1619

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 1619

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 1620

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1620

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1620

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1621

Verslag

Indiening, blz. 1621

Jaarverslag

Indiening, blz. 1621

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1621

Ministerieel besluit

Indiening en verwijzing, blz. 1622

Aanbeveling van de Raad van Europa

Indiening en verwijzing, blz. 1622

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1622

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1622

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1622

Samenstelling van commissies

Wijziging onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1622

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 1623

Mededeling van de voorzitter, blz. 1623

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1623

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1624

Voorstel van decreet van de heren E. Van Vaerenbergh en H. Suykerbuyk houdende regeling van het taalgebruik bij verkiezingen

— 521 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1624

Sprekers : de heer W. Demuyt, verslaggever, de heren E. Van Vaerenbergh, L. Peeters, M. Vanhoutte, J. Van Houthem, H. Suykerbuyk

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1626

Hoofdelijke stemming, blz. 1627

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1628

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Houthem betreffende de Dodengang te Diksmuide en de houding van de federale Minister van Financiën ter zake

— 539 (1993-1994) — Nr. 1

Bespreking, blz. 1629

Sprekers : de heren J. Van Houthem, A. Arts, P. Van Grembergen, H. Coveliers, E. Van Rompuy, L. Hancké

Hoofdelijke stemming, blz. 1631

Sprekers : de heren L. Hancké, J. Geysels, E. Beysen

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de nieuwe bestemming die men wil geven aan de militaire gebieden in het **gewestplan Brugge-Oostkust**, blz. 1633

Actuele vraag van de heer M. Van der Poorten tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de schorsing van door de gemeentebesturen aan het gemeentepersoneel toegekende toelagen, blz. 1633

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het storten zonder vergunning van baggerspecie door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op een terrein te Evergem

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het dumpen van vervuild baggerslib uit de Gentse binnenwateren in Evergem door de administratie Waterinfrastructuur van het departement Openbare Werken

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de geloofwaardigheid van het Vlaamse milieubeleid na het incident met het storten van restslib te Evergem, blz. 1634

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het risico van verdwijning van de veerdiensten Terdonk-Langerbrugge op het kanaal Gent-Terneuzen, blz. 1637

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de recente op-

merkingen van het Rekenhof over de Vlaamse vervoermaatschappij De Lijn, blz. 1638

Actuele vraag van de heer D. Van der Maelen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Balkanactie in het licht van recente persberichten, blz. 1640

Actuele vraag van de heer P. Dewael tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de controverse rond de Raad voor Cultuur, blz. 1641

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het BRTN-radiobericht van 3 mei jongstleden omtrent de Raad voor Cultuur, blz. 1641

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het feit dat een kandidate voor de aanstaande Europese verkiezingen nog steeds als officiële regeringsgenodigde de scholen mag toespreken, blz. 1642

Actuele interpellatie (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams Actieprogramma Biotechnologie, blz. 1643

Sprekers : de heer J. Tavernier, minister-president L. Van den Brande
Met redenen omklede motie, blz. 1646

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1646

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1647

Nr. 42 **Donderdag 19 mei 1994**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1675

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1675

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1675

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1676

Verslag van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1676

Verslagen

Indiening, blz. 1676

Jaarverslag

Indiening, blz. 1677

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 1677

Ministerieel besluit

Indiening en verwijzing, blz. 1677

Verslag van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1677

Brieven van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1677

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening en verwijzing, blz. 1677

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1678

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1678

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1678

Samenstelling van een commissie

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden, blz. 1678

Werkgroep belast met het opmaken van een inventaris van de sociale en menselijke gevolgen van de slachtoffers van de oorlog, met name ook van de Spaanse burgeroorlog en voor de getroffen van de repressie- en epuratiwetgeving

Samenstelling, blz. 1678

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1678

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt te Parijs op 16 november 1972

— 455 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1679

Sprekers : de heer A. Arts, verslaggever, de heren J. Ulburgs, P. Van Grembergen, minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1683

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de subsidiëring van de vereniging zonder winstgevend doel Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme en betreffende de overdracht van het beheer en de exploitatie van jeugdinfrastructuur aan die vereniging

— 478 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1684

Sprekers : de heer P. Hostekint, verslaggever, de heren J. Demeulenaere,

re, M. Van Peel, L. Dierickx, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1689

Ontwerp van decreet tot regeling van de overdracht van roerende goederen en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie

— 491 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1690

Sprekers : de heer L. Martens, verslaggever, E. Van Rompuy, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1692

Voorstel van decreet van de heer P. Van Grembergen c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

— 427 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1693

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, verslaggever, de heren L. Pierco, P. Van Grembergen, A. De Boeck, J. Van Hauthem, E. Van Rompuy, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1699

Beleidsbrief Kankerpreventie in Vlaanderen — 1994, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

— 517 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 1699

Sprekers : mevrouw L. Maximus, verslaggever, de heren G. Anthuenis, L. Goutry, M. Maertens, E. Van Vaerenbergh, minister L. Detiège

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1705

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1707

Nr. 43 Donderdag 19 mei 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1719

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het uitblijven van maatregelen voor de afsluiting en sanering van het Broek te Willebroek na een alarmerend onderzoeksrapport van IREA, blz. 1720

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de houding van de Vlaamse regering nadat de minister-president van de Franse gemeenschapsregering zich recentelijk uitsprak tegen elke vorm van amnestie, blz. 1721

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de oprichting van een Instituut voor Biotechnologie, blz. 1722

Actuele vraag van de heer J. Gabriëls tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de goedkeuring van de programmadocumenten voor de 5b-gebieden Meetjesland en de Westhoek-Middenkust, blz. 1723

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de uitvoering van de CAO van september 1993 voor het opvoedend personeel, blz. 1723

Actuele vraag van de heer W. Verrecken tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de mogelijkheid voor chauffeurs van De Lijn om tijdens de uitoefening van hun beroep een propagandabadge tegen racisme opgespeld te krijgen, blz. 1725

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer F. Dielens tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de financiering van service-flats voor bejaarden, blz. 1725

Sprekers : de heren F. Dielens, A. Denys, M. Maertens, E. Van Vaerenbergh, B. Vandendriessche, minister W. Demeester-De Meyer

Interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het contract tussen VTM en de Belgische voetbalbond en de rol van de BRTN-leiding hieromtrent

Interpellatie van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de actuele toestand in het medialandschap na de ondertekening van het voetbalcontract afgesloten tussen VTM en de Belgische voetbalbond

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het zogenaamde voetbalcontract en de weerslag ervan op het medialandschap

Actuele interpellatie van de heer D. Van Mechelen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister naar aanleiding van het contract afgesloten tussen VTM en de Koninklijke voetbalbond

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de gevolgen van het voetbalcontract voor het Vlaamse medialandschap en inzonderheid voor de BRTN, blz. 1734

Sprekers : de heren F. Van den Eynde, H. Olaerts, L. Hancké, A. Denys, D. Van Mechelen, H. Van Dienderen, E. Van Rompuy, P. Dewael, minister H. Weckx

Met redenen omklede moties, blz. 1755

Voorstel van resolutie van de heer H. Van Dienderen c.s. betreffende het stimuleren van het overheids personeel in ruime zin om meer gebruik te maken van de fiets voor het woon-werkverkeer – 545 (1993-1994) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1755

Sprekers : de heren J. Geysels, J. Ansoms, H. Van Dienderen A. Denys

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt te Parijs op 16 november 1972

– 455 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1755

Sprekers : de heer J. Ulburghs en minister J. Sauwens

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de subsidiëring van de vereniging zonder winstgevend doel Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme en betreffende de overdracht van het beheer en de exploitatie van jeugdinfrastructuren aan die vereniging

– 478 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1757

Spreker : de heer L. Dierickx

Ontwerp van decreet tot regeling van de overdracht van roerende goederen en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie

– 491 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1758

Voorstel van decreet van de heer P. Van Grembergen c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

– 427 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1759

Sprekers : de heren L. Pierco, E. Van Rompuy, H. Coveliers, J. Gabriels, P. Van Grembergen, J. Geysels, J. Van Hauthem, L. Hancké, H. Schiltz, F. Vermeiren, H. De Croo

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 3 mei 1994 door de heer H. Van Dienderen in commissie gehouden interpellatie

tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitvoering van de afspraken inzake HST en het binnenlands spoorverkeer door de NMBS

– 536 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1762

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, H. De Croo, L. Van Nieuwenhuysen, J. Ansoms, L. Hancké, H. Coveliers

Met redenen omklede motie van de heer J. Tavernier tot besluit van de op 5 mei 1994 door de heer J. Tavernier gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams Actieprogramma Biotechnologie

Hoofdelijke stemming, blz. 1765

Spreker : de heer J. Tavernier, mevrouw J. Leduc, de heer H. Candries, minister-president L. Van den Brande

Regering van de werkzaamheden, blz. 1767

VOORZITTER : de heer E. Baldewijns

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

M. Aelvoet, J. Ansoms, G. Anthuenis, L. Appeltans, A. Arts, E. Baldewijns, L. Barbé, M. Bartholomeussen, E. Beysen, R. Bosman, G. Bossuyt, M. Bourgois, P. Breynne, L. Brill, H. Brouns, H. Candries, J. Caubergs, J. Caudron, F. Cauwenberghs, P. Chevalier, M. Cordeel, H. Coveliers, S. Creyf, R. Daems, N. De Batselier, A. De Boeck, S. De Clerck, P. De Keersmaeker, A. De Maght-Aelbrecht, F. De Man, W. Demeester-De Meyer, J. De Meyer, W. Demuyt, A. Denys, J. De Roo, E. Derycke, J. De Seranno, P. Desmet, R. Deswaene, L. Detiège, W. De Vlieghe, J. Devolder, P. Dewael, F. Dewinter, M. Didden, L. Dierickx, J. Dupré, J. Eeman, M. Eyskens, J. Gabriels, J. Geysels, F. Ghesquière, W. Goossens, L. Goutry, L. Hancké, P. Hostekint, T. Kelchtermans, A. Kempinaire, R. Landuyt, H. Lauwers, J. Lenssens, A. Leysen, M. Logist, H.

Marsoul, L. Martens, L. Maximus, T. Merckx-Van Goey, G. Moens, L. Monset, C. Moors, L. Nelis-Van Liedekerke, M. Olivier, J. Peeters, L. Peeters, W. Peeters, L. Pierco, E. Pinoie, K. Pinxten, S. Platteau, R. Raes, D. Ramoudt, F. Sarens, J. Sauwens, A. Schellens, H. Schiltz, J. Sleenckx, L. Standaert, H. Suykerbuyk, F. Swaelen, G. Swennen, R. Swinnen, W. Taelman, P. Tant, J. Tavernier, J. Taylor, J. Timmermans, L. Tobback, M. Tyberghien-Vandenbussche, A. Van Aperen, L. Van den Bossche, L. Van den Brande, F. Vandenbroucke, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, D. Van der Maelen, M. Van der Poorten, J. Van der Sande, J. Vandeurzen, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, J. Van Hecke, R. Van Hooland, M. Van houtte, E. Vankeirsbilck, G. Vanleenhove, D. Van Mechelen, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire, T. Van Parys, M. Van Peel, R. Van Rompaey, E. Van Rompuy, E. Van Vaerenbergh, L. Vanvelthoven, R. Van Walleggem, H. Van Wambeke, F. Vergote, I. Verleyen, G. Vermassen, W. Verreycken, M. Verwilghen, M. Vogels, H. Weckx, J. Weyts, F. Willockx.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

G. Cardoen, R. Vanlerberghe : gezondheidsredenen ;

G. Annemans, M. Capoen, W. Claes, J. De Bremaeker, H. De Croo, J. Demeulenaere, J. De Mol, P. Deprez, F. Dielens, V. Dua, G. Geens, J. Laverge, J. Leclercq, C. Lisabeth, W. Martens, H. Olaerts, E. Schuermans, W. Seeuws, J. Ulburghs, J. Valkeniers, V. Vautmans : buitenslands ;

A. Bourgeois, M. Maertens, M. Smet : ambtsverplichtingen ;

F. Wymeersch : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

V. Anciaux, P. Berben, J. Buchmann, X. Buisseret, M. Colla, W. Cortois, J. Decorte, E. De Groot, J.-L. Dehaene, R. De Wulf, M. Dillen, A. Gijsbrechts-Horckmans, J. Leduc, A.-M. Neyts-Uytbroeck, J. Pede, J. Spinnewyn, J. Vande Lanotte, J. Van Looy, J.-P. Van Rossem, G. Verhofstadt, A. Verlinden, F. Vermeiren, R. Wierinckx.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

Voorzitter

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 18 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 19 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

BEGROTINGSSTUKKEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende begrotingsstukken werden ingediend :

- Toelichting bij de aanpassingen van de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Aangepaste administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 20 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet tot ophef-

ping van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering
- 534 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

- Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake de financiering van de gemeenten
- 535 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

VOORSTELLEN VAN DE DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende opheffing van het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen
- 523 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.
- Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke

subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

- 524 (1993-1994) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Cultuur.

- Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen
- 525 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.
- Voorstel van decreet van de heren F. Cauwenberghs en A. Schellens houdende erkenning en subsidiëring van de sportdiensten van de provincies, de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie
- 527 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.
- Voorstel van decreet van de heer F. Vermeiren c.s. houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
- 528 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Voorstel van decreet van de heer F. Vermeiren c.s. houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
- 529 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Voorstel van decreet van de heer J. Vandeurzen c.s. houdende verbetering van de samenwerkingsmogelijkheden van openbare ziekenhuizen
- 530 (1993-1994) - Nr. 1.

Voorzitter

Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

- Voorstel van decreet van de heer S. Platteau houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
- 532 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer W. Verreycken betreffende het aanknopen van vriendschapsrelaties met het Tibetaanse volk
- 526 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Voorstel van resolutie van de heer J. Geysels betreffende het bevoegdheidsconflict door de oprichting van plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen
- 531 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.
- Voorstel van resolutie van de heer F. De Man betreffende het opstarten van een opsporingsprogramma op de BRTN
- 533 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Media.

VERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- door mevrouw S. Creyf namens het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant aan de commissie voor Cultuur over het ontwerp van decreet tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie
- 491 (1993-1994) - Nr. 2.

JAARVERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende jaarverslag ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Jaarverslag 1993 van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs.

VERZOEKSCHRIFTEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende verzoekschriften werden ingediend :

- Verzoekschrift van 22 maart 1994 van de V.Z.W. Beter Bruggestraat betreffende de slachthuizenproblematiek.
Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Verzoekschrift van 29 maart 1994 van de V.Z.W. Aktiekomitee Red

de Voorkempen betreffende de slachthuizenproblematiek.

Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Verzoekschrift van 6 april 1994 van de heer M. Reynders over de toe te passen weddeschalen voor de industrieel ingenieurs en de interpretatie van het begrip "voorrangsregeling" uit de wet van 18 februari 1977 (artikel 9).
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Verzoekschrift van 12 april 1994 van de heer R. Handsaeme-De-kimpe betreffende de slachthuizenproblematiek.
Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Verzoekschrift van 12 april 1994 van weduwe Schelpe betreffende de slachthuizenproblematiek.
Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Verzoekschrift van 12 april 1994 van de heer Hubert Stevens betreffende de slachthuizenproblematiek.
Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Verzoekschrift van 12 april 1994 van de heer Dries Rebry betreffende de slachthuizenproblematiek.
Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Verzoekschrift van 12 april 1994

Voorzitter

van de heer en mevrouw Werbrouck-Degomme betreffende de slachthuizenproblematiek. Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Verzoekschrift van 12 april 1994 van de heer Casier-Vandemoortele betreffende de slachthuizenproblematiek. Verwezen naar de Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Verzoekschrift van 12 april 1994 van de heer H. Soenen betreffende de slachthuizenproblematiek. Verwezen naar het Bureau. Suggestie : Verenigde commissies voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

MINISTERIEEL BESLUIT

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ministerieel besluit werd ingediend :

- Ministerieel besluit van 19 april 1994 betreffende de herverdeling van basisallocaties. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

AANBEVELING VAN DE RAAD VAN EUROPA

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende aanbe-

veling van de Raad van Europa werd ingediend :

- Recommandation 1239 (1994) relative à la situation de l'ex-Yougoslavie au plan culturel. Verwezen naar de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 32/94 van 19 april 1994 (rolnummers 549 tot 560) ;
- Arrest nr. 33/94 van 26 april 1994 (rolnummer 563) ;
- Arrest nr. 34/94 van 26 april 1994 (rolnummers 571 en 580).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummer 694 ;
- Rolnummer 698.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, L. Appeltans, L. Barbé, M. Bourgois, X. Buisseret, J. De Mol, W. Demuyt, J. De Roo, P. Desmet, R. Deswaene, F. Dewinter, M. Diddén, J. Gabriels, F. Ghesquière, L. Goutry, M. Maertens, L. Martens, H. Olaerts, L. Pierco, E. Schuermans, L. Standaert, H. Suykerbuyk, J. Timmermans, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, L. Van Nieuwenhuysen, H. Van Wambeke.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de VLD-fractie zijn :

- in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de heer Wierinckx als vast lid vervangen door de heer Versnick en de heer Vergote als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Gabriels ;
- in de commissie voor de Media de heren Monset en Wierinckx als plaatsvervangende leden vervangen door de heren Chevalier en Versnick ;
- in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid de heer Taelman als vast lid vervangen door mevrouw Leduc en mevrouw Leduc als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Taelman ;

Voorzitter

- in de commissie van Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken de heer Flamant als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw De Maght-Aelbrecht ;
- in de commissie voor Welzijn en Gezondheid de heer Flamant als vast lid vervangen door de heer De Groot en de heer De Groot als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Valkeniers.

ONDERZOEK NAAR TAALGROEP EN WOONPLAATS

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar taalgroep en woonplaats betreffende de heer Geert Versnick, volksvertegenwoordiger, opvolger van wijlen volksvertegenwoordiger Emile Flamant.

Conform artikel 3 van ons reglement dienen wij er ons van te vergewissen of de betrokkene ingeschreven is op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Bij brief van 21 april 1994 heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers ons medegedeeld dat betrokkene de eed heeft afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoort.

Gelet op voormelde brief stel ik voor dat de Raad er zich, zoals gebruikelijk, zou toe beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en de formaliteit betreffende het onderzoek naar taalgroep en woonplaats als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

Aldus is besloten.

Met genoegen roep ik de heer Versnick dan ook uit tot lid van de Vlaamse Raad en heet hem namens

u allen welkom in deze vergadering.
(*Applaus op alle banken*)

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Bij brief van 18 april 1994 zendt de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen het dossier inzake een gerechtelijk onderzoek over, ten einde van de Vlaamse Raad verlof te krijgen een lid te mogen vervolgen.

Het dossier wordt verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, wij vragen de spoedbehandeling voor stuk 531 nr. 1 met betrekking tot een voorstel van resolutie betreffende het bevoegdheidsconflict ontstaan door de oprichting door de federale regering via de programmawet van de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen, afgekort PWA's.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, onze fractie sluit zich aan bij het verzoek van Agalev.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, de wet is gepubliceerd op 31 maart 1994. Volgende week vindt er een interministerieel overleg

plaats over deze materie en de andere onderwerpen die hangende zijn tussen de gewestregering, de gemeenschapsregering en de federale regering. Het is dan ook voorbarig om hiervoor de spoedbehandeling te vragen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, de discussie over het artikel in de programmawet dat de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen installeert, werd gevoerd binnen en buiten deze Raad en de federale Kamers.

Op 24 februari heb ik de verantwoordelijke minister van de Vlaamse regering, mevrouw Detiège, de vraag gesteld wat het standpunt van de regering en van haarzelf was wat de creatie van deze PWA's betreft. Zij antwoordde toen heel duidelijk dat als de wet, die de installatie van de PWA's bepaalde in de programmawet, niet werd gewijzigd zij van mening was dat dit een inbreuk is op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 betreffende de bevoegdheid van de Vlaamse regering en van het Vlaams Gewest inzake de arbeidsbemiddeling. Zij voegde eraan toe dat als die wet niet zou worden veranderd zij de nodige stappen zou doen, onder andere een procedure bij het Arbitragehof. Na de bespreking in Kamer en Senaat is deze wet – ondanks het verzoek van mijn partij en van leden van andere fracties – ongeamendeerd goedgekeurd.

Enkele weken geleden, op 24 april en na de goedkeuring van deze wet, heb ik minister Detiège dezelfde vraag gesteld. Toen heeft zij geantwoord dat zij haar standpunt handhaafde en dat ze de Vlaamse regering zou verzoeken een procedure in te spannen bij het Arbitragehof.

Wij hebben daarover tot op heden niets vernomen. De spoedbehandeling van onze resolutie spreekt dus voor zich. De wet is ongewijzigd goedgekeurd en blijft een inbreuk op onze bevoegdheid.

De voorzitter : Dames en heren, wij bespreken niet de inhoud zelf van de resolutie maar de wenselijkheid van een spoedbehandeling.

De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers : Mijnheer de voorzitter, het argument dat de minister in verband met de spoedbehandeling aanhaalt, is een bijzonder belangrijk, principieel argument. Het feit dat er een vergadering is tussen de federale minister en de Vlaamse minister is eigenlijk geen argument om de hoogdringendheid te verwerpen, vermits het recht van de Vlaamse raad om zich tot het Arbitragehof te wenden, totaal los staat van het recht van de regering om dit te doen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, onze fractie sluit niet uit dat wij naar het Arbitragehof zouden gaan. Zoals de minister reeds heeft gezegd, heeft er volgende week echter een gewestelijk interministerieel overleg plaats. Het zou beter zijn wanneer de Vlaamse Raad pas na dit overleg een beslissing zou nemen en ik meen dan ook dat er nu geen nood is aan een spoedbehandeling bij hoogdringendheid.

De voorzitter : De discussie over de spoedbehandeling is gesloten. Ik meen uit de bespreking te kunnen afleiden dat er geen eenstemmigheid is.

Dames en heren, wij stemmen nu bijzitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen, bijgevolg blijft het voorstel van resolutie verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.

Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe een aanvulling van de agenda voor te stellen voor het voorstel van decreet van de heer Suykerbuyk en mezelf, in verband met het taalgebruik bij de verkiezingen, rekening houdende met de nakende Europese verkiezingen van 12 juni aanstaande en de gevolgen die dit decreet daarop zou kunnen hebben.

De voorzitter : Als ik u goed begrijp, vraagt u dat dit punt aan onze agenda van vandaag zou worden toegevoegd ? Als de Raad hiermee akkoord gaat, dan kunnen wij dit voorstel vandaag behandelen.

Is de Raad het eens met het voorstel tot aanvulling van de agenda en met de onmiddellijke behandeling van het voorstel van decreet ? **(Ja)**

Wij kunnen dus unaniem tot de aanvulling van de agenda overgaan en besluiten met een stemming.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren E. Van Vaerenbergh en H. Suykerbuyk houdende regeling van het taalgebruik bij verkiezingen - 521 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Van Vaerenbergh en Suykerbuyk, houdende regeling van het taalgebruik bij verkiezingen.

De bespreking is geopend.

De heer Demuyt, verslaggever heeft het woord.

De heer W. Demuyt, verslaggever **(op de tribune)** : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, uw commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken besprak gisteren, 4 mei 1994, het voorstel van decreet van de heren Van Vaerenbergh en Suykerbuyk houdende regeling van het taalgebruik bij de verkiezingen.

Een indiener van het voorstel van decreet wees erop dat door de jongste staatshervorming in het centrum van het land een kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het leven werd geroepen.

Zoals u weet, bestaat die kieskring uit twee delen : enerzijds het eentalig gebied Halle-Vilvoorde en anderzijds het tweetalig gebied van de negentien Brusselse gemeenten.

De creatie van die kieskring leidt tot de vaststelling dat in die regio twee soorten kandidatenlijsten zullen worden ingediend : enerzijds Nederlandstalige en anderzijds Franstalige-

Wat het bestuurlijk arrondissement Halle-Vilvoorde betreft zal er een concurrentie tot stand komen. In een eentalig gebied zullen de Fransstaligen stemmen kunnen werven. Op administratief vlak moeten de op Franstalige lijsten uitgebrachte stemmen worden verwerkt.

Het voorstel van decreet strekt ertoe in het eentalig gebied Halle-Vilvoorde de stemverrichtingen uitsluitend in het Nederlands te laten verlopen, zodat er geen verplichte tweetaligheid wordt opgelegd aan administratieve overheden en stemopnemers.

Op vraag van een lid verduidelijkt minister Weckx dat het voorstel van decreet een toepassing is van artikel 129 van de Grondwet en, ingevolge paragraaf 2 van dit artikel, enkel betrekking heeft op eentalige gemeenten van Halle-Vilvoorde.

Demuyt

Dit is dus met uitsluiting van de negentien Brusselse gemeenten en de zes faciliteitengemeenten.

Een lid vraagt of het niet aangewezen is om het advies van de Raad van State te vragen. In verband met deze problematiek is trouwens een procedure hangende bij het Arbitragehof. Het lid wenst tevens een verduidelijking inzake de gevolgen op de komende Europese verkiezingen.

Een indiener van het voorstel van decreet antwoordt dat artikel 5 van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken duidelijk is, zodat een advies van de Raad van State niet nodig is. Artikel 5 van de gecoördineerde wetten gebruikt het begrip "verrichtingen". Dit begrip slaat op alles wat met de verkiezingen samenhangt. Het is mogelijk dat de organisatie van de Europese verkiezingen met het voorstel van decreet niet vereenvoudigt, toch is de organisatie daardoor niet onmogelijk.

Op dit ogenblik zijn de oproepingsbrieven en de tabellen niet gedrukt. Het is dus mogelijk bij de komende Europese verkiezingen het voorstel van decreet toe te passen.

Minister Weckx heeft gezegd dat de Raad van State een advies heeft uitgebracht naar aanleiding van het wetsvoorstel tot vervollediging van de federale staatsstructuur (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Stuk 897/2 - 1992-1993). In dit advies stelt de Raad van State dat voor de eentalige gemeenten alleen de Franstalige en Vlaamse Gemeenschappen bevoegd zijn om ter zake te "legifereeren". Een tweede advies van de Raad van State is dus niet nodig.

Er zijn inderdaad verschillende beroepen hangende voor de Raad van State. De Vlaamse regering heeft desbetreffend een memorie ingediend. Die memorie leidt tot dezelfde conclusie als het advies van de Raad van State.

De Vlaamse regering heeft vastge-

Kamerlid Ward Demuyt (CVP), rechts mast zijn CVP-collega Luc Goutry, trad op als verslaggever bij de bespreking van het voorstel van decreet van de heren E. Van Vaerenbergh en H. Suykerbuyk houdende regeling van het taalgebruik bij verkiezingen

steld dat het voorstel van decreet geen gevolgen heeft voor de kiezer. Wel zijn er mogelijke gevolgen voor de aanmaak van de administratieve documenten, bijvoorbeeld de al voornoemde verzamelstaten. Die gevolgen kunnen evenwel worden opgevangen. Het standpunt van de Vlaamse regering is dan ook dat het voorstel van decreet aanvaardbaar is. Amendementen van de heren Van Vaerenbergh en Suykerbuyk (Stuk 521 (1993-1994) - Nr. 2) strekten ertoe artikel 4 en het derde lid van artikel 3 weg te laten en voor het tweede lid van artikel 3 een betere formulering te gebruiken.

De amendementen, de artikelen, de geamendeerde artikelen en het hele voorstel van decreet werden eenparig aangenomen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ik wil allereerst de verslaggever dan-

ken voor het zeer volledige mondelinge verslag dat hij in de Raad heeft uitgebracht.

Het bracht duidelijk de bestaande problematiek tot uiting, namelijk het feit dat het centrum van het land een kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde kent die enerzijds de negentien gemeenten van Brussel omvat en dus een tweetalig gebied is, en anderzijds het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde met vijfendertig gemeenten waarvan in principe de voertaal het Nederlands is.

Dit betekent dus dat in Halle-Vilvoorde twee soorten kandidatenlijsten bestaan die naar de gunst van de kiezer dingen, enerzijds een Nederlandstalige en anderzijds een Frans-talige. Van deze kandidatenlijsten moeten samenvattingen en optellingen worden gemaakt. Het zou toch onaanvaardbaar zijn dat in het Vlaamse Gewest de personen belast met de administratieve afwikkeling van deze zaak verplicht zouden worden het Frans te hanteren. Dit de-

Van Vaerenbergh

creet strekt er dus toe te verhinderen dat aan Nederlandstaligen de plicht wordt opgelegd Franstalige documenten te verhandelen.

Ik wijs ook op het feit – wat eveneens door de verslaggever op een deskundige manier werd weergegeven – dat de Raad van State duidelijk heeft verklaard dat alleen de Vlaamse Raad bevoegd is om de taalwetgeving van de eentalige gemeenten in Halle-Vilvoorde te regelen.

Ik meen dan ook dat zich geen enkel probleem voordoet om dit voorstel van decreet eenparig goed te keuren. Ook de Vlaamse regering heeft ter zake reeds een standpunt ingenomen en zich aangesloten bij voorliggend voorstel van decreet naar aanleiding van een klacht bij het Arbitragehof.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, onze fractie heeft zich aangesloten bij het voorstel van decreet van de collega's Van Vaerenbergh en Suykerbuyk. In de commissie heb ik trouwens de spoedbehandeling van dit voorstel gevraagd. Ik verontschuldig mij bij de leden voor deze vraag om urgentie ; het is evenwel essentieel voor de regio Brussel-Halle-Vilvoorde dat dit decreet snel wordt goedgekeurd en onmiddellijk overleg tot stand komt met de federale minister die ter zake is bevoegd.

Ik ben er inderdaad van overtuigd dat het een absolute noodzaak is. Gelet op de timing die met betrekking tot de Europese verkiezingen moet worden gerespecteerd, kunnen dank zij dit decreet nog precies op tijd een paar aanpassingen worden aangebracht. Rekening houdend met de voorstellen die moeten worden geformuleerd met betrekking tot het aanplakken van de kandidatenlijsten en de formulieren die moe-

ten worden opgemaakt voor de stemopnemingsbureaus, is dit inderdaad niet onbelangrijk.

Er bestaat dus geen enkele twijfel dat voorliggend decreet aan een effectieve noodzaak beantwoordt.

De voorzitter : De heer Vanhoutte heeft het woord.

De heer M. Vanhoutte (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de VLD heeft zich aangesloten bij het verzoek tot hoogdringendheid van de heer Van Vaerenbergh met het oog op de Europese verkiezingen.

Inhoudelijk zal de VLD dit voorstel van decreet ook goedkeuren. Het is niet omdat de grondwetswijziging de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde niet heeft gesplitst dat het de Vlaamse Raad niet toekomt om nauwlettend toe te zien op de volstrekte eerbiediging van het Nederlandstalig karakter van het arrondissement Halle-Vilvoorde. Het is derhalve normaal dat wij met het oog op de komende verkiezingen deze beslissing nemen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, onze fractie zal dit voorstel van decreet steunen omdat het tegemoetkomt aan een noodzaak.

Wij hebben evenwel een kleine maar niet onbelangrijke kanttekening te maken. Dit voorstel van decreet was immers niet nodig geweest indien men bij de Sint-Michielsakkoorden het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor de Europese verkiezingen had gesplitst. In dat geval waren er in Halle-Vilvoorde gewoon geen tweetalige lijsten geweest en was dit voorstel van decreet overbodig geweest. Wij zullen het echter goedkeuren.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, mede namens collega Van Vaerenbergh wil ik de leden van de commissie, de voorzitter, de waarnemend voorzitter en de leden van de regering danken. Deze hebben er immers gisteren in toegestemd om dit voorstel te behandelen op een korte maar degelijke manier. Wij hebben verscheidene amendementen kunnen laten goedkeuren, de tekst werd dus grondig onderzocht met medewerking van alle fracties. Als mede-indiener is het mijn plicht dit te vermelden en ik hoop dat de Raad dit decreet vandaag nog zal goedkeuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

Aangezien niemand meer het woord vraagt verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking. De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Geen opmerkingen ?

– **Aangenomen.**

Artikel 2

De overheden en alle met stemverrichtingen belaste diensten, zoals onder meer stembureaus, stemopnemingsbureaus, kantonhoofdbureaus, provinciehoofdbureaus en collegehoofdbureaus, gebruiken bij alle kiesverrichtingen uitsluitend het Nederlands.

Geen opmerkingen ?

– **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 3

Alle in strijd met artikel 2 geheel of gedeeltelijk in een andere taal dan het Nederlands opgestelde documenten, zoals onder meer stembrieven en stemopnemingstabellen, zijn nietig.

De in artikel 2 bepaalde overheden en diensten moeten de nietige documenten als onbestaande beschouwen, en mogen ze niet aanplakken, gebruiken, tellen of verspreiden.

Geen opmerkingen ?

- **Aangenomen.**

Artikel 4

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft tot taak over de toepassing van dit decreet te waken.

Zij beschikt daartoe over alle bevoegdheden, bepaald in de artikelen 60 en 61 van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken.

Bovendien heeft zij de opdracht om alle documenten die krachtens artikel 3 van dit decreet nietig zijn, onmiddellijk in beslag te nemen en onder verzegeling op haar zetel te bewaren.

Geen opmerkingen ?

- **Aangenomen.**

Artikel 5

Onverminderd de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van zesentwintig tot vijfhonderd frank of met een van die straffen alleen al wie de bepalingen van dit decreet overtreedt.

Geen opmerkingen ?

- **Aangenomen.**

Artikel 6

Alle bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn van toepassing op de bij dit decreet bepaalde misdrijven.

Geen opmerkingen ?

- **Aangenomen.**

Artikel 7

De publieke rechtsvordering wegens overtreding van de bepalingen van dit decreet verjaart na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

Geen opmerkingen ?

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen onmiddellijk de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Van Vaerenbergh en Suykerbuyk houdende regeling van het taalgebruik bij verkiezingen.

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? **(Neen)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

116 leden hebben ja geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.

Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Coveliers H.
Creyf S.
Daems R.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Clerck S.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
De Meyer J.
Demuyt W.
Denys A.
Derycke E.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Didden M.
Dierickx L.
Dupré J.
Geysels J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.

Voorzitter

Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Ramoudt D.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Aperen A.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Walleghem R.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Weckx H.
Weyts J.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan. Het zal aan

de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, het getouwtrek rond wie al dan niet de Dodengang in Diksmuide mag uitbaten duurt al meer dan een jaar.

Aanvankelijk werd de concessie toegekend aan het IJzerbedevaartcomité. Minister Maystadt, de federale minister van Financiën, heeft deze concessie ontstolen aan het IJzerbedevaartcomité en toegekend aan de Stad Diksmuide.

Het IJzerbedevaartcomité stapte naar de Raad van State om die beslissing te laten schorsen en vernietigen. Maar alvorens de Raad van State een uitspraak had gedaan, liet minister Maystadt weten dat hij zich hoe dan ook niet zou neerleggen bij een eventueel voor hem negatief arrest van de Raad van State.

Gisteren deed de rechtbank van eerste aanleg van Veurne eveneens een uitspraak in deze zaak naar aanleiding van het feit dat de Stad Diksmuide, in uitvoering van het arrest van de Raad van State die het IJzerbedevaartcomité in het gelijk stelde, weigerde de sleutel van de Dodengang terug te geven aan het IJzerbedevaartcomité. De rechtbank van eerste aanleg van Veurne oordeelde dat de Stad Diksmuide de sleutels wel diende te overhandigen.

Vanmiddag hoorden wij via het nieuws dat de federale minister van Financiën niet alleen het arrest van de Raad van State naast zich neerlegt, maar ook het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van

Veurne en zonder meer verklaart dat het ministerie van Financiën zelf de Dodengang zal uitbaten.

Mijnheer de voorzitter, er zijn grenzen aan het geduld. Volgens mij mag de Vlaamse Raad dit niet accepteren, te meer daar minister Maystadt zich bijzonder laatdunkend uitliet over het IJzerbedevaartcomité.

Het gaat niet op dat een federale minister zich boven de rechtsmacht verheven acht. Ik meen dat de Vlaamse Raad in dit geval kort op de bal moet spelen. Dat is de reden waarom ik de spoedbehandeling vraag voor dit voorstel van resolutie.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijn fractie zal deze resolutie steunen om twee redenen.

Ten eerste omdat wij het onaanvaardbaar vinden dat de uitvoerende macht zich beweegt op het terrein van de rechterlijke macht. Dit kan niet, zelfs al zou het een ander bestuursgegeven zijn geweest dan de federale regering. Het principe is onaanvaardbaar.

Ten tweede vinden wij het eveneens onaanvaardbaar dat een minister van de federale regering zich op een dergelijke wijze uitlaat over het IJzerbedevaartcomité dat in brede kringen achting geniet.

De voorzitter : Dames en heren, ik wijs erop dat het nu enkel gaat over de vraag tot spoedbehandeling, maar niet over de discussie ten gronde.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, onze fractie zal dit voorstel tot resolutie steunen.

Wij zijn niet zozeer begaan met de grond van de zaak, maar de spoedbehandeling ter zake is verantwoord in die zin dat wij van mening zijn dat een federaal minister zich moet

Van Rompuy

neerleggen bij een arrest van de Raad van State.

Bovendien kwamen de verklaringen van minister Maystadt over het IJzerbedevaartcomité ook bij ons in het verkeerde keelgat terecht.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, los van de inhoud, zullen wij deze resolutie echter niet goedkeuren.

Wij zijn van oordeel dat het overleg moet worden voortgezet.

Bovendien weigeren wij ons aan te sluiten met de inhoud van een resolutie ingediend door een vertegenwoordiger van het Vlaams Blok.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, zoals de andere sprekers zijn wij van mening dat in dit dossier de uitvoerende macht met groot misprijzen enkele uitspraken van de rechterlijke macht naast zich heeft neergelegd. Daarover is er geen enkele discussie mogelijk.

Het verzoek tot spoedbehandeling van de resolutie zullen wij evenwel niet steunen omdat wij dit punt te gepaste tijde op federaal niveau ter sprake zullen brengen, namelijk volgende week.

De voorzitter : Dames en heren, aangezien er geen eensgezindheid is over de spoedbehandeling, stel ik voor daarover bij zitten en opstaan te stemmen.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan. **(De leden van de VLD-, CVP-, VB- en VU-fractie staan op.)**

De tegenproef. **(De leden van de SP-en AGALEV-fractie staan op.)**

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer J. Van Hauthem betreffende de Dodengang te Diksmuide en de houding van de federale minister van Financiën Maystadt ter zake – 539 (1993-1994) - Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de Dodengang te Diksmuide en de houding van de federale minister van Financiën Maystadt ter zake.

De bespreking is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren leden van de Vlaamse regering, dames en heren collega's, het dossier van de Dodengang in Diksmuide is een triest maar tegelijkertijd een lachwekkend dossier. Het is vooral symptomatisch voor de wijze waarop in dit land wordt omgesprongen met toewijzingsregels wanneer verenigingen die enig Vlaamsgezind etiket hebben, betrokken zijn.

Inderdaad, de hele procedure is eind 1992 opgestart toen de concessie over de Dodengang opnieuw werd vrijgegeven. Op basis van bijzonder objectieve criteria – daarover bestaat er voldoende briefwisseling tussen de administratie van het federale ministerie van Financiën enerzijds en de drie mededingers anderzijds, namelijk het IJzerbedevaartcomité, de Touringclub en de Stad Diksmuide – heeft de administratie van dat ministerie op 31 maart 1994 de concessie toegekend aan het IJzerbedevaartcomité omdat het nu eenmaal volgens de objectieve criteria het beste bod had gedaan.

Half april vernamen wij via de pers dat dat niet naar de zin van federaal minister van Financiën, de heer Maystadt, was. Hij sleurde er plots allerhande andere argumenten bij die eigenlijk niets terzake deden en besliste eigenhandig de concessie

aan het IJzerbedevaartcomité te ontstelen en toe te kennen aan de stad Diksmuide.

Bijzonder symptomatisch voor de wijze waarop minister Maystadt in dit dossier heeft gehandeld, is wel het feit dat hij op geen enkel ogenblik de beslissing officieel heeft betekend aan het IJzerbedevaartcomité. Dat heeft geduurd tot einde 1993 toen het IJzerbedevaartcomité de minister van Financiën heeft gevraagd om de beslissing dat het de concessie niet meer had, te betekenen. En zelfs dan stuurde hij geen officiële betekening, maar een fotokopie van het Beknopt Verslag van de interpellatie gehouden in de Senaat begin 1993.

Wanneer dan het advies – dat is nog geen definitief arrest – van de eerste auditeur van de Raad van State – het IJzerbedevaartcomité vocht de beslissing van de minister bij deze instantie aan -, dat er trouwens altijd moet zijn, uitlekte in de pers, heeft minister Maystadt gemeend te moeten anticiperen op de definitieve uitspraak.

In de eerste plaats heeft hij gezegd dat hij de toewijzingsprocedure zou heropstarten indien zijn beslissing door de Raad van State zou worden geschorst en later eventueel vernietigd. Terloops moet worden vermeld dat dit niet mogelijk is. Voorts verklaarde hij dat hij er bij het heropstarten van de procedure voor zou zorgen dat het IJzerbedevaartcomité hoe dan ook niet meer in aanmerking komt voor de concessie, ook al doet het IJzerbedevaartcomité opnieuw het objectief gezien interessantste bod.

Samengevat kwamen de uitspraken van minister Maystadt in La Lanterne en La Meuse van 21 februari jongstleden hierop neer : "De Raad van State kan de boom in. De Raad van State kan mijn beslissing schorsen of vernietigen, ik trek mij er geen barst van aan. Ik lap mijn ministeriële laarzen aan een arrest van het hoogste rechtscollege van dit land."

Van Hauthem

Mijnheer de minister-president, ik heb u in de Vlaamse Raad gevraagd of u in dat geval eventueel zelf kandidaat zou zijn voor de concessie. U hebt mij toen geantwoord dat u verkoos het arrest van de Raad van State af te wachten.

De Raad van State deed zijn uitspraak begin april, waarbij het IJzerbedevaartcomité op elk vlak gelijk kreeg en de beslissing van de minister van Financiën werd geschorst. Het is belangrijk te vermelden dat dit arrest werd gevolgd door een brief van de Raad van State, waarin duidelijk werd bepaald dat alle administratieve overheden verplicht waren het arrest uit te voeren, zowel de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden als de federale minister van Financiën en de Stad Diksmuide.

De Stad Diksmuide diende aldus de sleutels van de Dodengang terug te bezorgen aan het IJzerbedevaartcomité. Deze repliceerde echter koudweg dat zij niet van plan was hierop in te gaan. Het IJzerbedevaartcomité richtte zich na deze weigering tot de rechtbank van eerste aanleg in Veurne en werd gisteren in het gelijk gesteld. De Stad Diksmuide werd er dus alsnog toe verplicht de sleutels van de Dodengang opnieuw te overhandigen aan het IJzerbedevaartcomité.

Vandaag vernamen wij via de radio dat minister Maystadt voor de tweede keer zwaar uit de bocht gaat. Hij liet namelijk weten dat het ministerie van Financiën in deze omstandigheden zelf de Dodengang zal uitbaten.

Wij worden geconfronteerd met twee problemen. In de eerste plaats heeft de federale minister van Financiën vooraf en in het openbaar verklaard dat hij zich niet zal neerleggen bij een arrest van de Raad van State. Thans blijkt dat hij zich evenmin zal neerleggen bij een uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg van de Stad Veurne.

In welke rechtsstaat leven wij wanneer federale ministers het zich veroorloven arresten en vonnissen zonder enig protest naast zich neer te leggen? Dat mag niet langer worden aanvaard. Minister Maystadt heeft hiermede de rechtsstaat op een schandalige wijze verkracht. Indien hij dit mag, waarom zal zijn voorbeeld morgen dan niet door anderen worden gevolgd?

In heel dit dossier, dat nu reeds bijna een jaar aansleept, is het opvallend dat de Vlaamse ministers de Belgische regering altijd hebben laten begaan. Hun stilzwijgen, in het bijzonder dat van eerste minister Dehaene, moet dus worden beschouwd als pure medeplichtigheid.

Daarom vragen wij in de onderhavige resolutie dat er een einde wordt gesteld aan deze comédie. Indien een Vlaamse minister soortgelijke uitspraken zou doen in de Belgische regering, zou het land ongetwijfeld te klein zijn.

Wij vragen dat de Vlaamse Raad zich duidelijk distantieert en zijn afschuw uitspreekt over de houding van minister Maystadt in dit dossier, die volgens ons is ingegeven door een anti-Vlaamse gezindheid.

Wij vragen dat ook de Vlaamse regering de houding van minister Maystadt laakt.

Wij vragen dat de Vlaamse regering bij eerste minister Dehaene met kracht protesteert tegen het feit dat één van zijn ministers zich boven de rechtsstaat verheven acht.

Ten slotte vragen wij ook aan de Vlaamse regering de zaak aanhangig te maken bij het Overlegcomité.

Het Vlaams Blok zal de minister volgende week dinsdag in de commissie voor de Financiën van de federale Kamer interpellieren. Voor ons is de maat vol. Wij zullen het ontslag eisen van minister Maystadt. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Arts heeft het woord.

De heer A. Arts (op de tribune)

Mijnheer de voorzitter, mevrouw en heren ministers, waarde collega's, de CVP sluit zich aan bij het argument betreffende het respect voor de rechtsstaat, dat door de heer Van Grembergen werd aangehaald als reden voor het houden van dit spoeddebat.

Er rijst een ernstig probleem wanneer om het even wie vonnissen en arresten naast zich neerlegt zonder dat hij hiertoe het recht zou hebben.

De CVP-fractie heeft het spoeddebat aanvaard in de context van het respect voor de rechtsstaat. Wij willen echter niet ingaan op de polemiek die hierdoor dreigt te ontstaan.

Wij willen wel dat de zaak wordt uitgediept in het Overlegcomité.

Mijnheer de voorzitter, bij middel van een mondeling amendement vraag ik op grond van het voorstel van resolutie om ons enkel uit te spreken over het laatste punt dat luidt: "... vraagt de Vlaamse regering de zaak aanhangig te maken bij het Overlegcomité". Ik meen dat er dan in de Vlaamse Raad een consensus rond het voorstel zal zijn. Het siert trouwens de Vlaamse Raad niet wanneer hij spreekt over afschuw en dergelijke meer. Die termen horen hier niet thuis. Daarom vraag ik enkel de laatste paragraaf van de resolutie goed te keuren. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune)

Mijnheer de Voorzitter, ik wil niet al te lang op het feit ingaan. Ik wil er alleen aan herinneren dat er in de zaak Happart arresten en vonnissen waren en dat de federale regering maandenlang heeft geaarzeld om deze uit te voeren. Wij hebben de gevolgen ervan ondervonden. Ik wens geen tweede systeem op die wijze op te zetten. Het is noodzakelijk dat men van bij het begin kordaat optreedt. Ik ben het er mee eens dat in Kamer en Senaat de keuzes moeten worden gemaakt.

Van Grembergen

Wij zullen dat trouwe:is doen. Ik wens mij aan te sluiten bij de uiteenzetting van heer Arts die zegt dat het beter is dat de Vlaamse Raad een unanieme houding aanneemt. Iedere vogel zingt zoals hij gebekt is. Maar in verband met de woordkeuze is het beter tegenover de federale regering en de federale instellingen gezamenlijk een houding aan te nemen.

Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met het voorstel van collega Arts. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, enerzijds is het te betreuren dat het uitvoeren van vonnissen en arresten en het naleven van eigen teksten door de overheid wordt besproken aan de hand van dit specifieke geval. Iedereen weet dat er honderden arresten zijn die zeer traag door de overheid worden uitgevoerd, wat in een rechtsstaat eigenlijk niet mogelijk mag zijn. De heer Arts heeft daar terecht op gewezen.

Een van de elementen om op te treden tegen normovertredingen is dat de overheid haar eigen normen naleeft, dat zij de uitspraken van een onafhankelijke rechterlijke macht naleeft en deze zelf inhoudelijk zo weinig mogelijk becommentarieert.

Anderzijds ga ik akkoord met het voorstel. De resolutie zal, zoals ze is opgesteld, nooit tot unanimiteit leiden en tot een langdurig debat aanleiding geven. Ik meen dat wij in verband met de laatste paragraaf tot een akkoord kunnen komen, ook in het licht van wat daarstraks is gezegd, omdat dit een aanzet kan zijn tot een optreden van en een eventuele sanctionering op het federale niveau. Mochten de leden van de federale regering bepaalde uitspraken niet naleven, dan dient de sanctionering uiteraard daar te gebeuren.

Mijnheer de voorzitter, wij steunen het voorstel van de heer Arts, bijgetreden door de heer Van Grembergen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik richt mij tot Joris Van Hauthem met de vraag of hij akkoord is om alleen de laatste paragraaf van de resolutie te behouden ?

Zoals onze woordvoerder heeft gezegd, kunnen wij met de vorige paragrafen niet akkoord gaan, niet alleen omwille van het taalgebruik maar ook niet, zoals de heer Coveliers heeft gezegd, omwille van bevoegdheidsproblemen.

Mijnheer Van Hauthem, bent u bereid de paragrafen op de tweede bladzijde vanaf de eerste vermelding van de woorden "stelt vast" tot "federale Eerste Minister" te schrappen en enkel de laatste paragraaf "vraagt de Vlaamse Regering de zaak ahangig te maken bij het Overlegcomité" te behouden.

Zo ja, zullen wij de motie steunen.

Zoniet zullen wij ze verwerpen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, omdat het in deze zaak verkieslijker is dat er een voorstel van resolutie wordt goedgekeurd dan helemaal niets, stemmen wij in met het voorstel van de heer Van Rompuy, al is dit niet met volle overtuiging.

De vier eerste gedachtenstreepjes van bladzijde twee van onze resolutie worden gevolgd door vaststellingen waar men het niet anders dan eens mee kan zijn. Ik betreur dat we die vaststellingen en de twee vragen aan de Vlaamse regering moeten laten vallen, want daardoor zwakken we de houding van de Vlaamse Raad af, maar liever dat dan niets.

Mijnheer Van Rompuy, ik zie niet

in wat er verkeerd aan is de Vlaamse regering te vragen met kracht te protesteren bij de federale eerste minister. Ik zie ook niet in dat dit verkeerd taalgebruik zou zijn.

De voorzitter : Dames en heren, mag ik besluiten dat het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem wordt aangepast, in die zin dat de overwegingen worden behouden en dat in de besluiten alleen de laatste regel wordt behouden ?

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, ik vraag een schorsing van vijf minuten.

- **De vergadering wordt geschorst om 14.55 uur.**

- **Ze wordt hervat om 15.00 uur.**

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering wordt hervat.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de Dodengang te Diksmuide en de houding van de federale minister van Financiën ter zake. Het voorstel van resolutie behoudt de konsekwenties op de eerste bladzijde van de tekst ; in de besluiten wordt enkel de laatste regel behouden. Ik citeer : " vraagt de Vlaamse regering de zaak ahangig te maken bij het Overlegcomité"

Vraagt iemand het woord ?

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren minister, collega's, de SP-fractie zal zich bij de stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem onthouden.

Hoewel de thans voorliggende resolutie van kwaadaardige balast ontdaan is en mijn fractie akkoord gaat met het voorstel deze zaak aanhan-

Hancké

gig te maken bij het Overlegcomité, bevat de resolutie nog steeds een aantal onjuiste vaststellingen. Om die reden zal mijn fractie zich onthouden.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, de federale minister heeft op een niet goed te keuren wijze een aantal vonnissen van de rechterlijke macht naast zich neergelegd. De aanklacht is terecht.

Mijn fractie deelt de mening dat de zaak aanhangig gemaakt moet worden bij het Overlegcomité. Deze problematiek moet, mijns inziens, door het federale parlement behandeld worden, dat de bevoegde minister moet sanctioneren.

Agalev kan echter niet akkoord gaan met de aanhef van de resolutie die niet voor wijziging vatbaar blijkt te zijn. Daarom zal mijn fractie, hoewel zij de grond van de resolutie steunt, deze niet goedkeuren en zich bij de stemming onthouden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
80 leden hebben ja geantwoord ;
41 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Bosman R.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Cordeel M.

Coveliërs H.
Creyf S.
Daems R.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Man F.
De Meyer J.
Demuyt W.
Denys A.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dupré J.
Gabriëls J.
Ghesquière F.
Goossens W.
Goutry L.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Marsoul H.
Martens L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Peeters W.
Pierco L.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schiltz H.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Poorten M.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Van Mechelen D.

Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Van Walleghem R.
Vergote F.
Verreycken W.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Geysels J.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Logist M.
Maximus L.
Moens G.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Sauwens J.
Schellens A.
Sleeckx J.
Standaert L.
Swennen G.
Tavernier J.
Timmermans J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Vanvelthoven L.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan. De reso-

Voorzitter

lutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Reden(en) voor onthouding ?

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Ik heb een stemafpraak met de heer Tobback.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de nieuwe bestemming die men wil geven aan de militaire gebieden in het gewestplan Brugge-Oostkust

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Devolder tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de nieuwe bestemming die men wil geven aan de militaire gebieden in het gewestplan Brugge-Oostkust.

De heer Devolder heeft het woord.

De heer J. Devolder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, via de pers hebben we vernomen dat uw ontwerpplan in verband met de bestemming van bepaalde militaire domeinen in de regio Brugge-Oostkust door de Vlaamse regering zou zijn goedgekeurd. Dat betekent dat het onderzoek ter zake van start kan gaan. Toch wil ik graag een paar punten waarover de pers niet uitweidde, verduidelijkt zien.

Ten eerste wil ik graag weten wat u bedoelt met een bestemming als "gemeentelijk bedrijventerrein met openbaar karakter". Slaat de uitdrukking "openbaar karakter" op het feit dat de gemeente het moet verwezenlijken ?

Ten tweede hoorden we dat het voedermagazijn de Fourrage als woonzone zou zijn bestemd in het ontwerpplan. Zijn er behalve die bestemming ook nog andere mogelijkheden ?

Het Brugse gemeentebestuur en de bevolking van Brugge zijn zeer met deze zaak begaan, want men had de bedoeling op het bewuste domein een cultuurcentrum op te richten.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb inderdaad een ontwerp-gewestplan aan de Vlaamse regering voorgelegd dat werd goedgekeurd.

Het openbaar onderzoek ter zake zal dus worden aangevat en een definitieve beslissing kan pas worden verwacht nadat dit is afgerond.

Indirect wordt hiermee ook de vraag gesteld of er voor het voedermagazijn in Sint-Kruis behalve als woonzone ook een andere bestemming mogelijk is. Indien uit het openbaar onderzoek blijkt dat dit algemeen wenselijk is, dan kan in de definitieve beslissing daarmee rekening worden ge houden.

Het munitiedepot van Zedelgem zou als natuurgebied worden ingekleurd volgens de algemene voorschriften die bij een gewestplan gelden.

De term "lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter" betekent inderdaad dat het plaatselijke bestuur daaromtrent een initiatief moet nemen na de verwerving en inzake de bestemming ervan om te vermijden dat daar speculatieve doeleinden aan worden gekoppeld. Ik stel de globale voorschriften ter beschikking zodat u de precieze omschrijving kunt nalezen. Deze is namelijk nog iets genuanceerder dan wat ik net heb uitgelegd.

Actuele vraag van de heer M. Van der Poorten tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de schorsing van door de gemeentebesturen aan het gemeentepersoneel toegekende toelagen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van der Poorten tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de schorsing van door de gemeentebesturen aan het gemeentepersoneel toegekende toelagen.

De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer M. Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in een aantal gemeenten schorste de gouverneur gemeenteraadsbesluiten die betrekking hadden op het toekennen van toelagen, onder meer voor politiepersoneel dat in een continuusysteem zal werken zoals de federale overheid had gevraagd. De schorsing stoelt op het koninklijk besluit van 24 december 1993, in uitvoering van de wet ter vrijwaring van het concurrentievermogen. Het gevolg van die schorsing is evenwel dat het onmogelijk wordt toelagen toe te kennen aan bijvoorbeeld politiepersoneel. In hoeverre kunt u contact daarover opnemen met de federaal bevoegde minister, of hebt u dat al gedaan ? Betekent dit dat eventuele loonsverhogingen of toelagen die door de federale regering aan het politiepersoneel toegekend zouden worden, in de praktijk niet kunnen gehonoreerd worden in gemeenten waar op 15 november 1993 geen CAO was neergelegd ? Staat de schorsing van dergelijke gemeenteraadsbesluiten niet haaks op het door de federale regering gevoerde beleid waarbij door de minister van Binnenlandse Zaken bijkomende voordelen voor het politiepersoneel in het vooruitzicht werden gesteld in het kader van veiligheidscontracten en het continu

Van der Poorten

werken van onze politiekorpsen ? Is dit geen discriminatie ten aanzien van het gemeentepersoneel en van de politiediensten, die onder een CAO van vóór 15 november 1993 ressorteren en personeel uit die gemeenten waar de CAO pas na die datum werd neergelegd.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, wat de heer Van Der Poorten zegt, klopt helemaal.

Op 30 maart 1994 kwam een wet tot stand houdende sociale bepalingen waaraan inderdaad een koninklijk besluit is verbonden van dezelfde datum dat letterlijk zegt dat : "Geen enkele individuele of collectieve arbeidsovereenkomst of geen enkel akkoord tussen werkgevers en werknemers of geen enkele eenzijdige beslissing van de werkgever, gesloten of genomen mag worden die voor de periode van 1 januari 1995 tot en met 31 december 1996 voorziet in een loonsverhoging of een nieuw voordeel geldelijk of in natura of in om het even welke vorm." Dat laatste gedeelte is dus uitermate belangrijk. Paragraaf 2 van hetzelfde koninklijk besluit zegt even duidelijk : "Voor het jaar 1994 mogen geen andere loonsverhogingen of andere bijkomende voordelen worden toegekend, andere dan ter uitvoering van CAO's, neergelegd ten laatste op 15 november 1993 en collectieve en individuele akkoorden gesloten ten laatste op 15 november 1993, wat werkgevers en werknemers betreft die niet vallen onder de toepassing van de wet van 5 december 1968 betreffende CAO's en de paritaire comités." Dit koninklijk besluit is uitdrukkelijk ook van toepassing verklaard voor de gemeenten en provincies. Uw interpretatie is dus absoluut correct.

Het veiligheidspersoneel – politie en brandweer – valt onder de be-

voegdheid van de federale regering. De federale minister heeft onderhandelingen aangeknoopt in uitvoering van het intersectoraal akkoord dat de periode 1991-1994 betreft.

Alles wat in uitvoering is van dit intersectoraal akkoord, is niet in strijd met de wet op de loonmatiging en daarover is dus geen discussie. Bijkomende voordelen in natura of alerhande premies of supplementaire vergoedingen kunnen dan ook niet worden aangenomen.

De gemeenten die geen reglement hebben goedgekeurd vóór 15 november om deze voordelen een wettelijke basis te geven, vallen buiten de toepassing en kunnen bijgevolg niet tot toekenning overgaan.

Het is dan ook juist dat gouverneurs in het kader van het administratief toezicht dergelijke beslissingen, die ingaan tegen de toepassing van de koninklijke besluiten en de wetgeving, schorsen.

Het comité C is het onderhandelingscomité dat samen met de bevoegde minister onderhandelt over het veiligheidspersoneel. Het Vlaams Gewest heeft alleen een waarnemer en kan niet rechtstreeks optreden.

Uiteraard hebben we het administratief toezicht op de toepassing en we moeten dus de regels doen toepassen die voor iedereen moeten gelden.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer M. Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, ik dank allereerst de minister voor zijn heel omstandig antwoord.

Ik had echter graag vernomen of hij initiatieven wil nemen ten einde er bij de federale minister op aan te dringen dat alles wordt gelijkgesteld zodat er geen discriminatie ontstaat tussen het personeel van gemeenten die een CAO hadden ingediend vóór 15 november en het personeel van gemeenten die dat niet hebben ge-

daan, waarvan het politiepersoneel nu het slachtoffer is.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat het intersectoraal akkoord voor de periode 1991-1994 voor iedereen van toepassing is. De datum van 15 november speelt daarbij geen rol.

De waarnemer in het comité C verwoordt het standpunt dat ik zoëven heb toegelicht en probeert de discriminatie tussen twee groepen van het gemeentepersoneel te voorkomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het storten zonder vergunning van baggerspecie door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op een terrein te Evergem

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer N. De Batelier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het dumpen van vervuild baggerslib uit de Gentse binnenwateren in Evergem door de administratie Waterinfrastructuur van het departement Openbare Werken

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer N. De Batelier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de geloofwaardigheid van het Vlaamse milieubeleid na het incident met het storten van restslib te Evergem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van

Voorzitter

de heer Barbé tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het storten zonder vergunning van baggerspecie door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op een terrein te Evergem, van de heer Van den Eynde tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het dumpen van vervuild baggerslib uit de Gentse binnenwateren in Evergem door de administratie Waterinfrastructuur van het departement Openbare Werken, van de heer Van Grembergen tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de geloofwaardigheid van het Vlaamse milieubeleid na het incident met het storten van restslib te Evergem.

De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, mijn vraag betreft de problematiek van het storten van baggerslib in Evergem.

Zoals de minister weet, zijn er in opdracht van zijn administratie werken uitgevoerd en is er slib gestort. Dit gebeurde tot juli van vorig jaar in overtreding met de vergunningsvoorwaarden en vanaf juli van vorig jaar gewoon zonder vergunning.

Ik stel vast dat werken in opdracht van de administratie van minister Kelchtermans onwettelijk gebeuren. Dit is niet geoorloofd en allesbehalve een voorbeeld.

Daarover wens ik een aantal heel precieze vragen te stellen.

Ten eerste, werd er proces-verbaal opgemaakt ?

Ten tweede, wat gebeurt er ten opzichte van de verantwoordelijke ambtenaren ? Worden er sancties

genomen en worden er voorbeelden gesteld ?

Ten derde, zoals de situatie nu is, kan men spreken over een permanente overtreding en moet het baggerslib worden opgeruimd. Hoe ziet de minister dit ?

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, Evergem is een gemeente met een vrij landelijk karakter. Aangezien deze gemeente grenst aan en zelfs gedeeltelijk deel uitmaakt van de Gentse industriezone, wordt ze echter getroffen door de vervuiling die hiermee gepaard gaat. Sinds een jaar wordt er namelijk zonder vergunning vervuild slib uit de Gentse binnenwateren gestort in een put die bovendien slecht aangelegd zou zijn, die overvol zit, en waarvan de dijken dreigen te breken. Volgens de media is er een gerechtelijk onderzoek ingesteld.

Mijnheer de minister, zijn er in verband met deze problemen reeds schadeëisen ingediend ?

Zo ja, welke maatregelen hebt u in verband met deze schadeëisen en met deze toch wel schrijnende problematiek in overweging genomen ? Aangezien het breken van de dijken reëel is, wordt er bovendien gevreesd voor een nog ergere vervuiling. Wat wordt hier aan gedaan ?

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gaat hier inderdaad om een aberratie.

De Vlaamse regering heeft de laatste jaren terecht een imago opgebouwd van grote zorg voor het grondgebied. Er werden initiatieven genomen in verband met milieusanering, maar bij de uitbating van een stort in de gemeente Evergem overtreedt zij haar eigen regelgeving. De voorwaarden zijn namelijk niet vervuld

en na het verstrijken van de vergunning wordt er nog voortgestort.

Mijnheer de minister, ten eerste, welke gevolgen heeft dit voor het waterwinningsgebied ? Het is namelijk in dit gebied Kluizen, dat de spaarbekkens een en twee zijn gelegen. De Kale, die eveneens is vervuild door het stort, behoort tot het stroomgebied dat de Kluizenbekkens van water bevoorraadt. In welke mate zijn de oppervlaktewateren bedreigd ?

Ten tweede, welke invloed heeft het storten op het grondwater ?

Ten derde, hoe zal de sanering worden aangepakt en wat is hiervan de kostprijs ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik zal mij beperken tot het gedeelte van de vragen dat aan mij werd gericht.

In dit dossier zijn de data zeer belangrijk. Op 23 juni 1988 werd er een stortvergunning afgeleverd, voor een periode van vijf jaar, voor het bergen van baggerspecie afkomstig uit de binnenwateren van Gent.

Wegens budgettaire redenen konden deze werken niet worden aangevat vóór 5 januari 1993, bijna vijf jaar later dus. De stortvergunning verstreek op 23 juni 1993.

Op 8 februari 1993 werd een verlening aangevraagd, maar die werd tot nu toe nog niet afgeleverd. Op 15 maart en op 22 april 1994 werden in verschillende compartimenten alle stortactiviteiten stilgelegd. Door de politie van Evergem werd, met tussenkomst van de milieu-inspectie, op 28 november 1993 een procesverbaal opgesteld dat werd overgemaakt aan het parket.

Ik ben mij ervan bewust dat er niet mag worden gestort zonder vergunning.

Wanneer alles echter binnen de vijf

Kelchtermans

jaar had kunnen gebeuren, waren deze problemen niet gerezen. Gedurende de eerste vijf jaar werd er echter niets gestort, terwijl de vergunning bijna was verstreken. De werken werden uitgevoerd na het verstrijken van de stortvergunning, maar conform de oorspronkelijke stortvergunning.

Daarover is men formeel. Ik deel u dus mee wat in het verslag staat.

Zowel de uitvoerende dienst, voor mij is dat de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen en de Gentse Zeehavendienst, als de dienst Milieu-inspectie van Aminoal hebben ter zake verzuimd – ik neem aan dat mijn collega dat op dezelfde manier zal beoordelen – met de secretaris-generaal te overleggen. U weet dat wij over een secretaris-generaal beschikken die de drie departementen beheert en coördineert. In die zin is hij ook verantwoordelijk voor de uitvoering van de wet.

Ik stel dus vast dat er in twee van deze departementen een probleem is. Zij coördineren niet via de secretaris-generaal maar gaan rechtstreeks naar de rechtbank waarbij het ene departement het andere in gebreke stelt.

Ik ben hierover op zijn minst verwonderd. Ik vind dit geen goed voorbeeld van coördinatie.

U vraagt wat er gebeurd is. De secretaris-generaal heeft opdracht gegeven alle stortactiviteiten te stoppen. Het spreekt voor zich dat er een onderzoek zal worden ingesteld naar mogelijke schadeclaims. Er wordt mij gezegd dat men, inhoudelijk, de stortvergunning heeft gevolgd zoals ze oorspronkelijk was gepland. Er is een regularisatie van het dossier bevolen en er is een aanvraag tot storten voor de bijkomende hoeveelheid. Dit vraagt een bijkomend onderzoek, ook voor de lozingsvergunning. Bovendien werd door de secretaris-generaal een dringende vergadering bijeengeroepen. De

werkgroep baggerspecieproblematiek zal op 16 mei 1994 vergaderen om tot een betere coördinatie te komen. Tegelijkertijd werd een overzicht gevraagd van alle dossiers die enige gelijkenis zouden vertonen om te voorkomen dat een dergelijke Babelse verwarring zich in dezelfde administratie nog zou voordoen.

De voorzitter : De minister vice-president heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, ik kan de problematiek en de vaststellingen die de vraagstellers naar voren hebben gebracht alleen maar onderschrijven.

De administratie zou een voorbeeld moeten zijn in de naleving van de wetgeving.

Bovendien hebben wij hier een dubbele bevoegdheid : aan de ene kant is er de bevoegdheid van minister Kelchtermans die betrekking heeft op de infrastructuurwerken en de openbare werken, aan de andere kant is er leefmilieu.

Beide besturen zijn hierin betrokken, zitten in hetzelfde departement en vallen dus onder dezelfde secretaris-generaal. Het is dus hoogst merkwaardig dat dit in een en hetzelfde departement is kunnen gebeuren.

Het is ook merkwaardig dat voor de vergunning, die beëindigd werd op 23 juni 1993 – zoals minister Kelchtermans daarnet heeft gezegd – de Gentse Zeehavendienst op 8 februari 1993 een verlenging heeft aangevraagd. Die aanvraag werd door mijn bestuur van milieuvergunningen behandeld. Mijn bestuur heeft op 22 februari aan de Gentse havendienst laten weten dat het dossier onvolledig was.

Het is de bevoegdheid van het bestuur Milieuvergunningen om dit te zeggen. Dit betekent dat men een nieuwe vergunning moet aanvragen.

Een van de essentiële elementen die in het dossier ontbraken was het kadastraal plan. Men kan moeilijk over

een vergunning oordelen zonder dat plan. Het lijkt mij dus volkomen juist dat de administratie van milieuvergunningen gezegd heeft dat het dossier onvolledig was.

Daarna heeft het bestuur Milieuvergunningen nog verscheidene malen voorgesteld om samen te komen om na te gaan hoe het dossier kon worden vervolledigd. Dit was blijkbaar niet nodig.

Men heeft dan een informatienota verstuurd, daterend van 1987, waarop opnieuw werd geantwoord dat het dossier onvolledig was.

Dit klinkt natuurlijk zeer zwaar, maar het is ook juist dat men zich van beide kanten zeer formeel heeft opgesteld. Wat mij betreft, gaat het dus niet over het inhoudelijke van het dossier ; beide besturen hebben zich inderdaad zeer formeel opgesteld en hebben niet getracht tot een oplossing te komen ; integendeel, zij hebben elkaar letterlijk met de wet om de oren geslagen.

In feite gaat het om een kadastraal plan ; bijgevolg moest een nieuwe vergunning worden gegeven. Het was ook niet in negen exemplaren maar wel in zeven exemplaren opgesteld, daar waar negen exemplaren zijn vereist. In feite ontbrak de tijd om tot een degelijke en definitieve oplossing te komen.

De Milieu-inspectie heeft op 24 februari, dus nog vóór de feiten in de pers zijn verschenen, een proces-verbaal opgesteld wegens uitbating zonder vergunning. Dit proces-verbaal werd aan de procureur verzonden. De Gentse Havendienst heeft aan dit proces-verbaal geen enkel gevolg gegeven. Het Parket van Gent heeft ter zake een onderzoek ingesteld.

Intussen heb ik de secretaris-generaal van het departement verzocht ten minste in de toekomst erop toe te zien dat de diensten op een gecoördineerde wijze zouden samenwerken en eenzelfde beslissing nemen in een bepaald dossier.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. In feite is de zaak nog erger dan wij oorspronkelijk hadden gedacht.

Wij vernemen nu dat reeds op 28 november 1993 een procesverbaal werd opgesteld ; de administratie van minister Kelchtermans ging gewoon door. Op 24 februari 1994 werd eveneens proces-verbaal opgesteld door de Milieuinspectie, en opnieuw ging de administratie door.

Mijnheer de minister, op een belangrijke vraag heb ik geen antwoord gekregen, namelijk welke tuchtmaatregelen voor de betrokken ambtenaar zullen worden genomen ?

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, ik heb evenmin een antwoord gekregen op het feit dat naar verluidt de put slecht zou zijn aangelegd en de dijken dreigen te begeven. Het risico bestaat dus dat de vervuiling plots nog veel groter zou worden. Is deze informatie, die ik via de pers heb vernomen, juist ?

Mijnheer de minister, graag had ik van u vernomen of dienaangaande speciale maatregelen werden getroffen ?

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, naast de bestaande feiten die nog verder zullen worden onderzocht, storen mij vooral twee zaken.

Ten eerste neem ik aanstoot aan het feit dat de overheid in de echte zin van het woord overtreder is van de bestaande wetgeving. Daartegenover staat dat een gemeenschap van 6 miljoen Vlamingen wordt aangezet meer verantwoordelijkheid te ne-

men inzake het leefmilieu. Het stoort mij ten gronde dat de overheid dus het slechte voorbeeld geeft.

Ten tweede neem ik aanstoot aan de arrogantie van de betrokken diensten. Ik geef toe dat iedereen verantwoordelijk is voor zijn eigen dienst, maar beide moeten toch overleg plegen. Een dergelijke arrogantie treft ook bijna dagelijks de burgers wanneer zij met bepaalde diensten worden geconfronteerd. Dàt is de echte ziekte waaraan wij lijden.

Ik meen dan ook dat de nodige conclusies moeten worden getrokken, onafgezien van het feit dat ik van nabij de zaak kan volgen aangezien ik in de gemeente Evergem woon.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij wat de heer Van Grembergen zegt. Ik vind dat het zeker en vast een blaam is voor de administratie omdat wij hier te maken hebben met twee besturen binnen hetzelfde departement. Normaliter zouden er dus goede regels moeten zijn voor overleg en coördinatie. De secretaris-generaal heeft mij verzekerd dat men de nodige maatregelen zou nemen om een herhaling te voorkomen.

Tegenover de heer Van den Eynde wil ik opmerken dat men mij bevestigd heeft dat er aan de dijken van de stortplaats verstevigingswerken werden uitgevoerd. Dit probleem is dus opgelost en er dreigt niet langer een dijkbreuk.

Wat de eerste opmerking betreft, wijs ik er op dat de secretaris-generaal en niet de minister beslist over een mogelijke sanctiëring .

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Van

Grembergen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het risico van verdwijning van de veerdiensten Terdonk Langerbrugge op het kanaal Gent-Terneuzen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Grembergen tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het risico van verdwijning van de veerdiensten Terdonk-Langerbrugge op het kanaal Gent-Terneuzen.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de omstandigheden dwingen mij om in deze Raad tweemaal op lokale kwesties in te gaan. U weet echter dat deze kwesties van meer dan lokaal belang zijn en dat ik steeds tracht het algemeen belang te laten primeren.

Mijnheer de minister, het kanaal Gent-Terneuzen is de belangrijkste as van industrie voor Oost-Vlaanderen. Er zijn weinig mogelijkheden om het kanaal over te steken. Als de veerdiensten wegvallen, betekent dit dat men alleen nog de brug van Zelzate of de brug van Gent Tolhuis kan gebruiken. Daartussen ligt een afstand van 21 kilometer.

Aan beide kanten van deze kanaalzone zijn belangrijke industrieën gevestigd, bijvoorbeeld Volvo, Ebes en Sidmar. Wij trachten op alle mogelijke manieren het autoverkeer te verminderen en de afstand tussen woonplaats en werk te verkleinen. Als de veerdiensten worden afgebouwd, zal men verplicht zijn om de auto te nemen en langs twee enge poorten van de ene kant van het kanaal naar de andere kant te gaan. De brug van Zelzate is niet gemakkelijk te gebruiken en wie in Gent woont weet hoe het staat met de brug van Tolhuis. Elke dag staan

Van Grembergen

daar kilometerslange files. Mensen die in ploegen werken, zullen het veer niet langer kunnen gebruiken als de ochtendiensten worden afgeschaft.

Mijnheer de minister, op welke manier kan u het probleem van deze noodzakelijke veerdiensten oplossen? Welke beslissingen moet u daarvoor nemen? Ik weet dat u als minister van Verkeer daar niet alleen voor bevoegd bent. Ook de minister van Openbaar Ambt kan aangeven hoe er dient te worden opgetreden.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Grembergen, ik wens onmiddellijk te stellen dat er geen sprake is van het afschaffen of afbouwen van de dienstverlening van de veerdiensten op het kanaal Gent-Terneuzen.

Er is wel een personeelsprobleem, niet alleen bij de veerdienst van Langerbrugge maar ook in het algemeen bij de continudiensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Ik denk hierbij bijvoorbeeld ook aan de ondergeschikte bemanning van de loodsdiens in Vlissingen. Volgende maandag zal ik hierover spreken met de secretaris-generaal. Ik heb hem de opdracht gegeven om de nodige schikkingen ter zake te treffen. Sedert geruime tijd is er inderdaad een discussie met Openbaar Ambt aan de gang. Ik heb echter met mijn collega van Openbaar Ambt afgesproken om dit binnen de kortst mogelijke tijd op te lossen zodat de problemen op het terrein verdwijnen.

Ik ben het ermee eens dat dringende maatregelen moeten worden genomen om de werking van dergelijke permanente dienst en, waarvan sommige met een vrij beperkt personeelsaantal te verzekeren. Momenteel wordt er ook gewerkt aan een herschikking binnen het betrokken

departement. Hoe dan ook, de dienstverlening blijft op peil.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de minister, ik had nog graag vernomen of er al dan niet een stakingsaanzegging is, want indien er geen gevaar dreigt voor afbouw in de onmiddellijke toekomst, dan zou het aangewezen zijn mochten de betrokkenen hiervan in kennis worden gesteld.

Minister J. Sauwens : Er is inderdaad een stakingsaanzegging, maar dat punt zal aan bod komen tijdens het gesprek dat ik met de secretaris-generaal zal hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de recente opmerkingen van het Rekenhof over de Vlaamse vervoermaatschappij De Lijn

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de recente opmerkingen van het Rekenhof over de Vlaamse vervoermaatschappij De Lijn.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het Rekenhof bracht een schitterend verslag uit over de Vlaamse vervoermaatschappij De Lijn.

Het is werkelijk aanbevolen literatuur voor ieder parlementslid omdat het op een perfecte wijze aantoont hoe de openbare maatschappijen die in feite in een grijze zone werken, trachten de wet te omzeilen.

Mijnheer de minister, zoals u wellicht weet proberen de openbare maatschappijen de voordelen van het privé-statuut te cumuleren met de voordelen van het openbaar statuut, zonder er evenwel de nadelen bij te nemen, die zij aan de overheid overlaten.

Dit verslag zou aanleiding kunnen geven tot het ontwikkelen van vier of vijf interpellaties, maar ik zal mij slechts beperken tot het formuleren van vier fundamentele opmerkingen over bepaalde punten waarop de minister, zelfs na herhaaldelijk aandringen van het Rekenhof, geen, of een onduidelijk, antwoord verstrekke.

Mijnheer de minister, de eerste vraag gaat over de particuliere exploitaties van de buslijnen, waarvan u in het beheerscontract liet stipuleren dat zij na evaluatie zo vlug mogelijk aan de vrije markt moesten worden getoetst. Er moest met andere woorden zo snel mogelijk worden nagegaan of al die concessies niet kunnen gebeuren via openbare aanbestedingen.

Uit het verslag blijkt echter dat zulks enkel gebeurt voor de nieuwe contracten, terwijl de bestaande contracten zonder meer niet worden aangepakt. Dat betekent dus dat hiervan niets zal terechtkomen.

Mijn tweede vraag handelt over de filialisering. De minister laat toe dat De Lijn dezelfde tactiek gebruikt als de NMBS op nationaal vlak. Ook hier wordt gewerkt met een aantal gefilialiseerde nevenbedrijven. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de n.v. De Streep die het monopolie krijgt – uiteraard bestaande uit een participatie van een particuliere maatschappij – aangaande de commerciële reclame uitgaande van de Vlaamse Vervoermaatschappij.

Mijnheer de minister, waarom toereert u een dergelijk monopolie? Waarom verwaarloost u de regels inzake openbare aanbesteding? Waarom laat u dergelijke technieken toe?

Denys

Mijn derde vraag gaat over de subsidiëring. Het beheerscontract vermeldt uitdrukkelijk dat het overschrijden van de jaarlijkse toelagen uitzonderlijk zou moeten zijn. Wij stellen echter vast dat er jaarlijks met ongeveer 200 miljoen frank wordt overschreden : in 1993 was dat met 230 miljoen frank en in 1994 met 191 miljoen frank.

Mijnheer de minister, dienaangaande stelde het Rekenhof u eveneens vragen, onder andere of zulks in overeenstemming is met de bepalingen van het beheerscontract.

Ik kom nu tot mijn vierde vraag over het project Punt aan de Lijn en de hele constructie daarrond, meer bepaald over de n.v. Immohold die via een onderhandse aanbesteding en zonder prijsvergelijking, de volledige opdracht mag uitvoeren. Bovendien ontvangt deze n.v. erelonen en fec ten bedrage van meer dan honderd miljoen frank. Ook deze techniek wordt – terecht – afgekeurd door het Rekenhof. Toch verstrekke de minister een onduidelijk antwoord ter zake.

Mijnheer de minister, indien u geloofwaardiger wil overkomen, wordt het tijd dienaangaande klaarheid te scheppen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, wat de procedure betreft, wens ik op te merken dat het Rekenhof, met de medewerking van de Vlaamse Vervoermaatschappij en van mijzelf in mijn hoedanigheid van voogdijminister, sedert begin 1992 deze aangelegenheid onderzoekt.

Uiteindelijk werd een uitvoerig rapport opgesteld, dat in zijn genuanceerdheid een zeer belangrijk beleidsondersteunend document is, zowel voor de huidige regering en de huidige raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij, als naar de toekomst toe.

In het korte tijdsbestek van een actuele vraag is het onmogelijk dit probleem ten gronde te behandelen. Het rapport is vorige week bij de Vlaamse Raad ingediend. Ik stel voor dat de bevoegde commissies dit genuanceerd document volgende week bespreken.

In ieder geval heeft het Rekenhof in zijn inleiding verklaard dat uit de controle blijkt dat De Lijn, die een samensmelting is van drie vervoersmaatschappijen, de NMVB en de stadsmaatschappijen van Antwerpen en Gent, elk met een apart statuut inzake personeel en financiën, een aanzienlijke inspanning heeft gedaan en werkt volgens de in het oprichtingsdecreet uitgetekende beleidslijnen.

De briefwisseling en de gesprekken met de maatschappij sinds haar oprichting begin 1992 hebben geresulteerd in een aantal bevindingen waarvan er enkele hebben geleid tot aanpassingen. De directie en de raad van bestuur hebben reeds enkele opmerkingen van het Rekenhof opgevangen. Met andere aanbevelingen zal rekening worden gehouden in het definitieve beheerscontract dat in de loop van dit jaar wordt opgesteld en dat ik trouwens gelet op het belang ervan voor de toekomst van het Vlaams openbaar vervoer in de Raad wens te bespreken.

Waarom is de thans van kracht zijnde overeenkomst niet definitief ? Wij hebben twee voorlopige overeenkomsten gesloten – mogelijkheid waarin het decreet voorzag – omdat het essentieel gegeven daartoe, het normeringssysteem, ontbrak. Dank zij automatisering van de ontwaardingsapparaten beschikken wij thans over voldoende gegevens om de sociale basisopdracht en dienstverlening van stads- en streekvervoer te omschrijven.

Ik onderstreep dat er geen enkele onregelmatigheid wordt gesignaleerd en waarschuw de Raad ervoor om de administratieve controles die uiteindelijk bedoeld zijn als hulp-

middel voor de minister, de raad van bestuur, het management voor het uittekenen van een beleid, toch niet in een sfeer van schandalen naar voren te brengen.

Trouwens, ik heb enkele maanden geleden reeds aan de regeringscommissaris gevraagd om het dossier Punt aan De Lijn te controleren naar aanleiding van allerlei berichten die her en der opdoken. Uit de analyse blijkt dat het dossier is behandeld conform de afspraken, de genuanceerde beslissing van de Vlaamse regering en de door haar opgelegde voorwaarden.

Wat de vraag in verband met de NV De Streep betreft, herinner ik eraan dat sommigen hier herhaaldelijk hebben opgemerkt dat de staat best niet altijd alles zelf doet en een aantal opdrachten beter worden gepri vatiseerd. Welnu, de beslissing om met NV de Streep in zee te gaan, is er één van de autonome raad van bestuur van het overheidsbedrijf de Lijn.

Mijns inziens hoeft de overheid niet om de haverklap de evolutie van dat commerciële bedrijf te controleren en toe te zien op de daden die het stelt zolang het maar zijn opdracht, namelijk het verzorgen van het stads- en streekvervoer, correct vervult.

Dat de maatschappij het op dat vlak goed doet, bewijst het door het sinds enkele jaren alsmaar toenemend aantal gebruikers van stads- en streekvervoer. Er wordt dus op het terrein succes geboekt.

Nochtans gaat het om een maatschappij die een samensmelting is van drie maatschappijen, een bijzonder moeilijke financiële erfenis moest verwerken en afhankelijk is van een dotatie.

In verband met de dotatie verschillen wij inderdaad van mening met het Rekenhof. Maar dat moet kunnen. Wij oordelen immers dat het in het decreet en de beheersovereenkomst vermelde bedrag een mini-

Sauwens

mumdotatie is. De regering en de raad kunnen, onzes inziens, die dotatie zonder meer verhogen.

Kortom, de controle van het Rekenhof kan enkel maar positief zijn voor de toekomst en het huidig beleid ondersteunen. Wij zullen ongetwijfeld het debat ter zake bij een andere gelegenheid voeren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord voor een zeer korte repliek, want de voorgeschreven spreektijd is reeds ruimschoots overschreden.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb mij doelbewust beperkt tot vier concrete vragen – waarop ongetwijfeld nog uitgebreider moet worden teruggekomen – die de minister nog niet had beantwoord, ondanks het herhaaldelijk verzoek hiertoe vanwege het Rekenhof. De minister blijft algemeenheden verkondigen, maar geeft geen concreet antwoord op deze vier vragen.

Wij verzetten ons tegen de vorm van privatisering waarover minister Sauwens het heeft, waarbij men de voordelen geniet van de privé-sector en de nadelen ervan overlaat aan de overheid. Dit bestempelen wij als het werken in de grijze zone.

Wij stellen vast dat in de hele operatie wordt gewerkt met onderhandse toekenning, zonder openbare aanbesteding en zonder prijsvergelijking. Wij bekritisieren deze manier van werken.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik stel voor dat wij het incident hier afsluiten want de spreektijd is opgebruikt.

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer D. Van der Maelen tot de heer L. Van den

Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Balkanactie in het licht van recente persberichten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van der Maelen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Balkanactie in het licht van recente persberichten.

De heer Van der Maelen heeft het woord.

De heer D. Van der Maelen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, toen in oktober 1992 de Balkanactie van de gemeenten van start ging, was er sprake van twee engagementen.

In de eerste plaats engageerde de raad van bestuur zich ertoe samen met de gemeenten te pogen humanitaire hulp naar ex-Joegoslavië te brengen. Wij kunnen vaststellen dat dit opzet is geslaagd : in totaal werden 1,2 miljoen kilogram hulpgoederen naar ex-Joegoslavië gebracht en werd er onder de Vlamingen 80 miljoen frank ingezameld.

Ik was persoonlijk bij het opstarten van deze actie betrokken en meen te weten dat de Vlaamse Gemeenschap zich ertoe heeft verbonden de nodige werkmiddelen – personeel en vergoeding voor de secretariaatskosten – ten laste te nemen, zodat alle ingezamelde hulpgoederen evenals het ingezamelde geld rechtstreeks aan de vluchtelingen konden worden bezorgd.

Gisteren las ik in een weekblad dat de voorzitter van de Balkanactie haar ongenoegen uit over het feit dat de Vlaamse Gemeenschap haar engagementen nog niet is nagekomen.

Voor 1993 was 4,8 miljoen frank gevraagd, waarvan slechts 1,1 miljoen frank werd toegezegd. Dit bedrag

werd tot op heden nog niet volledig uitbetaald.

Voor 1994 vroeg de Balkanactie, die in uiterst moeilijke omstandigheden werkt, – als lid van een plaatselijk actiecomité kan ik u dit bevestigen – een bedrag van 5,8 miljoen frank, waarvan 4,6 miljoen frank moest dienen om een aantal medewerkers aan te werven, die tot op heden vrijwillig en zonder enige vergoeding hebben gewerkt aan het realiseren van dit voorbeeldig resultaat van de Balkanactie.

Mijnheer de minister-president, is deze informatie correct ? Waarom schaarde de Vlaamse regering zich niet achter de Vlamingen die hun solidariteit met Joegoslavië duidelijk hebben laten blijken ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats spreek ik mijn grote waardering uit voor de grote groepen van mensen die zich in het kader van de Balkanactie inzetten voor het ontzaglijke leed in de Balkan.

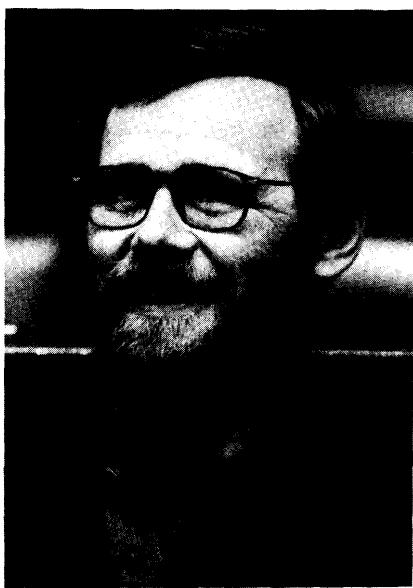
In verband met uw tweede vraag moeten wij duidelijk zeggen wat de engagementen zijn en wie zich heeft geëngageerd. Ik heb grote waardering voor de heer Vanvelthoven die samen met anderen de zaak heeft mogelijk gemaakt.

Het is pas nadat het hele gebeuren reeds op rails stond dat de gedachte is gerezen om na te gaan of er in de begroting een bedrag kon worden ingeschreven. Wij zijn bereid het voorgestelde bedrag van 4,7 miljoen frank voor 1993 te verhogen met 1,1 miljoen frank. Zo gauw ik in het bezit ben van het verslag over de werking van 1993 zal de schijf van 400.000 frank worden vrijgegeven. Die voorwaarde is opgelegd door de wetten op de rijkscomptabiliteit. Voor 1994 is er een voorstel van 5,8 miljoen frank. Wij hebben ons bereid verklaard een bijdrage te geven van 1,5 miljoen frank. Gelet op de

Van den Brande

bijzondere acties die werden ontwikkeld, heb ik mij bereid verklaard om als noodhulp, maar gekoppeld aan een concrete actie, 1,5 miljoen meer te geven. Dat is in totaal 3 miljoen frank waarvan de helft voor werkingskosten. Ik heb het begrotingsadvies gevraagd van de inspectie van financiën.

De Vlaamse regering doet meer dan ooit een inspanning omdat zij daardoor een blijk van waardering wil geven voor deze actie. Als het echter de bedoeling is van de Balkanactie om als niet-gouvernementele organisatie op te treden, dan behoort het niet tot onze bevoegdheid om structureel in te grijpen want dat is een federale aangelegenheid. Wij zijn wel bereid om in het kader van de noodhulp meer inspanningen te doen. Het is een zaak die door de gemeenten werd opgezet waardoor er voor deze een aantal engagementen ontstaan. Ik ga geen polemiek aan met de voorzitter, mevrouw Van

Senator Jef Tavernier (Agalev) interpeleerde minister-president Luc Van den Brande (CVP) over het Vlaams Actieprogramma Biotechnologie

Paemel, die ik erg waardeer. Het is echter onterecht te zeggen dat de Vlaamse regering geen verbintenissen aangaat. Wij hebben gedaan wat kon worden gedaan.

De voorzitter : De heer Van der Maelen heeft het woord.

De heer D. Van der Maelen : Mijnheer de voorzitter, ik dring er bij de minister-president nogmaals op aan om de zaak gunstig te benaderen. Laten wij geen debat houden over de vraag wie het engagement heeft aangegaan en of het om noodhulp of om ontwikkelingssamenwerking gaat en de Balkanactie bijgevolg al dan niet tot onze bevoegdheid behoort.

Ik stel alleen vast dat velen in Vlaanderen, waaronder tal van gemeentemandatarissen, zich in het afgelopen anderhalf jaar hebben ingezet voor het welslagen van de actie. De Vlaamse regering moet duidelijk maken dat zij achter dit initiatief staat dat niet alleen onze morele maar ook onze financiële steun verdient.

Mijnheer de minister-president, ik vraag u nogmaals het verzoek van de Balkanactie te overwegen en om na te gaan of wij hen niet de nodige werkmiddelen kunnen geven zodat de actie in 1994 kan worden voort gezet en dat aan Joegoslavië maximale humanitaire hulp kan worden gegeven.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, wij willen dit soort acties voort blijven ondersteunen. 30 percent van het bedrag van 10 miljoen frank zal naar de Balkanactie gaan waarmee we duidelijk willen aangeven dat we dit soort acties appreciëren, wat oorspronkelijk misschien niet evident was voor iedereen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Dewael tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de controversen rond de Raad voor Cultuur

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewael tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de controversen rond de Raad voor Cultuur. De heer Dewael deelt mij mee dat hij deze vraag intrekt ingevolge het bericht dat hij vandaag in de krant heeft gelezen.

De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik zie af van deze vraag, aangezien ik vandaag het recht van antwoord van de minister in De Morgen heb gelezen. Ik kan mij niet voorstellen dat de minister mij vandaag een ander antwoord zou geven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het BRTN-radiobericht van 3 mei jongstleden omtrent de Raad voor Cultuur

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dierickx tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het BRTN-radiobericht van 3 mei jongstleden omtrent de Raad voor Cultuur.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat de minister zoals ik de Raad voor Cultuur apprecieert. Die Raad heeft onder meer een merkwaardig document afgeleverd over het begrip kwaliteit in de kunst waar we overigens al mee

Dierickx

geworsteld hebben in de Vlaamse Raad. We waren nogal verwonderd in het BRTN-radionieuws van 3 mei te horen dat er een conflict zou zijn gerezen tussen de minister en deze Raad voor Cultuur en dat de logistieke steun zou worden ingetrokken.

Hoe kan het dat dit bericht door de radio werd gemeld ? Was er een misverstand tussen de directeur-generaal en de bestuursdirecteur ? In de rechtzetting in de krant zegt de minister dat er geen problemen zijn voor het ter beschikking stellen van lokalen. De Raad voor Cultuur kan voort vergaderen in de lokalen van de administratie Kunst.

Mijnheer de minister, u schrijft wel dat u de rol van de secretaris-directeur in vraag stelt. Die Raad beschikt over geen personeel. Er staat alleen iemand te zijner beschikking om de verslagen van de vergaderingen op te stellen.

Mijnheer de minister, als u zegt dat u de rol van deze persoon in vraag stelt, wil dat dan zeggen dat u hem zult wegsturen ?

Mijnheer de minister, in uw recht van antwoord in De Morgen maakt u ook gewag van uw bedoeling te rationaliseren in de talrijke adviesraden die Vlaanderen rijk is. Houdt deze mededeling een bedreiging in voor de Raad voor Cultuur waarin vooraanstaande personen zitting hebben ? Een precisering van de minister zou nuttig zijn.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat er enige verwarring is ontstaan in hoofde van de vraagsteller, maar ik zal die proberen weg te nemen. Ik dacht dat mijn recht van antwoord alles duidelijk zou maken, maar blijkbaar is dit nog niet helemaal het geval.

De Raad voor Cultuur is een de fac-

to-raad en werd dus niet opgericht krachtens een besluit van de Vlaamse regering, noch krachtens een ministerieel besluit van een van mijn voorgangers.

De Raad voor Cultuur heeft wel van mijn voorganger de toezegging gekregen om te vergaderen in de lokalen van de Vlaamse administratie.

Ik heb de voorzitter van de Raad voor Cultuur tweemaal ontvangen en ik heb een gesprek gehad met het Bureau van die Raad. Met andere woorden, op dat vlak bestaat er geen enkel misverstand. Enkele leden van die Raad hebben mij in de voorbije dagen zelfs opgebeld om mij te zeggen hoe verwonderd ze waren te zien hoe een klein incident kan worden opgeschreefd.

Het is correct dat de Raad een goed rapport over de kwaliteit in het kunstenbeleid heeft gepubliceerd. Ik heb het rapport overgemaakt aan de voorzitters van de hoge raden, de raden en de commissies.

Het verwondert mij dat ik vorige week een nota ontvangen heb van een directeur van mijn administratie. Hij heeft de processen-verbaal van de laatste twee vergaderingen ondertekend. Professor Gaus heeft tijdens de gesprekken steeds beklemtoond dat de Raad voor Cultuur er prat op gaat zijn activiteiten in alle onafhankelijkheid zowel van mijzelf, mijn kabinet als mijn administratie uit te voeren. De Raad heeft mij enkel gevraagd een infrastructuur ter beschikking te stellen om te vergaderen. Ikzelf, noch een directeur-generaal van mijn administratie, hebben een ambtenaar opdracht gegeven de processen-verbaal van de vergaderingen op te stellen en te ondertekenen. De directeur-generaal heeft mij bevestigd dat er geen aanstelling heeft plaatsgehad. De Raad voor Cultuur kan blijven bestaan. Ik hoop dat hij nog goede adviezen zal publiceren. De Raad kan blijven beschikken over de infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de minister, zal de ambtenaar die de twee processen-verbaal heeft opgesteld, in de toekomst, deze taak nog waarnemen ?

Minister H. Weckx : Mijnheer Dierickx, er werd geen ambtenaar aangesteld. Ik zal de voorzitter van de Raad voor Cultuur vragen of hij de medewerking van een ambtenaar wenst. Zonder aanstelling kan een ambtenaar geen initiatief nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het feit dat een kandidate voor de aanstaande Europese verkiezingen nog steeds als officiële regeringsgenodigde de scholen mag toespreken

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Man tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het feit dat een kandidate voor de aanstaande Europese verkiezingen nog steeds als officiële regeringsgenodigde de scholen mag toespreken.

De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds jaren is het de gewoonte dat mevrouw Beer de Vlaamse onderwijsinstellingen bezoekt om te vertellen over haar ervaringen van ongeveer een halve eeuw geleden, over de vervolging vanwege de Duitsers en haar opsluiting in het concentratiekamp van Auschwitz.

Mevrouw Beer waarschuwt tijdens haar bezoek aan de scholen voor het opkomend racisme, fascisme en ook

De Man

voor het nationalisme. Zij begeeft zich daarmee, mijns inziens, op een glibberig pad. Zij doet op een ver-sluisde manier aan politiek. On-langs werd bevestigd dat mevrouw Beer kandidaat is op de SP-lijst bij de eerstkomende Europese en ge-meenteraadsverkiezingen.

Mijnheer de minister, houdt me-vrouw Beer nog steeds voordrach-ten ? Zo neen, wanneer is zij ge-stopt ? Zo ja, hoe dikwijls bezoekt zij de scholen ? Vindt u het deontologisch verantwoord dat iemand die op een manifeeste wijze voor een par-tij heeft gekozen, wordt uitgestuurd naar de Vlaamse scholen ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijn-heer de voorzitter, collega's, ik wil eerst even een kleine vergissing rechtzetten. Mevrouw Beer is nooit in naam van de regering uitgestuurd, maar gaat spreken op uitnodiging van de inrichtende machten en scho-len. Ik hoop dat u de nuance begrijpt en *inziet* dat ik niet de inrichtende machten noch de scholen vertegen-woordig.

Artikel 41 van de Schoolpactwet, dat handelt over laakbare praktijken, is u vast niet onbekend. Het artikel handelt over politieke propaganda, die verboden is aan eenieder die gaat spreken en dat geldt op elk moment, dus ook nu. Indien daartegen een inbreuk wordt gepleegd, kan er enkel post factum tegen worden inge-gaan. Niet tegen de spreker. Wel tegen de school.

Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat er deontologisch gezien een soort pre-campagne is ontstaan en het lijkt me dan ook kies de voordien gemaakte afspraken te laten door-gaan. Daarom richtte ik een brief aan mevrouw Beer, waarin ik haar heb gewezen op de inhoud van arti-kel 41 en haar duidelijk het deontologisch probleem heb gesteld. Het feit dat zij partij heeft gekozen, zal

haar niet verhinderen voor of nadien te gaan spreken, maar het gaat hier specifiek over de periode tijdens de-zie campagne. Tot vandaag ontving ik nog geen antwoord. Ik ontmoet haar binnen enige tijd, maar kan mo-menteel dus enkel informatie ver-schaffen over hoe ik heb gehandeld.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Mag ik er dan toch op aandringen dat de sperperio-de voor mevrouw Beer ten minste tot 9 oktober blijft lopen. Zij is im-mers SP-kandidate in Antwerpen voor de verkiezingen, een feit dat nu toch al een hele tijd bekend is. Als zij nu nog blijft spreken in de scho-len, dan vormt dat volgens mij een aanslag op de neutraliteit die in het onderwijs wordt geëist.

Minister L. Van den Bossche : De aanslag op de neutraliteit van een school gebeurt door een persoon die daar aanwezig is en actie voert.

De heer F. De Man : Het gaat hier om een politiek kandidaat.

Minister L. Van den Bossche : Leer eerst even uw wetgeving, want dat staat niet in artikel 41. Bovendien heb ik u mijn opinie uitgelegd en de brief vermeld die ik aan mevrouw Beer stuurde. Wat ik niet kan ver-bieden, kan ik gewoon niet verbie-den : de vrijheid van onderwijs ligt u op andere momenten toch nauw aan het hart ? Ik kan haar niets ver-bieden en heb haar dus laten weten hoe ik erover dacht. Mijn mening is ondubbelzinnig en als ze overtredingen begaat door wat ze zegt, dan geldt artikel 41 en kan er slechts post factum worden gereageerd, vandaar ook mijn brief over de deontologie van de zaak.

De voorzitter : Het incident is geslo-ten.

ACTUELE INTERPELLATIE (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschaps-beleid, Energie en Externe Betrek-kingen, over het Vlaams Actiepro-gramma Biotechnologie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Ta-vernier tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Eco-nomie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams Actieprogramma Biotechnologie.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavernier (op de tribu-ne) : Mijnheer de voorzitter, mijn-heer de minister, collega's, de Tech-nologienota Vlaanderen 2002 is niet onopgemerkt voorbijgegaan aan de pers. Ik lees onder meer : "Nieuw Vlaams onderzoeksinstituut voor biotechnologie" en in l' Echo de la Bourse zien we geblokletterd : "Vlaanderen 2002 sera aussi techno-logique" . De Morgen heeft het over "920 miljoen frank voor biotechno-logie" en in de Gazet van Antwer-pen luidt het "150 biotechnologen onder één dak". Het feit dat er een interuniversitair onderzoekscen-trum voor biotechnologie in de maak is, vormde dus blijkbaar een belangrij-ke boodschap.

Wij hebben daarbij toch een aantal vragen. U weet dat Agalev altijd al vragen heeft gesteld over het weten-schappelijk onderzoek en volgens ons over het te sterk gericht zijn van dit onderzoek op wat men soms het exact wetenschappelijk-technolo-gisch deel noemt.

Ook voor Vlaanderen is het van be-lang om "mee" te zijn en in een aan-tal gevallen zelfs de rol van voorlo-per te spelen. Dit kan enkel gebeu-ren als men zorg draagt voor de maatschappelijke gevolgen van de

Tavemier

ontwikkelde technologieën die men bovendien moet proberen te voorstellen. Het ene kan niet zonder het andere.

Mijnheer de minister-president, ik ga even terug in de geschiedenis. Toen het eerste Vlaamse actieprogramma biotechnologie werd gelanceerd door uw voorganger op dat terrein, minister De Batselier, ging het om een programma voor een periode van vier jaar en omvatte dat programma twee delen : enerzijds wat men toen noemde het exact wetenschappelijk-technologisch deel en anderzijds het maatschappelijk begeleidend of het sociaal-wetenschappelijk deel.

Er was wel een zeker onevenwicht in de bedragen die voor deze twee delen ter beschikking werden gesteld. Het ging in totaal over 930 miljoen frank voor de periode van vier jaar. Daarvan ging 66 miljoen frank naar het maatschappelijk begeleidend deel. Het overgrote gedeelte was dus bestemd voor het exact wetenschappelijk-technologisch deel.

In 1992 werd zelfs beslist om aan het eerste deel van vier jaar een tweede deel toe te voegen tot 1998 met opnieuw de inschrijving van een bedrag van 620 miljoen frank.

U hebt verklaard dat er de volgende jaren een nieuwe impuls wordt gegeven die u zo belangrijk vindt dat u er 920 miljoen frank wil aan besteden.

Wij stellen echter vast dat het maatschappelijk begeleidend deel uit het vroegere actieprogramma, dat in feite nog in uitvoering is, niet wordt verlengd. Een aantal van de projecten die in dat kader werden ingediend, zijn intussen beëindigd maar een aantal andere lopen nog een jaar of maximum twee jaar.

Nochtans zijn er in de oorspronkelijke nota van de SERV heel mooie doelstellingen vermeld voor het so-

ciaal-wetenschappelijk deel : "Een van de doelstellingen van het actieprogramma is het opzetten van twee uiteenlopende types van onderzoek, namelijk het exacte en het sociaal-wetenschappelijk onderzoek binnen het kader van eenzelfde overheidsinitiatief en zoveel als mogelijk op elkaar aansluitend. Tijdens de loop van het actieprogramma zal de interactie tussen beide onderzoeksgebieden bevorderd worden, en dat is dan een stap in de richting van een technology assessment-aanpak in het beleid want het is in de vroege fase van research dat nog heel wat keuzemogelijkheden op maatschappelijk vlak open liggen."

In de eerste plaats zal het sociaal-wetenschappelijk onderzoek ook gericht zijn op de prioritaire onderzoeksdomeinen uit het exact deel, namelijk genetische manipulatie van industrieel gebruikte micro-organismen, plantengenetica, biomedische expertise, milieutechnologie en protein engineering. Dit zijn toch heel belangrijke elementen.

Ik verwijs terloops naar het debat dat de jongste weken werd gevoerd in het Europees Parlement en dat onder andere ging over patenten op ontdekte genen van planten, dieren en mensen.

Deze elementen zijn maatschappelijk belangrijk en de discussie hierover is zeker niet ten einde, maar zij moet wetenschappelijk worden onderbouwd. Bovendien stel ik vast dat het mandaat van de Stichting Technologie Vlaanderen, dat de coördinatie tussen de onderzoeksprojecten, de valorisatie van de resultaten en de verspreiding ervan inhoudt, niet is verlengd. Hierdoor kan het gebeuren dat belangrijke wetenschappelijke projecten niet worden gecoördineerd. De resultaten van deze projecten zouden dus niet worden verspreid of gevaloriseerd, het geld wordt dus in het water gegooid. Met verbazing stel ik vast dat men met hetzelfde elan vermeldt dat er 920 miljoen frank wordt uitgegeven voor maatschappelijk

technologisch onderzoek in de biotechnologie, met als verantwoording hoofdzakelijk argumenten met betrekking tot werkgelegenheid en concurrentiepositie.

Het wetenschappelijk onderzoek moet in de eerste plaats worden beoordeeld vanuit het gevolg en het belang ervan voor de maatschappij. De werkgelegenheid en de concurrentiepositie zijn weliswaar belangrijke elementen, maar zeker niet de enige.

Mijnheer de minister-president, wat gebeurt er met het sociaal-wetenschappelijk gedeelte als element van de programma's van het vroegere Vlaamse actieprogramma Bio-technologie en hoe staat het met de opvolging ervan ? Wat gebeurt er met het sociale-wetenschappelijke gedeelte in de nieuwe programma's die in het nieuwe instituut zullen worden onderzocht ? Maken die hiervan onlosmakelijk deel uit ?

Zal het contract van de Stichting Technologie Vlaanderen worden verlengd ? Het zou mij verwonderen indien dit zomaar zou worden geschrapt. Ik citeer in dit verband een brief komende van de SERV, ondertekend door de voorzitter, mevrouw Officiers-Van de Wiele, "Het contract ter zake tussen de Vlaamse minister van Economie, KMO, Energie, Externe Betrekkingen en Wetenschapsbeleid eindigde op 31 december 1993, en werd ondanks ons aandringen niet verlengd. Dat dit het einde betekent van niet alleen een waardevol, zelfs uniek experiment, maar eveneens van de hechte en goede samenwerking die tussen uw en onze medewerkers bestond, is voor ons duidelijk. Deze beslissing laat helaas geen ruimte voor verdere engagementen". Einde citaat.

Ik begrijp werkelijk niet waarom dit contract niet werd verlengd en meen dan ook dat mijn twijfels over de bedoeling en de effecten die u beoogt met de 920 miljoen frank voor een internationaal, maar misschien maatschappelijk gevaarlijk project, terecht zijn.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in het Vlaamse Actieprogramma Biotechnologie (VLAB) werden tot op heden acht onderzoeksprojecten in het begeleidende maatschappelijk luik voor financiering geselecteerd.

Deze projecten, met twee uitzonderingen, zijn momenteel nog volop aan de gang en zullen pas het eindpunt, het valorisatie-stadium, bereiken in de periode tussen het najaar 1994 en het najaar 1995. Hiervoor werd een totaal budget van 66 miljoen frank uitgetrokken.

De Stichting Technologie Vlaanderen (STV) verzorgde de begeleiding van de onderzoekers bij de opvolging van de projecten, zoals introductie in de bedrijven, uitwisseling van gegevens tussen de groepen, organiseren van forums voor de sociale partners en de inhoudelijke analyses van de tussentijdse rapporteringen. Tevens werden een aantal grotere manifestaties georganiseerd, zoals een dag voor publieksvoorlichting. STV zou tevens de valorisatie van de onderzoeksresultaten naar de actoren begeleiden.

Voor deze activiteiten in het kader van het VLAB kreeg STV 550.000 frank op jaarbasis ofwel 2.200.000 frank in totaal over de periode van vier jaar.

De algemene coördinatie van het Actieprogramma, inclusief lange en middellange termijnactie en het begeleidende luik maatschappelijk onderzoek, wordt waargenomen door een Operationele Directie binnen het Vlaams Instituut voor de bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch onderzoek in de industrie (IWT).

Van de acht onderzoeksprojecten in het maatschappelijk luik lopen er momenteel nog zes, en dit gedurende nog één tot anderhalf jaar, zoals voorzien in de overeenkomsten die

ter zake met de Vlaamse overheid werden gesloten en door mij onderkend.

Concreet heb ik ervoor gezorgd dat één van de projecten, dat de einddatum reeds bereikte, kon worden voortgezet om te vermijden dat de resultaten, en dus de potentiële valorisatie, van dit onderzoek verloren dreigde te gaan.

De resultaten van de acht projecten maatschappelijk onderzoek in verband met biotechnologie zullen via verscheidene kanalen worden verspreid. Enerzijds is er de geëigende vakliteratuur, anderzijds worden de onderzoekers en hun promotor er contractueel toe verbonden de resultaten aan het brede publiek kenbaar te maken in een voor dit publiek bevattelijke taal. Het zijn immers de onderzoekers zelf en hun promotoren die het best geplaatst zijn om de valorisatie van de onderzoeksresultaten te verzekeren.

Tevens werd de strategie voor valorisatie van de onderzoeksresultaten inhoudelijk en op maat uitgewerkt in de bijlage 3 van elke VLAB-overeenkomst ter zake. Zo wordt bijvoorbeeld aan de begunstigde opgelegd om de resultaten van het onderzoek voor te stellen aan de betrokken actoren, ter zake workshops of hearings te organiseren, artikels in bevattelijke taal te produceren en discussieteksten voor te bereiden.

Tot op heden heb ik als Vlaams minister bevoegd voor het economisch beleid en dus als voogdijminister van het VLAB, een beleid gevoerd dat gebaseerd was op de evaluatie van vroegere acties, alvorens nieuwe initiatieven te lanceren.

Het spreekt voor zich dat de overweging om het begeleidend luik maatschappelijk onderzoek van het VLAB te verlengen, dient te worden voorafgegaan door een evaluatie van het actueel aan gang zijnde programma, waarbij dient te worden nagegaan wat het gefinancierde onderzoek aan resultaten heeft opgeleverd

en wat de valorisatiemogelijkheden zijn. Aangezien de lopende actie nog in volle ontplooiing is, is het op het huidige ogenblik nog te vroeg en dus niet aangewezen om deze evaluatie reeds uit te voeren.

Ik kan hier toch wel opmerken dat naar aanleiding van de verlenging van de langetermijnactie van het VLAB, goedgekeurd door de Vlaamse regering in december 1992, ik 20 miljoen frank extra heb uitgetrokken voor "Technologie Transfer"-initiatieven, inclusief risico assessment studies en publieksvoorlichting.

Op een ogenblik dat alle projecten zijn opgestart en volop in uitvoering zijn, is naar mijn overtuiging een structurele betrokkenheid van de Stichting Technologie Vlaanderen niet noodzakelijk. Dat is de reden waarom wij niet automatisch 550.000 frank per jaar blijven betalen aan de STV, die overigens vanuit de Vlaamse begroting reeds een basisfinanciering ontvangt van nagenoeg 60 miljoen frank per jaar.

Op het moment dat de acht projecten maatschappelijk onderzoek inzake biotechnologie allemaal zijn beëindigd en zullen worden geëvalueerd, zal wellicht de betrokkenheid van de STV zijn gewenst.

Het op te richten interuniversitaire instituut voor biotechnologie richt zich allereerst op de ontwikkeling en de ondersteuning van hoogtechnologisch strategisch basisonderzoek. Het is echter evident dat naargelang de toekomstige noodwendigheden van Vlaanderen, dit instituut modulair kan worden uitgebreid, onder meer met een beperkte cel die de maatschappelijke aspecten van de biotechnologie en de aanverwante problematiek zoals voorlichting van het publiek, regelgeving enzovoort, belicht. Wij hebben dit nooit uitgesloten. Wij willen het inderdaad opvatten vanuit een basisconcept, en daarna zullen wij nagaan hoe de zaken kunnen worden voortgezet.

Mijnheer de voorzitter, tot slot wens

Van den Brande

ik nog te beklemtonen dat ik het ambitieuze biotechnologie-initiatief dat ik voor Vlaanderen wens op te starten in de allereerste plaats heb genomen omdat overal, onder meer de Verenigde Staten, Japan, de Europese landen, de Europese Unie – en ter zake verwijs ik naar het Witboek – wordt geoordeeld dat biotechnologie één van de meestbelovende en cruciale technologieën zal zijn voor duurzame ontwikkeling in de volgende eeuw.

Ik meen dat wij het er allen over eens zijn dat werkgelegenheid een heel maatschappelijk en menselijk gegeven is. De biotechnologie moet er ook toe bijdragen dat het uiteindelijk om een duurzame ontwikkeling gaat. Dit is trouwens de rode draad doorheen ons Vlaamse regeerakkoord en het project “Vlaanderen-Europa 2002”. Het zijn inderdaad geen theoretisch documenten. Wij hebben altijd gevraagd de regering te beoordelen op haar daden. Elk lid van de Vlaamse regering wenst op zijn of haar domein concreet invulling te geven aan de concepten die wij hebben uitgewerkt.

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavernier : Mijnheer de minister-president, ik beoordeel u in de eerste plaats op uw daden maar ik luister ook naar uw woorden. Als ik u goed heb begrepen, is het voor mij heel duidelijk dat u voor de actieprogramma's biotechnologie en voor wat u in de toekomst wil verschillende eisen stelt voor de twee luiken.

U zegt dat u voor het maatschappelijk begeleidende luik een evaluatie wil vóór u de beslissing neemt om zo'n luik opnieuw te koppelen aan wat u in de komende jaren wil doen. Zo'n maatschappelijk begeleidend luik moet er volgens mij hoe dan ook principieel komen. De toepassing en de uitvoering ervan moeten uiteraard na een ernstige evaluatie gebeuren.

U zei ook dat er een beperkte cel kan worden opgericht in het interuniversitaire onderzoekscentrum of dat dit modulair kan worden uitgebreid. Voor mij is dit essentieel en maakt het er onlosmakelijk deel van uit. Dat heb ik u niet met zoveel woorden horen zeggen. Daarom kondig ik als besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aan waarin ik zal aandringen op het voortzetten van het maatschappelijk begeleidend luik van de VLAB, het verlengen van het contract met de Stichting Technologie Vlaanderen en het voorzien van een maatschappelijk sociaal-wetenschappelijk luik in het Vlaams Universitair Onderzoekscentrum.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik kan eenvoudig herhalen wat ik heb gezegd. Er is het structurele krediet voor de STV en de dotatie in samenhang met het SERV-gegeven en de interactie die daartussen bestaat. Dat moet worden ingebed in een sociaal-economische consensus die we willen uitwerken.

In het kader van een aantal programma's die collega De Batselier heeft opgezet en waarvoor ik zelf nog twintig miljoen frank heb uitgetrokken, merk ik op dat er moet worden geëvalueerd voor men die zaken verderzet. Het is evident dat in functie van de toekomstige noodwendigheden van Vlaanderen dit instituut modulair kan worden uitgebreid, onder meer met een beperkte cel die de maatschappelijke aspecten van de biotechnologie en de aanverwante problematiek zoals bijvoorbeeld de publieksvoorlichting belicht. Wij zien heel duidelijk de implicaties en alle elementen die er verband mee houden. We moeten de zaken dus in de juiste volgorde stellen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Taver-

nier werd tot besluit van deze actuele interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden. Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.30 uur.*

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van dinsdag 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière, secretaris van de commissie.

— Vraag om uitleg van de heer J. Ulburghs aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het overleg tussen Vlaanderen en Nederland rond de waterbeheersing van de Maas ter gelegenheid van het geplande “Grensmaasproject” in Nederlands Limburg

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De watersnood in het Maasland heeft het project Grensmaas een grote publiciteit gegeven. Dit Nederlands plan plant onder meer een verbreding van de Maas-geul en een verlaging van de oeverzones om aan “Natuurontwikkeling” te doen. Onder het motto “groen voor grind” voorzien ze een mooie ruil wat natuurlijk zowel de grindontginning als de projektontwikkelaars ten goede zou komen. De Nederlandse projectontwikkelaars hopen dat Vlaanderen ook de Maas (die een grensrivier is) uit haar keurslijf haalt en op een doordachte manier meer ruimte geeft.

Op 28 februari 1994 vindt de evaluatie plaats van het Maasdijkenplan door een speciale commissie die na de overstromingen is samengeroepen door minister Kelchtermans. Algemeen is men het er over eens dat bedreigde woonkernen beveiligd dienen te worden door stevige dijken en dat de winterdijken zo ver mogelijk van de Maas moeten liggen.

Minister Kelchtermans heeft “terecht” vooral praktische bezwaren tegen het grensmaasproject. Maar die zouden niet onoverkomelijk zijn.

Vandaar de volgende vragen :

1. Zijn er contacten en onderhandelingen met de Nederlandse overheid ? Zo ja, hoever staan die ?
2. Wat zijn de gevolgen van de Maasbeheersing en de landschappelijke en natuurlijke waarde voor de Maasvallei ?
3. In welke mate wordt de Maassite en de klassering van de Maasvallei met haar beekvalleien overwogen als natuur- en cultuurlandschap ?
4. Hebben deze plannen van de grensmaas gevolgen voor de uitvoering en toepassing van het grinddecreet ?
5. Is evaluatie van de toepassing van het grinddecreet gepland ?
6. Zijn er plannen om de inspraak van de bevolking gemeentebesturen en milieugroepen te organiseren ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De problematiek zoals deze in al zijn scherpheid bij de overstromingen rond het jaareinde is getoond, concentreert zich op het beschermen van woonkernen en waardevolle infrastructuur in ons Gewest. Zoals dit reeds in de eerste vergadering van de commissie Maasland is naar voren gekomen, betekent dit het aanleggen van stevige dijken zo ver mogelijk van de rivier weg. Daarmee wordt de Vlaamse problematiek geregeld.

Het Nederlandse probleem situeert zich niet alleen op de andere oever van het gedeelte van de Maas dat de grens vormt, maar stelt zich nog scherper voor het afwaartse gedeelte en de aldaar gelegen belangrijke centra.

De vraag die daarbij onvermijdelijk te berde zal komen is waar het hoofddaccent van de werken zal moeten liggen : op het bedijken van het afvaartse deel of op het trachten uitbouwen van een in zekere mate waterafremmende en stockerende infrastructuur opwaarts, wel wetende dat deze laatste optie slechts een beperkte impact zal hebben.

Op de concrete vragen kan het volgende worden geantwoord :

1. In de door de minister geïnstalleerde Vlaamse commissie Maasland, werd een waarnemer van de Nederlandse Rijkswaterstaat uitgenodigd. Met de Nederlandse autoriteiten wordt voorts een gestructureerd overleg uitgewerkt in het kader van de Benelux Economische Unie voor de bespreking van het Nederlands project “Natuurontwikkelingsplan Grensmaas”. Om dit op punt te stellen vond op 7 april een eerste vergadering plaats waarop, naast de betrokken provincies, van Vlaamse zijde ook de secretaris-generaal van LIN, het kabinet van de minister van Leefmilieu en van

Openbare Werken aanwezig waren. Van beide zijden werd er geijverd om overeenstemming te bereiken over een maximale afstemming van de opties en werkzaamheden.

2. De waterbeheersing langs de Grensmaas is er, zoals het lid zelf stelt, in Vlaanderen op gericht winterdijken te bouwen. Deze dijken hebben tot doel het natuurlijke winterbed van de rivier maximaal te behouden, wel rekening houdende met de huidige realiteiten. Dit maximale behoud van de winterbedding is de beste garantie voor een goede waterafvoer. Binnen dit winterbed moet het wijzigen van het reliëf of het oprichten van constructies tot het uiterste minimum beperkt worden. Er zullen geen nieuwe bouwvergunningen in de winterbedding worden verleend en tegen 2010 zouden alle constructies uit de winterbedding verwijderd moeten zijn. Zulke zaken beïnvloeden immers de waterafvoer. Het aangeduide overstromingsgebied in het betrokken gewestplan vormt een juridische basis voor het verwezenlijken van deze doelstelling.

3. Deze aangelegenheid van de bescherming ressorteert niet onder de bevoegdheid van de minister.

4. 5. De modaliteiten van het grinddecreet blijven ten volle van toepassing en worden niet in vraag gesteld in dit overleg. Alleen wat de herbestemming, via ontgrinding betreft kan verder overleg met Nederland eventueel aanleiding geven tot het onderzoek van alternatieven.

6. Inspraak van de bevolking zal, zoals wettelijk voorzien, plaatsvinden in het kader van de gewestplanwijziging die noodzakelijk is voor het verder op punt stellen van het grinddecreet. Wanneer verder overleg een bijkomende aanpassing van het gewestplan noodzakelijk maakt zal ook hiervoor de geëigende procedure worden gevolgd.

3. Replik van de vraagsteller

Het lid noteert dat de minister heeft meegedeeld dat geen nieuwe bouwvergunningen in het winterbekken worden verleend en dat alle constructies tegen 2010 dienen te verdwijnen. Wat gebeurt er met de in tussentijd verleende bouwvergunningen ? Is er al een herbestemming aan de nieuwe gronden in de zin van natuurontwikkeling bepaald in afspraak met Nederland ? Op beide vragen kan de minister bevestigend antwoorden.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière, secretaris van de commissie

— Vragen om uitleg aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

1. van de heer L. Van Nieuwenhuysen omtrent de afwerking van de spoorwegbrug te Ruisbroek ;

2. van de heer J. Van Eetvelt betreffende het voortdurende uitstel van projecten voor Openbare Werken, die gecombineerd moet worden met andere openbare diensten of maatschappijen.

1. Uiteenzetting door de vraagstellers

1.1 De heer L. Van Nieuwenhuysen stelt dat dit dossier van de spoorwegbrug over het Rupelkanaal in Ruisbroek het plaatselijk Klein-Brabants karakter overstijgt omdat het niet van enig belang is gespeend voor de vervoers- en mobiliteitsproblematiek in de regio Antwerpen en Klein-Brabant.

Het lid meent dat de huidige verkeersproblemen naar aanleiding van de sluiting van de brug in Temse en de werken aan de luchtbrug in Wilrijk dat goed aantonen.

Het gaat met name over de schakel Boom-Puurs van de NMBS-lijn 52 die in 1980 werd opgeschort omwille van werken aan de bewuste brug met het oog op de uitbreiding en de vernieuwing van het Zeekanaal.

In 1982 beloofde de NV Zeekanaal en de toenmalige bevoegde minister dat daar werk van zou worden gemaakt en dat de brug in 1984 weer in gebruik zou worden genomen. Maar in 1984 bleken alleen de bruggehoofden en de bedieningstoren klaar te zijn.

In 1987 dan werd er wel een aanbesteding van bijna 100 miljoen uitgeschreven voor het brugdek, maar die werd nooit toegewezen. Op een gegeven ogenblik was er zelfs sprake dat de NMBS de lijn Puurs-Boom-Antwerpen helemaal en definitief zou opdoeken omdat het tracé zonder de link tussen Puurs en Boom niet rendeert.

De NMBS heeft dat dan uiteindelijk toch niet gedaan en schreef zelfs de elektrifikatie in op het tienjarenplan 1991-2000. De kredieten werden voorzien voor de periode 1993-1994. Toen het lid de federale minister van verkeer om een precieze timing vroeg, kreeg hij te horen dat dit afhing van de afwerking van de brug over het zeekanaal. Dat was in het najaar van 1992 en in antwoord op een schriftelijke vraag aan deze minister gesteld, bleek dat het hoofdzakelijk nog de elektromechanische uitrusting van de brug was die moest worden uitgevoerd.

De minister vermeldde toen ook dat de kosten werden geraamd op 250 miljoen, waarvan er 100 miljoen in de begroting van 1993 werden ingeschreven om een eerste fase uit te voeren. Het betrokken lid vraagt of die effectief werd voltooid.

De minister stelde toen ook dat de tweede fase was gepland voor 1994 met het einde der werken in 1996. Het lid heeft in maart 1993 ook een brief ontvangen van de federale minister van Verkeer waarin die nogmaals de aandacht vestigde "op de noodzaak van een snelle afwerking van de brug over het Zeekanaal te Ruisbroek".

Half 1993 verneemt het lid dan in de pers dat "de minister van openbare werken van het Vlaamse Gewest de NMBS schriftelijk inlichtte dat de brug over het Zeekanaal in Ruisbroek in 1995 mag verwacht worden".

Dat was goed nieuws, want de Belgische minister van Verkeer had mij intussen laten weten dat de indienststelling van de elektrische tractie tussen Boom en Puurs kon in gaan vanaf mei 1995, op voorwaarde dat de tweede fase aan de brug werd aangevat in de lente van dit jaar. En aangezien dat zo gepland was leek er uiteindelijk na vijftien jaar een einde te zullen komen aan dit dossier.

Maar dan komt het voorlopig laatste bedrijf in dit stuk en dan gaat het over de ministeriële brief van 22 februari waarin wordt meegedeeld dat de ontoereikendheid van de middelen op de begroting 1994 voor waterbouwkundige werken noopt tot het uitstellen van de tweede fase van de werken aan de spoorwegbrug en dat dit tot gevolg heeft dat de indienststelling van de brug niet eerder dan medio 1996 voorzien kan worden. De uitdrukking "niet eerder" laat weinig goeds verhopen.

Er hangt zowat een vloek boven dit dossier en het lid vreest dat deze zaak andermaal op de lange baan wordt geschoven. Hij begrijpt dus niet dat men nu al tien jaar lang heel goed weet dat die werken noodzakelijk zijn, maar dat men heel die tijd nog niet eens de nodige middelen heeft gevonden om ze uit te voeren.

en dat deze treinverbinding vroeger werd gebruikt door 10 percent van de mensen in Klein-Brabant die zich naar Antwerpen begaven. Bovendien is de A 12 aan het dichtslibben en de werken die daar gepland zijn zullen wellicht voor de nodige verkeersmiserie zorgen. Iedereen heeft de mond vol over mobiliteit en verkeersleefbaarheid. Welnu, dit is een pracht van een voorbeeld van een voorstadslijn die mits de nodige frequentie heel gunstige gevolgen kan hebben voor Klein-Brabant en voor Antwerpen.

Minister Sauwens heeft zich al in die zin uitgelaten, anders zal hij ook voor dit dossier enige belangstelling vertonen. Werd hij op enigerlei wijze bij dit nieuwe uitstel betrokken ?

De grote vrees is tenslotte dat de NMBS gezien de precaire financiële situatie waarin de maatschappij verkeert het nodige geduld niet meer zal opbrengen en de lijn 52 helemaal en definitief zal opdoeken. Het is op dit ogenblik immers een weinig rendabele lijn. Heeft de minister recent daarover nog contact gehad met de NMBS ? Want het zou wel het toppunt zijn dat de NMBS lijn 52 zou opdoeken, op het ogenblik dat de werken aan de brug effectief zouden worden aangevat.

1.2 De heer J. Van Eetvelt stelt het hoger geschetste probleem in een breder kader, met name dat van de trage afhandeling van gecombineerde werken. Hij sluit zich overigens volmondig aan bij alle concrete vragen en bekommernissen, hier door zijn collega opgeworpen in verband met het onafgewerkte project van de spoorwegbrug over de Rupel. Hij benadrukt het grote belang van deze verbinding van openbaar vervoer als alternatief voor een dichtslibbende A 12. Het gaat hier over een gecombineerd werk. De problemen van onze tijd met betrekking tot verkeer en vervoer worden immers zo complex, dat een geïntegreerde aanpak zich opdringt, waarbij meerdere openbare diensten en maatschappijen hun aandeel moeten leveren.

Dat zulke gecombineerde of geïntegreerde projecten niet van een leien dakje lopen, wordt onder meer bewezen door een aantal concrete projecten die voortdurend uitgesteld worden. Het lid vermeldt hier onder andere de spoorbrug over het Zeekanaal, en de herinrichting van het stationsplein te Mechelen (een bekroond project in het kader van een wedstrijd van de Koning Boudewijnstichting, waarbij Openbare Werken zich plechtig verbonden had op korte termijn haar verbintenissen na te komen).

Door het voortdurende uitstel van het aandeel Openbare Werken in zulke gecombineerde of geïntegreerde projecten, komen die projecten zelf in gevaar.

Graag kreeg het lid een antwoord op volgende vragen.

1. Hoe verklaart de minister dat uitgerekend projecten met meerdere betrokken partners zo gemakkelijk uitgesteld worden ?

2. Is er geen behoefte aan juridisch bindende contracten tussen de verschillende betrokken partners, waarbij zij zich tot strikte termijnen van realisatie van hun aandeel in een gecombineerd of geïntegreerd project verbinden ? Immers, hoe kunnen anders zulke projecten uitstijgen boven het niveau van de plechtige politieke beloften waarvan in de praktijk niets in huis komt ?

3. Is er, bij de opstelling van het fysisch programma 1994 voor de waterwegen, voorafgaandelijk contact geweest met de NMBS over het uitstel van de spoorbrug over het Zeekanaal ? Zo ja, hoe heeft de NMBS op dat uitstel gereageerd ? Zo nee, hoe verantwoordt de minister zulke nalatigheid ?

4. Welk is het lot van het project van de herinrichting van het stationsplein Mechelen ?

2. Tussenkoms van andere leden

Een lid wijst op het groot belang van deze verbinding van openbaar vervoer voor de regio Dendermonde. Ook voor het vrachtvervoer van en naar de Antwerpse haven kan deze lijn later van groot nut blijken. Derhalve dringt het lid erop aan dat dit project nu eindelijk wordt afgewerkt.

3. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De ontoereikendheid van de budgettaire middelen op de basisallocatie 73.03 van het programma 64.1 (investeringen in de bevaarbare waterwegen) noopt tot een achteruitstellen van de tweede fase van de werken van de elektromechanische uitrusting (150 miljoen BF). Het afwerken van de brug tegen half 1996 is eveneens gekoppeld aan het in voldoende mate voorzien van krediet op dezelfde basisallocatie voor 1995. Het tekort op deze basisallocatie is immers

zo groot dat geen enkele speelruimte voor handen is en dat de lopende verplichtingen en de herbouwwerken aan bruggen en andere kunstwerken, de reeds beschikbare middelen ruim overtreffen.

In deze omstandigheden is het voor de minister dan ook onmogelijk op dit ogenblik een garantie tot afwerking van de spoorbrug te geven.

De invloed van de mobiliteitsproblematiek in de regio Klein-Brabant is echter op het eerste zicht gering, te meer daar deze regio vooral doorgaand wegverkeer te verwerken krijgt, waarvoor goede infrastructuur langs de weg aanwezig is (A 12 en N 16). In deze materie werd geen overleg gepleegd met de collega van verkeer. De problematiek spitst zich immers voornamelijk toe op de ontoereikendheid van de kredieten, die alleen op de begroting voor de investering in de bevaarbare waterwegen voorhanden is.

In antwoord op de aansluitende vragen van het andere lid kan de minister het volgende meedelen.

1. In het kader van een goed financieel management moeten gecombineerd uitgevoerde en gefinancierde projecten de grootste aandacht krijgen. Het is echter duidelijk dat projecten met meerdere betrokken partners op velerlei gebied ingewikkelder zijn. Door de aard van de zaak betreft het projecten waarin verschillende disciplines en bevoegdheden samenkomen. Hierdoor bestaat niet alleen een grotere communicatiebehoefte ook alle technische en administratieve aspecten moeten geïntegreerd worden behandeld. Dit maakt de kans op achteruitstelling groter. Toch zijn er vele voorbeelden waarbij de gecombineerde werken perfect worden voorbereid en uitgevoerd.

2. Voorafgaand aan het uitvoeren van gecombineerde werken worden samenwerkingsverbanden opgezet van algemene en/of van bijzondere aard. Ook wordt er meer en meer gestreefd naar het afsluiten van juridische afdwingbare overeenkomsten waarin afspraken worden gemaakt over de werkverdeling, de financiën, de uitvoeringstermijnen en de potentiële sancties. Door elementen totaal vreemd aan de wil van elk van de partijen ontstaan soms problemen die zich ook kunnen voordoen bij het plannen en uitvoeren van projecten vallende onder één overheidsinstantie. Men kan dit vergelijken met een huis dat men bouwt met verschillende aannemers of met de sleutel op de deurformule. In het ene geval loopt men ook meer risico's op eventuele vertragingen dan in het andere. Dit is inherent aan de wijze van contracteren (termijnplanning x 1-jarigheid van het budget).

Het **weze** in ieder geval duidelijk dat alle maximale inspanningen worden geleverd ten einde alle projecten binnen een duidelijke planning te realiseren.

3. De eerste fase is in uitvoering (100 miljoen fr.). Bij het opstellen van het fysisch programma voor 1994, werd rekening gehouden met de wenselijkheid om de tweede fase van de elektromechanische uitrusting van de spoorbrug over het kanaal Brussel-Rupel te Puurs te programmeren. In het oorspronkelijk ontwerpprogramma werd dit project dan ook opgenomen. De gevraagde budgettaire middelen konden evenwel niet bekomen worden op de desbetreffende basisallocatie 73.03 van het programma 64.1 (investeringen in de bevaarbare waterwegen), zodat de voorziene projecten drastisch dienden te worden teruggeschroefd. Voor het kanaal Brussel-Rupel werd de prioriteit gelegd op de verdere afwerking van de kanaalomlegging in **Hingene**, die 500 miljoen frank opsloort voor 1994, hetgeen het belangrijkste pakket is aan werken op de desbetreffende basisallocatie 73.03. Zodoende kan voor 1994 geen krediet meer uitgetrokken worden voor de tweede fase van de spoorbrug in Puurs.

Voor het detail van dat programma verwijst de minister naar de neergelegde beleidsnota voor 1994.

Het spijt de minister evenzeer dat door zuivere budgettaire tekorten de voortzetting van de werken aan de spoorbrug in Puurs afgeremd moet worden. Dergelijke situatie is trouwens één van de redenen waarom de minister aan de Vlaamse regering het Vlaams Infrastructuurplan (VIP) heeft voorgesteld, waarbij het mogelijk zou moeten worden om deze dringende dossiers bij voorrang af te werken.

4. De omvangrijke herinrichting van de stationsomgeving Mechelen is een gecombineerd project samen met de stad Mechelen, de Lijn en de NMBS.

Een overeenkomst tussen de verschillende partijen dient vooraf voor akkoord ondertekend. De definitieve tekst van de overeenkomst, die door de NMBS wordt opgesteld, dient nog voor ondertekening te worden voorgelegd. De raming ten laste van de Administratie Wegeninfrastructuur bedraagt 40 miljoen frank.

4. Repliek van de vraagsteller

Beide vraagstellers danken de minister maar vrezen dat andermaal het project van de spoorwegbrug op de lange baan wordt geschoven waardoor uiteindelijk misschien de NMBS de lijn zal annuleren. Zij dringen er op aan dat de minister

alsnog een poging doet om via de aanpassing van de begroting het project te doen afwerken. Ook voor het Stationsplein in Mechelen dringt het betrokken lid, onder meer omwille van de veiligheid op en onder het plein (tunnels), erop aan dat er spoed wordt gezet achter de realisatie van dit project.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van dinsdag 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, Secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer F. Wymeersch aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de uitbreiding van het bestaande Koopcentrum te Sint-Niklaas

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

De heer F. Wymeersch wijst erop dat er reeds geruime tijd in Sint-Niklaas in de uitbreiding is voorzien van het bestaande Koopcentrum. Deze uitbreiding zou gebeuren middels de nieuwbouw naast de bestaande structuren van een nieuw winkelcentrum, annex woongelegenheden. De bouwvergunning voor winkelruimten en woongelegenheden werd reeds verleend. Een tweede bouwvergunning voor de wegeninfrastructuur in en rond het winkelcentrum werd echter nog niet verleend.

Er rijst thans wel enige discussie over de vestiging van dit Koopcentrum. In de verklaringen van de commissie voor Middenstand, afgelegd door de federale minister van Middenstand, blijkt dat de tewerkstellingsreturn van dit Koopcentrum eerder bescheiden is, en daarenboven nefaste gevolgen zal hebben voor de gevestigde middenstandsondernemingen. Daarenboven mogen de bouwwerken niet worden opgestart zonder de afgifte van een tweede vergunning.

Ook de omwonenden **staan** sceptisch ten aanzien van de uitbreiding van het bestaande Koopcentrum, omdat hun buurt zou teloorgaan onder de enorme toename van de te verwachten toenemende mobiliteit.

De mobiliteitsstudie wordt merkwaardig genoeg verricht door de bouwheer, die alle belang heeft bij een gunstige mobiliteitsstudie. Negatieve implicaties op het verkeerstechnisch vlak zouden het project immers op de helling kunnen plaatsen.

De vraagsteller wenst van de minister een concreet antwoord te vernemen op de volgende vragen.

1. Hoe is de stand van zaken i.v.m. de toekenning van de tweede bouwvergunning ?
2. De verkeersstudie zou worden uitgevoerd door de bouwheer, niet door de stad Sint-Niklaas. Vindt de minister dit een logische handelwijze ? Is deze studie uitgevoerd en wat zijn de resultaten ervan ? Is de minister gecontacteerd door de buurt en wat is zijn reactie hierop ? Zijn de minister en zijn diensten bereid om een onderzoek, c.q. bezoek ter plaatse uit te voeren ?
3. Is er overleg geweest tussen de minister en het stadsbestuur over de handelsfunctie van dit nieuwe centrum en in welke mate stemt de toekenning van de bouwvergunning overeen met een uitspraak van de federale minister van Middenstand, de heer Bourgeois, in de commissie over de kwantiteit én de kwaliteit van de werkgelegenheid in zulke centra en hun weerslag op de bestaande middenstanders ?
4. Zijn er bestaande plannen om de gewestwegeninfrastructuur in de buurt aan te passen ? Kan hier een prijs worden vooropgesteld en wat is de timing om deze werken te realiseren ? Wordt hiervoor door de Vlaamse regering een bijkomende verkeersstudie gepland ? Het geplande winkelcentrum ligt vlak naast de N 70 aan een drukke verkeersas. Deze N 70 wordt regelmatig gebruikt bij een overbelasting van de E 17. Voorts wordt een verbreding overwogen van de N 70 en de aanleg van diverse ronde punten, alsmede een ondertunneling van drukke kruispunten. Zijn hiervoor eveneens verkeersstudies uitgevoerd door de diensten van de minister en werden hiervoor de nodige kredieten op de begroting ingeschreven ? Inzake de aan te vangen werken meldt het stadsbestuur van Sint-Niklaas dat door de bouwheer en de ontwerpers van het winkelcentrum, in overleg met het bestuur der Wegen een project wordt uitgewerkt voor de aanpassing van het bestaande Gewestwegennet. Is de minister hiervan **op** de hoogte en wat is de kostprijs ervan ? Wanneer zullen de aanpassingswerken aanvangen ?
5. Op 30 maart 1994 vergaderde het Interministerieel Comité over deze problematiek. De vraagsteller refereert naar de opmerkingen van de heer F. De Bondt, ere-senator. Is met deze opmerkingen in het Intermini'sterieel Comité rekening gehouden ? Waarom werd hierover geen eensgezind standpunt ingenomen ?

De vraagsteller benadrukt dat het geplande project voor veel beroering zorgt in de regio Sint-Niklaas en Mechelen. Vooral de omwonenden vrezen gelijkaardige toestanden zoals rond het winkelcentrum van Wijnegem,

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister herinnert eraan dat het niet de eerste maal is dat de inplanting van grote winkelcentra, buiten de periferie van grote stadscentra ter sprake komt. De Vlaamse Raad nam hierover inhoudelijk een duidelijk standpunt in. De minister verwijst hiervoor naar verschillende moties van aanbeveling naar aanleiding van diverse interpellaties over de inplanting van winkelcentra ingediend. Ook bij de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen wordt hieraan veel aandacht besteed. De inplanting van grote distributiecentra gebeurt het best in de nabijheid van de woonkernen, en niet in de periferie.

Wat het dossier van het Koopcentrum Sint-Niklaas betreft, wijst de Vlaamse minister erop dat de gemachtigde ambtenaar op 18 juni 1993 een gunstig stedenbouwkundig attest afleverde. De bouwaanvraag die naderhand werd ingediend is volledig conform met dit stedenbouwkundig attest en werd dan ook afgeleverd op 21 januari 1994. Gelet op deze conformiteit waren er juridisch geen mogelijkheden om hiervan af te wijken. In deze aangelegenheid heeft de gemachtigde ambtenaar autonoom het stedenbouwkundig attest afgeleverd. Het is het stadsbestuur van Sint-Niklaas dat conform dit stedenbouwkundig attest, vervolgens de bouwaanvraag heeft afgeleverd.

Inzake de tweede bouwvergunning voor de aansluitende wegeninfrastructuur deelt de minister mee dat de gemachtigde ambtenaar aan de minister verklaarde dat voor de afgifte hiervan overleg zal worden gepleegd met het hoofdbestuur. Hieromtrent is nog geen bouwaanvraag ingediend. In eerste instantie werd gewacht op het advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie. Dit advies is inmiddels uitgebracht. Vermits er geen consensus is, kan het college van burgemeester en schepenen zelf de beslissing nemen. Over de tweede bouwvergunning is er nog geen beslissing. Tevens wordt aan een studiebureau opdracht gegeven om verkeersstellingen uit te voeren. Op basis hiervan zullen de aanpassingswerken voor de aansluiting op de gewestwegen worden voorbereid.

Wat de verkeerssituatie betreft gaf het stadsbestuur in het begin van deze bestuursperiode aan de studiegroep "Omgeving" uit Mortsel opdracht tot het opmaken van een verkeersleefbaarheidsplan. Begin 1991 was deze studie klaar, dit op het ogenblik dat er nog geen sprake was van de uitbreiding van het Koopcentrum Waasland.

Aan die verkeerssituatie ging ook een ruimtelijk onderzoek vooraf dat zich situeerde in de periode augustus/september 1989. Het was de bedoeling het verband te leggen tussen de ruimtelijke en de verkeersplanning. In het ruimtelijk concept dat deze verkeersstudie vooropstelt, is duidelijk gesteld dat het aangewezen is dat de expansie van dienstverlenende functies buiten de Ring moeten plaatsvinden. Deze visie wordt in deze studie gekoppeld aan het principe dat het doorgaand verkeer uit de stadskern moet geweerd worden.

Inzake de gewestwegeninfrastructuur in de buurt is de aanleg van een rotonde op het kruispunt N 16 - N 70 opgenomen op het investeringsprogramma 1994 en dit voor een bedrag van 25 miljoen fr. De uitvoering zal waarschijnlijk begin 1995 plaatshebben. Deze beslissing tot aanleg van een rotonde heeft rechtstreeks niets te maken met dit project. De beslissing voor de aanleg van een rotonde werd reeds meer dan twee jaar geleden genomen, na een verkeersstelling op en een capaciteitsberekening van het kruispunt. Uiteraard wordt bij het herinrichten van wegen en kruispunten altijd rekening gehouden met de verkeersleefbaarheid van de omgeving.

Inhoudelijk is het standpunt van de Vlaamse regering duidelijk. Anderzijds volgde het dossier de normale weg, via de afgifte van een bouwvergunning door de gemachtigde ambtenaar. Via de afgevaardigde in het Interministerieel Comité deelde de Vlaamse regering haar standpunt in dit dossier mede. De bouwaanvraag voor de wegeninfrastructuur werd nog niet afgegeven.

3. Replieken

De vraagsteller stelt vast dat het niet uitgesloten is dat er na de afgifte van de bouwvergunning voor het Koopcentrum, geen bouwvergunning wordt afgegeven voor de wegeninfrastructuur. Hij betreurt dat er geen globale bouwvergunning werd aangevraagd, wat kan resulteren in onaangename neveneffecten. Dit dient vermeden,

De minister beaamt dit. Bij de inplanting van dergelijke distributiecentra, moet reeds ab initio de verkeersmobiliteit worden geëvalueerd.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van dinsdag 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer L. Martens aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, betreffende het leerlingenvervoer

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De spreker herinnert de commissie aan het besparingsplan voor het leerlingenvervoer dat de Vlaamse regering in het kader van het programmadecreet 1994 heeft uitgewerkt. Dit besparingsplan bevatte 4. luiken

I. Het eerste luik behelsde de schrapping per 1 januari 1994 van busritten waarop geen enkele rechthebbende leerling werd vervoerd. Het betreft hier 67 ritten, goed voor een vooropgestelde besparing van 53 miljoen.

II. Vervolgens hoopte de minister door een openbare aanbesteding nogmaals 30 miljoen te besparen.

III. Van de verschillende onderwijsnetten werd eveneens een inspanning gevraagd. In dit kader werd de ARGO-dotatie met 27 miljoen verminderd.

IV. Het vierde luik van het besparingsplan behelsde de uitwerking van een definitieve oplossing voor het leerlingenvervoer. Uitgangspunt zou zijn dat men per 1 januari 1995 met een systeem van enveloppefinanciering zou gaan werken.

De spreker wenst te vernemen in hoeverre dit grootschalig besparingsplan reeds werd gerealiseerd, en hij stelt dan ook de volgende concrete vragen bij de 4 luiken van het besparingsplan.

1. 1) In welke mate werd de besparing van 53 miljoen voortvloeiend uit de schrapping van de 67 busritten gerealiseerd ?

De spreker wijst erop dat het schrappen van deze ritten op het veld veel ongenoegen en problemen heeft gecreëerd. Om aan de meest acute problemen tegemoet te komen, werd artikel 9 van de wet van 15 juli 1983 gewijzigd, waardoor nu ook andere instanties dan de Dienst voor Leerlingenvervoer, mits machtiging van de Vlaamse regering, busritten kunnen organiseren op die plaatsen waar ze werden afgeschaft. De spreker vraagt hoeveel dergelijke aanvragen de Vlaamse regering ontving en hoeveel er werden goedgekeurd. Hij vraagt tevens de lijst van de goedgekeurde en de geweigerde aanvragen.

2) Vervolgens wijst de spreker de commissie erop dat het gecumuleerd tekort in de sector van het leerlingenvervoer enorm is opgelopen. In 1992 bedroeg het tekort 72 miljoen, in 1993 120 miljoen en voor 1994 wordt een bijkomend tekort van 147,9 miljoen verwacht. Dit betekent dat het gecumuleerd tekort momenteel reeds 339 miljoen bedraagt. De spreker vraagt of deze cijfers correct zijn, en zo ja, hoe de minister dit tekort zal aanzuiveren ? Het uitputten van de begrotingsmiddelen van het lopend jaar om de achterstallige facturen aan de ontevreden bestuurders te betalen kan geenszins als definitieve oplossing beschouwd worden.

II. Naar het lid heeft vernomen, zou de openbare aanbesteding van 770 busritten geen besparing van 30 miljoen, maar integendeel een meeruitgave van 12 miljoen hebben veroorzaakt. Bovendien zou een aantal van deze bussen niet uitgerust zijn zoals opgelegd. Is deze informatie correct ?

III. Van de ARGO werd een inspanning van 27 miljoen gevraagd. De spreker is echter van mening dat de ARGO in de sector van het leerlingenvervoer nog meer zou kunnen saneren. Hij baseert zich hiervoor op de controleverslagen van het Rekenhof waarin openlijk vragen worden gesteld over de wijze waarop de ARGO het leerlingenvervoer organiseert. Zo bestaat er grote onduidelijkheid over de manier waarop de ARGO de kosten voor het intern en wettelijk leerlingenvervoer verrekent. Deze kosten blijken maximaal te worden doorgeschoven naar de beroepstransporteurs ten einde de eigen voertuigen te kunnen inzetten voor nieuwe ritten of andere vormen van aanwending. Dit is verantwoord indien de bussen worden ingezet voor didactische doeleinden – bijvoorbeeld het vervoeren van didactisch materiaal – maar de spreker betwijfelt of de eigen bussen wel steeds voor dergelijk pedagogisch doel worden ingezet. Daarnaast heeft het Rekenhof ook bedenkingen bij het onderhoud van de voertuigen en de manier waarop gunningen gebeuren, om slechts enkele voorbeelden te citeren. De spreker is er dus van overtuigd dat de ARGO nog kan saneren, zonder hierdoor de leerlingen te benadelen.

IV. Welke is de stand van zaken binnen de interkabinettenwerkgroep die aan een oplossing ten gronde voor het

leerlingenvervoer werkt. Heeft de minister reeds zicht op de krachtlijnen van deze definitieve oplossing ? Welke is de rol van de lokale autonomie, van de responsabilisering ? Hoe zal de vrije keuze gewaarborgd worden ? Waarom wordt er niet naar het voorbeeld van Frankrijk naar een globale exploitatieovereenkomst met het openbaar vervoer gestreefd ?

Tenslotte heeft de spreker nog twee algemene vragen.

In de eerste plaats wenst hij te vernemen of en in welke mate De Lijn facturen voor concurrentievergoeding aanreken. Dit zou er immers op wijzen dat een rit wordt georganiseerd die normaal door De Lijn georganiseerd zou kunnen worden.

Vervolgens merkt hij op dat de sector van het leerlingenvervoer momenteel gereguleerd wordt door zo'n 20 wetten en besluiten. Hij vraagt dat deze complexe en ondoorzichtige regelgeving herleid zou worden tot 1 globale decretale regeling.

2. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister antwoordt als volgt op de 4 luiken van de vraagstelling.

1. 1) De opbrengst van de afschaffing van de 67 busritten wordt inderdaad geraamd op 53 miljoen frank. De theoretische opbrengst bedraagt echter een goede 60 miljoen frank.

De Vlaamse regering ontving 26 aanvragen om machtiging van afgeschafte busritten die alle werden goedgekeurd.

Er werden 46 busritten niet meer georganiseerd na reorganisatie van de andere diensten.

Er werden 3 busritten opnieuw georganiseerd, waarvan wij tot op heden echter nog geen aanvraag om machtiging ontvingen.

Volgende aanvragen werden goedgekeurd :

- Provincie Antwerpen : Bonheiden (2 ritten), Duffel (1 rit)
- Provincie Brabant : Asse (2 ritten), Herent (2 ritten), Kapelle Op Den Bos (1 rit), Sint-Pieters-Leeuw (1 rit)
- Provincie Limburg : Herk de Stad/Lummen (5 ritten)
- Provincie Oost-Vlaanderen : Evergem (1 rit), Maarkedal (1 rit), Buggenhout (1 rit), Lochristi (3 ritten)
- Provincie West-Vlaanderen : Zedelgem (2 ritten), Waregem (2 ritten), Koksijde (2 ritten).

2) Voor 1994 bedraagt het tekort 80,8 miljoen, en niet 147,9 miljoen zoals geciteerd door de spreker. Bij de berekening van deze 147,9 miljoen werd foutieflijk geen rekening gehouden met een boekhoudkundige verrekening van 47,2 miljoen die in mindering gebracht moet worden, en evenmin met de inkomsten die de ARGO verwerft voor rechthabende leerlingen ten belope van 19,9 miljoen.

Voor de vorige jaren bedraagt het gecumuleerd deficit 222,7 miljoen, waarvan 72 miljoen voor rekening van het jaar 1992 en 152 miljoen voor 1993. Voor 1994 werd het tekort aanvankelijk op een 140 miljoen geraamd, maar door de afschaffing van de 67 busritten kon het deficit gereduceerd worden tot 80,8 miljoen.

Het geraamde tekort van 80,8 miljoen voor 1994 aangezuiverd zal moeten worden via bijkredieten. De minister beaamt dat het niet opgaat de achterstallige betalingen systematisch te betalen met de kredieten van het lopend jaar. Ondertussen werden de achterstallige facturen van 1993 in betaling gesteld.

De minister besluit dat ondanks de gerealiseerde besparing van 53 miljoen voortvloeiend uit de afschaffing van de 67 busritten, er voor 1994 nog steeds een tekort van 80,8 miljoen blijft bestaan. De minister blijft dus voor de uitdaging staan om in de sector van het leerlingenvervoer structureel in te grijpen (cfr. infra IV).

II. De minister beaamt dat de openbare aanbesteding geen besparing van 30 miljoen, maar integendeel een extra tekort van 7 miljoen heeft veroorzaakt. Dit betekent dat de structurele overschrijding voor 1994 eigenlijk geen 80 miljoen zoals hierboven geciteerd, maar 43 miljoen bedraagt. 37 miljoen is immers toe te schrijven aan het verkeerd ingeschatte effect van de openbare aanbesteding.

Het is bovendien correct dat een aantal weerhouden busmaatschappijen niet aan de gestelde voorwaarden inzake inrichting van de bussen voldoen. Dit probleem is opvangbaar, maar veroorzaakt op zijn beurt extra meeruitgaven.

Het uiteindelijk negatief effect van de openbare uitbesteding zal dan ook hoger liggen dan de 37 miljoen zoals hierboven berekend, en zal wellicht het door de spreker gesuggereerde bedrag van 42 miljoen benaderen.

III. Wat de toestand bij de ARGO betreft, stelt de minister dat de soms ondoorzichtige boekhouding van de ARGO ten minste gedeeltelijk mogelijk wordt gemaakt door de ingewikkelde regelgeving inzake leerlingenvervoer. Het probleem van het doorschuiven van de rekeningen zoals beschreven door de heer L. Martens is momenteel echter opgelost omdat de ARGO alle rekeningen in eigen beheer heeft gekregen. Het Rekenhof erkent dat hiermee een belangrijke positieve stap werd gezet.

IV. Wat de oplossing van het probleem van het leerlingenvervoer ten gronde betreft, beaamt de minister dat de besprekingen binnen de interkabinettenwerkgroep worden voort gezet. Een definitieve oplossing is echter nog niet in zicht.

Voor wat het gewoon onderwijs betreft, is de minister persoonlijk erg gewonnen voor een systeem waarbij de school betaald zou worden per vrijekeuzeleerling. Dergelijk voorstel past het best in de filosofie van het systeem van het leerlingenvervoer zoals het in de geest van het Schoolpact is gegroeid, maar dit idee geniet weinig sympathie van het veld, noch vanwege de ARGO, noch vanwege het vrij gesubsidieerd net.

Wat het bijzonder onderwijs betreft, verantwoordelijk voor 90 percent van het budget leerlingenvervoer, hier zou men bijvoorbeeld kunnen overwegen om het gratis vervoer voor de type-8 leerlingen — de snelst expanderende sector — af te schaffen, maar dan verschijnen deze leerlingen terug in het budget als vrijekeuzeleerlingen en is het globale besparingseffect wellicht beperkt.

De uiteindelijke oplossing moet volgens de minister dan ook worden gezocht in een systeem van lokale responsabilisering. Dit komt neer op de invoering van een enveloppesysteem, met dien verstande dat de school de dwingende wettelijke verplichting heeft om gratis te vervoeren. Dit betekent dat de school de factuur van het leerlingenvervoer alleszins zal moeten betalen, ook indien de toegekende enveloppe niet zou volstaan. Dit betekent eveneens dat het grootste belang gehecht moet worden aan de correcte berekening van deze enveloppe, en dit is momenteel de grote uitdaging. De grootte van de enveloppe wordt immers bepaald door de samenstelling van de schoolpopulatie — al dan niet veel busgebruikers — en deze samenstelling is op zijn beurt erg lokaal en schoolgebonden.

De minister benadrukt dat de idee van enveloppefinanciering op zich niet gecontesteerd wordt, integendeel, maar dat er twijfel blijft over de mogelijkheid om de enveloppe correct te berekenen.

Er zou eventueel ook aan kunnen worden gedacht om van bepaalde leerlingen een eigen bijdrage te vragen, maar de vraag is of dergelijk systeem niet in botsing zou komen met het principe van de vrije keuze.

De minister besluit dat de definitieve regeling van het leerlingenvervoer via een systeem van enveloppefinanciering uiteindelijk zou moeten uitmonden in een decretaal initiatief dat de huidige ingewikkelde regulering zal moeten vervangen.

De minister is het er tenslotte mee eens dat een exploitatieovereenkomst met De Lijn in theorie de meest interessante structurele oplossing voor het probleem van het leerlingenvervoer biedt, maar dat hij tegelijkertijd vreest dat de factuur in praktijk nog hoger zou oplopen dan nu het geval is. De minister motiveert deze redenering als volgt. In de eerste plaats zou De Lijn moeten investeren in extra bussen. Deze investering kan echter niet maximaal renderen omdat het leerlingenvervoer geconcentreerd is in de morgenspits, en de bussen de rest van de tijd niet nuttig ingezet kunnen worden. Deze investering zou met andere woorden niet rendabel zijn en zou het departement Onderwijs hoog aangerekend worden. Vervolgens is het bussepatrimonium van De Lijn van betere kwaliteit dan deze van het departement Onderwijs en kennen ze een kortere levensduur, waardoor de afschrijvingen per kilometer hoger liggen. Daarenboven liggen de wedden van de beroepschauffeurs hoger dan deze van het departement Onderwijs, en ook deze kost zou doorgerekend worden. Tenslotte, en dit lijkt nog het belangrijkste argument, is De Lijn niet geïnteresseerd in het leerlingenvervoer van het buitengewoon onderwijs, terwijl deze sector juist 90 procent van het budget leerlingenvervoer opslorpt. Om al deze redenen lijkt een contract met De Lijn de minister niet haalbaar.

Geloof de minister dus niet in een globale overeenkomst tussen het departement Onderwijs en De Lijn voor gans het onderwijsveld, hij is er daarentegen wel van overtuigd dat onderhandelingen tussen De Lijn en individuele scholen of groepen van scholen op lokaal vlak wél tot concrete overeenkomsten kunnen leiden. De haalbaarheid van dergelijke samenwerking is immers sterk afhankelijk van lokale, plaatsgebonden factoren. Zo lijkt dergelijke samenwerking tussen De Lijn en de lokale schoolgemeenschap in Deinze goed te functioneren.

Wat tenslotte de vraag naar de concurrentievergoeding betreft, antwoordt de minister dat hij deze vergoedingen reeds twee jaar geleden heeft afgeschaft.

3. Repliek

De vraagsteller dankt de minister voor zijn uitvoerig en volledig antwoord.

Niettemin betreurt hij dat het tekort in de sector leerlingenvervoer zo uit de hand is gelopen, en dit ondanks de verwittigingen van de administratie. De minister weerlegt deze bewering. Zijn administratie heeft hem daarentegen op het moment dat de situatie reeds uit de hand liep voorgehouden dat er nog meeruitgaven in de sector mogelijk waren. De ernst van de situatie is pas doorgedrongen vanaf het moment dat het dossier naar de Begrotingscel van het departement Onderwijs is doorgeschoven.

De spreker merkt vervolgens op dat de onverwacht hoge kost van de openbare aanbesteding wellicht in verband gebracht moet worden met het feit dat Onderwijs in de sector van het busvervoer bekend staat als slechte betaler.

Hij blijft tenslotte aandringen op een vlugge oplossing ten gronde voor het leerlingenvervoer. Ad hoc maatregelen creëren veel ongenoegen op het veld en moeten dan ook zo veel mogelijk vermeden worden.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van dinsdag 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer L. Martens aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller herinnert aan het artikel 34 van het onderwijsdecreet-V dat het besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden decretaal bekrachtigt.

Tijdens de bespreking van dit artikel in de vergadering van de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 23 november 1993 werd door een bepaalde fractie een amendement ingediend ertoe strekkend artikel 34 in overeenstemming te brengen met de Schoolpactwet en er eveneens toe strekkend de verdeling van de lasten evenwichtig over de verschillende scholen te spreiden. De minister was het toen eens met het principe dat een stuk solidariteit tussen de scholen in het systeem moest worden ingebouwd. De minister ging toen ook het formele engagement aan dit decretaal te verankeren en rekening te houden met de suggestie om de werkingmiddelen waarop de vervoerskosten worden verrekend, te verhogen. De minister beloofde een duidelijk decretaal systeem vanaf 1 januari 1994 (Stuk 408 (1992-1993) - Nr. 8, blz. 4).

Tot op heden is nog geen nieuwe regeling bekend. Hoever is de minister gevorderd met het uitwerken van een nieuw systeem ? Vanaf wanneer wenst de minister dit systeem te laten ingaan ?

2. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister antwoordt dat in het aangekondigde Onderwijsdecreet-VI, artikel 3, § 2, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 gewijzigd zal worden (zie bijlage)

Indien deze bepaling bekrachtigd wordt, zal de solidariteit gerealiseerd zijn tussen de onderwijsinstellingen en internaten van het gesubsidieerd onderwijs waarop voormeld artikel 3, § 2, van toepassing is. Dit zijn de onderwijsinstellingen en internaten voor gewoon en buitengewoon kleuter-, lager-, basis- en secundair onderwijs en de onderwijsinstellingen voor hoger onderwijs buiten de universiteit.

Aansluitend bij voormelde decretale bepaling zal ook het besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering gewijzigd worden (zie eveneens bijlage).

De minister vestigt er echter de aandacht op dat de beoogde decretale bepaling geen wijziging brengt aan het principe dat de betrokken onderwijsinstellingen en internaten de tegemoetkoming betalen aan hun personeelsleden. Er zal enkel een verrekening gebeuren van de betaalde bedragen binnen het globaal bedrag van de werkingstoelagen van de onderwijsinstellingen en internaten van het gesubsidieerd onderwijs waarop voormeld artikel 3, § 2, van het decreet van 31 juli 1990 van toepassing is.

Deze werkwijze is onmiddellijk van toepassing en wijzigt geenszins de datum van inwerkingtreding van het voormeld besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering.

Er zal eertlang in de betrokken onderwijsinstellingen en internaten van het gesubsidieerd onderwijs een omzendbrief verspreid worden waarin de ter zake te volgen werkwijze wordt meegedeeld. Deze minister kondigt aan dat de scholen deze omzendbrief eerstdaags zullen ontvangen, en hij bezorgt de leden van de commissie in primeur een exemplaar.

3. Replieken

De vraagsteller wijst op een bijkomend probleem, namelijk dat ingevolge de verschuiving van de uitbetaling van de vervoerskosten van het centrale niveau naar de lokale scholen, de centrale administratie van het departement Onderwijs niet tijdig over de nodige informatie zal kunnen beschikken om de belastingfiche van het onderwijzend personeel volledig en correct in te vullen.

De minister antwoordt dat de correcte aangifte van alle inkomsten, dus ook deze voor verplaatsingskosten, de

persoonlijke verantwoordelijkheid van iedere burger is. De administratie krijgt de lijsten van personen die bedoelde vergoeding hebben ontvangen pas later binnen en gebruikt deze enkel om de scholen te vergoeden.

De spreker repliceert dat de werkgever volgens hem verplicht is per werknemer een fiche op te stellen die alle uitbetalingen en vergoedingen bevat. Indien zijn informatie correct is, staat het departement onderwijs wel degelijk voor een probleem, en hij vraagt hoe de minister dit probleem denkt op te lossen.

De minister antwoordt dat hij dit probleem door zijn administratie zal laten onderzoeken en dat hij het antwoord aan de commissieleden zal bezorgen.

Bijlage
Ontwerpteksten van het aangekondigde Onderwijsdecreet-VI

In decreet Onderwijs-11 :

Artikel 1.

§ 1. In artikel 3, § 2, lid 4 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 wordt de volgende zinsnede ingevoegd na de woorden “forfaitaire bedragen” : “alsook verminderd met de in 4 bedoelde bijdrage”.

§ 2. In hetzelfde artikel wordt een § 4 toegevoegd die luidt als volgt :

” § 4. De onderwijsinstellingen en internaten bedoeld in § 2 van dit artikel, krijgen vanaf het schooljaar 1993/1994 een financiële bijdrage vanwege de Vlaamse Gemeenschap in de tegemoetkoming in de vervoerskosten van hun personeel zoals bedoeld in het besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden. Deze bijdrage wordt betaald in het begrotingsjaar volgend op het einde van het schooljaar van de tegemoetkoming. De regering bepaalt het bedrag en de wijze van aanvraag en uitbetaling van deze bijdrage.”

In besluit van 22.07.1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden :

Artikel 1.

§ 1. In het besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden wordt na artikel 9 een Hoofdstuk VI toegevoegd dat luidt als volgt :

“Hoofdstuk VI. Bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in de tegemoetkoming.

Art. 10.

Met ingang van het schooljaar 1993-1994 bekomen de onderwijsinstellingen en internaten bedoeld in artikel 3, § 2 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, als de financiële bijdrage bedoeld in artikel 3, § 4 van hetzelfde decreet, de terugbetaling van de tegemoetkoming waartoe ze volgens dit besluit gehouden zijn onder de volgende voorwaarden.

De werkelijke tegemoetkomingen aan de personeelsleden worden na verloop van het schooljaar waarin ze werden betaald, door het departement onderwijs terugbetaald op hetzelfde tijdstip als het voorschot van de werkingsmiddelen van het daaropvolgend schooljaar.

Op straffe van verval van het recht op terugbetaling dient de aanvraag tot terugbetaling uiterlijk op 15 oktober na het schooljaar waarop de terugbetaling betrekking heeft, op het departement onderwijs toe te komen.”

§ 2. In hetzelfde besluit worden de artikels 10 en 11 hernummerd in de artikels 11 en 12 en ondergebracht in een nieuw Hoofdstuk VII. Slotbepalingen.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van dinsdag 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer M. Didden aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, omtrent de aanstelling en de indiensthouding van de migrantentolken in de PMS-centra

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Naar het lid heeft vernomen bestaat er onzekerheid omtrent de aanstelling en de indiensthouding van de migrantentolken welke sedert 1983 op halftijdse basis in de PMS-centra werden aangesteld.

Vanuit de Centrale voor Studie- en Beroepsoriëntering werd onlangs nog gepleit voor een beter statuut van de interculturele medewerkers, welke beter gekend zijn als de migrantentolken. Tot op heden hadden zij een statuut van gesubsidieerd contractueel. Nochtans zou er behoefte bestaan aan een bestendiging van hun taak.

Indien het voornemen bestaat om via scholing en bijkomende opleiding deze tolken te onttrekken aan de PMS-centra, dan betekent zulks dat een belangrijke brugfunctie tussen de migranten en de PMS-centra komt te vervallen.

Dergelijke maatregel valt bovendien niet te rijmen met het rapport 'Vooruitgang migrantenbeleid' van minister W. Demeester-De Meyer waarin de migrantentolken worden geloofd, en past evenmin in het beleid zoals het door de Koninklijke Commissaris voor de migranten mevrouw P. D'Hondt werd aanbevolen.

De spreker had dan ook graag vanwege de minister van Onderwijs vernomen welke beslissingen desbetreffend genomen zijn en verwacht kunnen worden.

Het lijkt de spreker tevens aangewezen dat binnen het kader van een integratie van de migranten de taak van het ministerie van Onderwijs nader wordt toegelicht.

2. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister antwoordt als volgt. De interculturele medewerkers in de PMS-centra werden aangesteld als gesubsidieerde contractuelen. Wijlen minister D. Coens besliste dat deze medewerkers binnen hun werktijd een aanvullende opleiding van 12 uren per week zouden volgen. Daartoe werd binnen het onderwijs voor sociale promotie een opleiding intercultureel werk, optie onderwijs voorzien. Deze opleiding besloeg drie jaar.

De meeste interculturele medewerkers beëindigen dit schooljaar deze driejarige opleiding. De vraag naar bijkomende opleiding is groot bij de interculturele medewerkers, zoals onder meer bleek uit de conclusies van een door het Vlaams Centrum voor Integratie van Migrantenvolwassenen (VCIM) ingerichte actiedag vorig jaar. Om aan deze vraag tegemoet te komen kunnen de interculturele medewerkers vanaf volgend jaar inschrijven in één van volgende binnen OSP bestaande opleidingen : readaptatiewetenschappen, opvoeders in dienstverband, psychologisch assistenten, gezinswetenschappen,

Deze opleidingen bieden het voordeel dat ze aan de interculturele medewerkers een diploma of getuigschrift opleveren die hen een sterkere positie bezorgt op de arbeidsmarkt en die hen niet volledig uitsluit van een kans op een reguliere tewerkstelling binnen onderwijs (bijvoorbeeld als opvoeder-studiemeester).

De problematiek die het CSBO aansnijdt is deze van het statuut van de interculturele medewerkers binnen het PMS. De discussie omtrent de rol, de positie, de functie en het statuut van de interculturele medewerkers is voor de minister inherent verbonden aan de discussie omtrent het nieuwe profiel van de PMS-centra en moet binnen dat kader worden besproken en geadviseerd. Daar de discussie omtrent de herprofilering van het PMS niet is afgerond en gezien de vraag naar opleiding voor de interculturele medewerkers zich stelt naar september 1994 is de minister van oordeel dat hij zijn verantwoordelijkheid ten aanzien van deze mensen moest nemen en in de eerste plaats hun belangen voor ogen moest houden. Dat wil zeggen : hen een opleiding aanbieden die hen een zo breed mogelijke waaier van kansen biedt.

Een beslissing ten gronde over hun toekomst kan de eerstvolgende maanden niet worden verwacht. Hierbij is het minder de vraag of deze personen rendabel zijn - hier is de minister vast van overtuigd - dan wel of zij binnen het PMS wel ideaal geplaatst zijn. Dit is een brede discussie die volgens de minister op verschillende manieren benaderd kan worden.

Een mogelijke denkpiste is dat men bepaalde scholen de kans zou geven om in plaats van een studiemeester-opvoeder een sociaal assistent of een persoon met het curriculum van de interculturele medewerker aan te werven. Dit zou voor bepaalde scholen veel rendabeler zijn dan de werking van de studiemeester-opvoeder momenteel is. Sommige scholen met een speciale nood aan een brugfunctie tussen migrantenfamilies en de school zetten trouwens reeds jaren sociaal assistenten in plaats van studiemeesters-opvoeders in, en dit in de meeste gevallen met uitermate positieve resultaten. De omstandigheden waarin deze sociaal assistenten hun taak moeten uitoefenen zijn niet altijd ideaal en zijn veelal afhankelijk van de mate waarin ze gesteund worden door de directie. Door bepaalde leerkrachten worden zij immers beschouwd als indringers in het pedagogisch gebeuren.

3. Replieken

De vraagsteller vraagt of uit het antwoord van de minister mag afgeleid worden dat zijn bezorgdheid, gesteund op bepaalde persberichten, voorbarig was. De minister antwoordt bevestigend.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van dinsdag 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

— Vraag om uitleg van mevrouw A. Leysen aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, betreffende de aangekondigde doorlichting van de ARGO

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De spreker herinnert de commissie eraan dat de Vlaamse minister van Onderwijs in antwoord op haar actuele interpellatie over de evaluatie van de uitvoering van het ARGO-decreet en het ARGO-akkoord — plenaire vergadering van de Vlaamse Raad van 9 februari — heeft aangekondigd dat de ARGO zou worden doorgelicht door een extern bureau. De opdracht zou snel worden gegeven en het rapport zou eind september beschikbaar zijn.

Ondertussen heeft het lid in het Bulletin van Aanbestedingen gelezen dat de procedure voor de uitbesteding van deze doorlichting inderdaad werd ingezet.

In opvolging van dit dossier had het lid graag het volgende vernomen.

1. De inhoud van de opdracht die aan het doorlichtingsbureau werd of zal worden gegeven.
2. Welke voorwaarden aan de kandidaat-doorlichtingsbureaus worden gesteld om in aanmerking te komen.
3. Hoeveel kandidaat-doorlichtingsbureaus zich in opvolging van de aankondiging in het Bulletin van Aanbestedingen hebben aangediend.
4. Of de Vlaamse regering reeds een doorlichtingsbureau heeft aangesteld.
5. De verantwoording van de keuze indien reeds een beslissing is genomen.

2. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister deelt in de eerste plaats mee dat de procedure voor aanbesteding van de opdracht trager is verlopen dan aanvankelijk gedacht. Onderhandse uitbesteding was niet mogelijk omdat de kostprijs van de opdracht waarschijnlijk meer dan 8 miljoen bedraagt, waardoor voor de procedure van aanbesteding de Europese richtlijnen gevolgd moesten worden.

Wat de concrete vragen van het lid betreft, antwoordt de minister het volgende.

1. Inhoud van de opdracht :

De doorlichting van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs dient betrekking te hebben op :

- 1) financiering ARGO — aanwending financiële middelen ;
- 2) centrale raad en administratieve diensten ;
- 3) centrale raad : beleidsorgaan versus beheersorgaan ;
- 4) ARGO centraal ten opzichte van de lokale entiteiten ;
- 5) werking van de lokale entiteiten ;
- 6) werking van de administratieve diensten ;
- 7) controle en toezicht.

De doorlichting en de analyse van de ARGO-werking moeten tot aanbevelingen voor optimalisering van de structuur en de werking leiden.

2. Voorwaarden gesteld aan de kandidaat-doorlichtingsbureaus :

— De kandidaat-doorlichtingsbureaus tonen, aan de hand van de balans van het bedrijf, hun financiële en economische draagkracht aan.

— De geschiktheid van de dienstverlener : aan te tonen aan de hand van vakkundigheid, efficiency, ervaring - referenties - en betrouwbaarheid. Meer bepaald dient de kandidaat zijn kennis van de onderwijsorganisatie in Vlaanderen en zijn ervaring met de onderwijswereld te omschrijven.

— De technische bekwaamheid van de dienstverlener, welke bewezen wordt door :

- a) studie- en beroepsdiploma's van de dienstverlener en van diegenen die, bij toewijzing van de opdracht, met de dienstverlening zouden worden belast ;
- b) het overleggen van een lijst van diensten welke gedurende de laatste 3 jaren werden verricht, meer bepaald in de publieke sector en in de onderwijssector. De diensten worden aangetoond door certificaten die door de bevoegde autoriteit zijn opgesteld of goedgekeurd ;
- c) een beschrijving van de maatregelen die de dienstverlener treft om kwaliteit te waarborgen en de mogelijkheden die hij biedt ten aanzien van ontwerpen en onderzoek.

3. Kandidaat-doorlichtingsbureaus

De kandidaturen moesten uiterlijk op 18 april 1994 binnen zijn.

De uitnodigingen werden gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen en in het Europees Publicatieblad, conform de Belgische wetgeving en de Europese richtlijn voor dienstverlening 92/50/EEG.

De minister deelt de commissie in primeur de 7 ingekomen kandidaturen mee :

- 1) Deloitte & Touche Consultants
- 2) Berenschot n.v.
- 3) Team-Consult Belgium
- 4) Sema-Group Belgium
- 5) Andersen Consulting
- 6) Ernst & Young
- 7) Bekaert Stanwich Consultants

4. Er werd nog geen enkel doorlichtingsbureau aangesteld.

5. Verantwoording van de keuze

De beslissing zal vermoedelijk in de loop van de maand juni worden genomen. Dit ingevolge de onderhandelingsprocedure conform de Europese richtlijn voor de dienstverlening. De procedure schrijft minimale termijnen voor, namelijk 37 kalenderdagen tussen de dag van het versturen van de publikatie – 10 maart 1994 – en de uiterste dag van indiening van de kandidaturen – 18 april 1994.

Nadien volgt de selectie. Na de selectie dienen de weerhouden kandidaten schriftelijk een offerte in te dienen, binnen een termijn van 40 kalenderdagen te rekenen vanaf het toesturen van het bestek. De offerte wordt gevolgd door de onderhandelingen met de weerhouden doorlichtingsbureaus.

3. Bijkomende vragen

Mevrouw A. Leysen stelt de volgende bijkomende vragen :

- 1) Alhoewel de spreker de aanwezigheid van financiële reserves in de ARGO als dusdanig niet aanvecht, stelt zij zich toch vragen bij de omvang en het beheer van deze reserves, zowel door ARGO-centraal als door de LOGO's. Is deze vraagstelling in de doorlichtingsopdracht voorzien ?
- 2) Met de oprichting van de ARGO heeft de decreetgever het gemeenschapsonderwijs willen responsabiliseren, democratiseren en decentraliseren. Bedoeling was het gemeenschapsonderwijs een nieuwe dynamiek te geven, wat de aantrekkingskracht van het gemeenschapsonderwijs ten goede moest komen. Zal de doorlichting nagaan of de aantrekkingskracht van het gemeenschapsonderwijs ook effectief is verhoogd sinds de oprichting van de ARGO ? De spreker denkt hierbij meer specifiek aan een onderzoek naar de evolutie van het leerlingenaantal van het gemeenschapsonderwijs, bij voorkeur regionaal opgesplitst om de goed presterende regio's te kunnen afsplitsen van de zwakkere regio's.
- 3) Hoe verloopt de verificatie van de aanwending van de middelen in de ARGO, zowel op centraal als lokaal vlak ? Volgens welke criteria verdeelt de Centrale Raad van de ARGO de financiële middelen aan de lokale scholen ? Ook op deze vraag dient de doorlichting uitsluitsel te geven.
- 4) Hoe verloopt de communicatie binnen de ARGO, enerzijds op centraal en lokaal vlak en anderzijds tussen het centrale en lokale niveau ? Op centraal vlak dient hierbij vooral de samenwerking tussen de Centrale Raad en de administratie bekeken te worden, op lokaal vlak de verhouding tussen de LOGO's en het onderwijzend personeel.

Bovendien dient onderzoek verricht naar de optimale schaalgrootte van een LORGO. Deze laatste vraagstelling impliceert dat de onderzoekers ook de lokale raden zullen moeten bevragen, dat zij met andere woorden veldwerk zullen moeten verrichten in een representatieve steekproef van scholen. Is dit veldwerk ook effectief voorzien in de opdracht of gaan de kandidaten er van uit dat zij hun opdracht volledig in Brussel zullen kunnen uitoefenen ?

5) Aansluitend bij deze onderzoeksopdracht in de lokale scholen, dient de enquête ook oog te hebben voor het probleem van de ondersteunende dienstverlening aan de scholen, dient zij met andere woorden ook de pedagogische begeleidingsdiensten, de pedagogische centra en de navormingscentra in het onderzoek te betrekken.

Een ander lid betreurt deze bijkomende vragen. Zij meent dat de werking van de ARGO hiermee ten onrechte in een slecht daglicht gesteld wordt, en zij repliceert als volgt op de bedenkingen en vragen van de vorige spreker.

1) De ARGO beschikt nu reeds over jaarlijkse statistieken die de evolutie van de leerlingenaantallen op regionaal vlak weergeven, en zij verricht zelf onderzoek naar de betekenis van de verschuivingen in deze leerlingenaantallen. Een dalend leerlingenaantal hoeft niet noodzakelijk op een gedaalde aantrekkingskracht van het gemeenschapsonderwijs te wijzen. Hierbij spelen ook andere factoren, bijvoorbeeld de denataliteit. Deze vraagstelling is met andere woorden overbodig.

2) Wat het toezicht op de aanwending van de middelen betreft, hiervoor beschikt de ARGO over een regeringscommissaris die desgevallend kan optreden. Het lid voegt er nog aan toe dat deze regeringscommissaris, gezien zijn politieke kleur, zijn functie méér dan nauwgezet uitoefent. Bovendien krijgt elke gemeenschapsschool regelmatig een verificateur op bezoek die een zeer strikte controle op de financiële middelen van de school uitvoert. De spreker suggereert zelfs dat deze controle in de overige netten minder streng is.

3) De meeste LORGO's werken goed. De negatieve indruk gewekt door mevrouw A. Leysen is volgens het lid gebaseerd op de resultaten van een CURO-enquête die in geen geval als representatief voor het hele veld beschouwd mag worden : deze CURO-enquête kreeg een zeer geringe respons en bovendien was het beperkt aantal antwoorden afkomstig van scholen die geenszins representatief zijn voor de modale gemeenschapsschool.

De spreker besluit dat haar partij geen probleem heeft met een doorlichting van de ARGO indien dergelijke doorlichting tot doel heeft na te gaan in hoeverre de ARGO bijgedragen heeft tot de responsabilisering, democratisering en decentralisering van het gemeenschapsonderwijs. Haar partij wenst echter niet mee te gaan in de negatieve sfeerschepping die door de CVP en een bepaalde pers rond de ARGO wordt gecreëerd.

Ten slotte pleit zij voor een doorlichting van het hele Vlaamse onderwijsstelsel.

Een ander lid wijst op een mogelijk gevaar, namelijk het gevaar van belangenvermenging in hoofde van het onderzoeksbureau dat eventueel én de opdracht tot doorlichting én de opdracht tot implementatie van de onderzoeksresultaten zou combineren. Volgens de spreker kunnen deze twee opdrachten niet door hetzelfde bureau worden uitgevoerd en dient de minister dit ook duidelijk te stellen in de onderhandelingen met het bureau dat de doorlichting toegewezen zal krijgen.

Een volgend lid kan zich aansluiten bij de bedenking van een vorige spreker, namelijk dat een onderzoek naar responsabilisering, democratisering en decentralisering niet beperkt kan blijven tot de scholen van de ARGO, maar op het hele onderwijsveld betrekking moet hebben.

Hij vraagt tevens of er momenteel nog onderzoeken over bepaalde aspecten van het Vlaams onderwijs zoals geciteerd door mevrouw A. Leysen lopen, en zo ja, of de commissie hiervan een overzicht zou kunnen krijgen. Hij vraagt tevens een overzicht van de reeds uitgevoerde onderzoeken en de hieruit voortvloeiende rapporten.

Aansluitend bij deze laatste vraag, vraagt een laatste lid welke de meerwaarde is van de doorlichting die nu over de ARGO wordt gevraagd. Welke is de plaats van dit rapport tussen het groot aantal andere onderzoeksrapporten dat reeds over alle mogelijke deelaspecten van het onderwijs bestaat, in casu de rapporten van de inspectie van onderwijs ?

4. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister stelt in de eerste plaats dat ook hij de negatieve sfeerschepping in de pers naar aanleiding van de aangekondigde doorlichting van de ARGO betreurt. Hij herinnert eraan dat de doorlichting van de ARGO een integraal onderdeel vormt van de regeringsverklaring van de Vlaamse regering.

Hierbij aanknappend stelt hij dat het rapport over de doorlichting van de ARGO wel degelijk een meerwaarde zal hebben tegenover andere onderzoeksrapporten over het onderwijs. De minister beschouwt de overgang van het

uitermate centralistisch systeem van het vroegere rijksonderwijs naar het gedecentraliseerd systeem van de ARGO immers als een 'cultuurbreuk', en het is ongetwijfeld belangrijk na te gaan of het nieuwe bestuursstelsel van het gemeenschapsonderwijs inderdaad beantwoordt aan de verwachtingen van de toenmalige decreetgever, namelijk de kwaliteitsverhoging van het gemeenschapsonderwijs te bevorderen.

Bovendien zijn de resultaten van dit onderzoek ook belangrijk naar de politieke wereld toe. De ARGO is immers de vertaling van artikel 24 van de Grondwet (nieuwe nummering) dat stelt dat de overheid gratis onderwijs verstrekt.

Ingaande op de concrete bij komende vragen van mevrouw A. Leysen en de overige interpellanten antwoordt de minister het volgende.

1) De vraag naar de aard en het beheer van de reserves van de ARGO vormt een integraal onderdeel van het gevraagde onderzoek. De minister merkt wel op dat ook de andere netten over financiële reserves beschikken, maar dat deze, in tegenstelling tot in de ARGO, niet bekend zijn, ook niet bij de bevriende politieke partijen. Het gaat dus niet op te insinueren dat enkel de ARGO over financiële reserves zou beschikken.

In het kader van het onderzoek naar de financiering van en de aanwending van de financiële middelen door de ARGO, zal het rapport zich ook moeten uitspreken over het financieringsmechanisme van de ARGO. Momenteel is het niet duidelijk volgens welke criteria de ARGO de werkmiddelen die zij van de Vlaamse Gemeenschap krijgt, onder de verschillende scholen verdeelt. De minister kan persoonlijk getuigen dat dit tot belangrijke scheeftrekkingen op het veld leidt, waarbij bepaalde scholen duidelijk 'rijk' zijn, andere; duidelijk 'arm'. Bovendien creëert dit een grote onzekerheid op het veld, omdat de scholen geen zicht hebben op de middelen die zij zullen krijgen. Deze toestand is niet verdedigbaar en de minister verwacht van het onderzoeksrapport dan ook concrete suggesties tot verbetering.

2) Wat de werking van de ARGO betreft, wijst de minister in de eerste plaats op de fundamentele vernieuwing die de ARGO in het onderwijsveld heeft teweeggebracht. Zo is het systeem van de LOGRO's, samengesteld uit een aantal rechtstreeks verkozenen, een aantal gecoöpteerden en een aantal leerkrachten, een fundamentele innovatie in het Vlaamse systeem van staatsbeheer, waarvan het belang momenteel misschien nog niet volledig ingeschat wordt. Het is logisch dat dergelijk nieuw systeem aan kinderziekten lijdt, en het is goed dat een doorlichting de tekorten aan het licht kan brengen. De minister hoopt wel dat de politieke wereld de moed zal hebben het ARGO-decreet te wijzigen indien uit de doorlichting zou blijken dat bepaalde onderdelen van het decreet in realiteit kwaliteitsbelemmerend in plaats van kwaliteitsbevorderend blijken te zijn.

Wat de werking van de centrale ARGO-administratie betreft, hier meent de minister dat het rapport tot de conclusie zal komen dat de kwaliteit van deze administratie voor verbetering is. Directe ingrepen liggen op dit vlak echter wel moeilijker.

3) De minister is het ermee eens dat het onderzoek naar de evolutie van de leerlingenaantallen geen essentiële opdracht van het onderzoeksbureau kan zijn. Dergelijke onderzoeken worden inderdaad reeds door andere instanties verricht.

De minister is trouwens van oordeel dat de ARGO zelf een goed zicht heeft op de zwakke punten van zijn structuur. Het probleem is echter dat ingrijpen dikwijls moeilijk ligt, niet in het minst door het op vele punten rigide personeelsstatuut dat dikwijls een handicap is voor goed en bijsturend beleid. De minister betreurt dan ook dat hij in het kader van de herziening van het statuut waaraan zijn administratie momenteel werkt, vanwege de ARGO – maar ook vanwege de overige bevroegde partners – geen diepgaande analyse heeft gekregen van de remmende en zwakke punten van het huidige personeelsstatuut.

4) De minister is het ermee eens dat het onderzoeksbureau ook de interne communicatie binnen de ARGO nader moet analyseren. Dit geldt in de eerste plaats voor de communicatie tussen de Centrale Raad, de centrale administratie en het Vast Bureau. Persoonlijk is de minister van mening dat de ver doorgedreven politisering van de administratie een belangrijke oorzaak is van de dikwijls mank lopende communicatie binnen de ARGO. De politisering leidt immers tot een groot onderling wantrouwen. De minister pleit er dan ook voor dat men binnen de ARGO grotere inspanningen zou doen om, naar het voorbeeld van de Vlaamse Gemeenschap, de politisering van het ambtenarenkorps terug te dringen.

De minister is het er eveneens mee eens dat het onderzoeksbureau ook een representatieve steekproef van lokale scholen en LOGRO's moet bevroegen. 'Standplaats Brussel' moet met andere woorden ruim worden geïnterpreteerd. Anderzijds is de minister van mening dat 'de' ideale schaalgrootte van een LOGRO niet bepaald kan worden. Deze is afhankelijk van lokale geografische en sociologische factoren. De vraag naar de rendabiliteit van het globale onderwijsaanbod van de ARGO dient daarentegen wel gesteld te worden.

5) Ten slotte is de minister het er mee eens dat ook de dienstverlenende pedagogische begeleidingsdiensten bij de doorlichting betrokken moeten worden.

6) Ingaande op de insinuatie van een lid dat de houding van de regeringscommissaris bij de ARGO mee bepaald wordt door zijn politieke kleur, stelt de minister dat het optreden van een regeringscommissaris niet benaderd of geëvalueerd mag worden in functie van zijn politieke kleur. De minister benadrukt dat hij een open en faire relatie met de betrokken commissaris heeft, en dat deze zijn opdracht volkomen naar wens uitoefent. De minister voegt er nog aan toe dat de commissaris zijn tweeledige opdracht – controle van de wettelijkheid én de orthodoxie, los van opportuniteitsoverwegingen – in moeilijke omstandigheden moet uitoefenen omdat zijn opdracht zowel betrekking heeft op de controle van de Centrale Raad in Brussel als op de meer dan 300 LORGO's.

Wat de verificatie betreft, deze is tweeledig. De verificateurs van het departement Onderwijs maken geen onderscheid tussen de verschillende netten. Daarnaast is er uiteraard de eigen verificatie van de ARGO. Dat is echter de verantwoordelijkheid van de ARGO.

7) Een globale doorlichting van het onderwijs lijkt de minister, ook al gezien de omvang van de opdracht, niet meteen aangewezen. Hier stelt zich ook de vraag naar het concrete nut van dergelijk onderzoek voor het beleid

8) De minister is het volledig eens met de spreker die wees op het gevaar van belangenvermenging in hoofde van een onderzoeksbureau dat én de onderzoeksopdracht én de implementatie ervan binnen de ARGO toegewezen zou krijgen. Dergelijke belangenvermenging moet vermeden worden, en de minister zal dit ook expliciet laten opnemen in het contract met het bureau dat uiteindelijk vanwege het departement Onderwijs – die de doorlichting zal financieren – de onderzoeksopdracht toegewezen zal krijgen.

9) De minister is het er ten slotte mee eens dat ook de inspectie regelmatig scholen doorlicht en over de kwaliteitsbewaking rapporteert. Hij besluit dat de leden van de commissie in de toekomst steeds een beknopte samenvatting zullen krijgen van de resultaten van onderzoeken die op vraag van het departement onderwijs worden uitgevoerd. Het volledig verslag kan dan op eenvoudige aanvraag bekomen worden. De minister is van mening dat dergelijk initiatief de communicatie tussen de administratie, het beleid en het parlement ten goede komt.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van dinsdag 19 april 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer J. De Meyer aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, betreffende de evaluatie van het project aanvullende omkadering eerste jaar lager onderwijs

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De spreker herinnert aan zijn interventie tijdens de bespreking van de begroting onderwijs over het opstarten van het project aanvullende omkadering eerste jaar lager onderwijs (Stuk 15(19921993)-Nr.11-H, p.23).

Daar het project toen nog maar van start was gegaan in 1.356 scholen — met in totaal 12.744 toegekende bijkomende lestijden — was het te vroeg voor een eerste evaluatie. Deze evaluatie is evenwel noodzakelijk met het oog op de verlenging van het project en, zoals voorzien, op de uitbreiding ervan naar het kleuterniveau.

De spreker vraagt of de evaluatie door de inspectie reeds gebeurd is, en zo ja, welke de belangrijkste bevindingen zijn wat de aanwending van deze extra lestijden betreft.

Van de inspectie werd ook verwacht dat ze zou nagaan of de voorwaarden voor toekenning van extra omkadering wel in alle gevallen vervuld zijn. Zijn er in dit verband misbruiken vastgesteld ? En indien ja, hoe werd tegen deze scholen opgetreden ?

Hoever staat ondertussen de voorbereiding van de organisatie van de aanvullende omkadering in het kleuter- en lager onderwijs voor volgend schooljaar ?

2. Aanvullende vragen

Een lid deelt mee dat zij uit het veld zeer positieve reacties ontvangt over het project aanvullende omkadering eerste jaar lager onderwijs, wat haar ten zeerste verheugt

Ze herhaalt echter haar bekende stelling, namelijk dat ze meer heil ziet in een extra omkadering voor het kleuteronderwijs omdat hier de fundamentele oorzaak van de ongelijke startkansen ligt. Dit uit zich dan in de lagere school in het fenomeen van het zittenblijven.

Zij pleit eveneens voor de inzet van extra taakleraars in het basisonderwijs om de overgang van het kleuter- naar het basisonderwijs beter te begeleiden. De spreker is van oordeel dat elke school, hoe klein ook, recht heeft op een taakleeraar. Zij is van mening dat voor de aanstelling van de taakleraren geput moet worden uit het lestijdenpakket, en dat de taakleeraar verplicht opgelegd moet worden omdat op deze manier zowel het zittenblijven in het lager onderwijs als de afvloeiing naar het buitengewoon onderwijs afgeremd worden.

De spreker is tenslotte van mening dat elke klas recht heeft op 2 uur lichamelijke opvoeding. De verplichte aanstelling van de taakleeraar blijft echter prioritair.

3. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister beantwoordt de vraag om uitleg van de heer J. De Meyer als volgt.

De evaluatie van het project aanvullende omkadering eerste jaar lager onderwijs is gebeurd in de loop van de maanden januari-februari 1994.

Elke inspecteur basisonderwijs heeft in zijn ressort elke school, die extra-lestijden heeft ontvangen, bezocht en ter plekke de aanwending van de lestijden onderzocht. Het actieplan van de school werd bij de directie opgevraagd en er werd een rapport opgesteld.

Het project werd door de inspectie positief beoordeeld.

Heel wat scholen hebben op basis van het aantal toegekende extra lestijden leerbedreigde kinderen op een aangepaste wijze opgevangen.

Ingevolge het onderzoek zijn volgende vaststellingen gedaan :

1. 1.354 scholen hebben extra lestijden ontvangen voor een totaal aantal extra lestijden van 12.651.
2. — In 94,4 % — 1.278 scholen — kloppen de leerlingencijfers op de aanvraagformulieren, volledig met de realiteit.
 - In 5,3 % — 725 scholen — kloppen de opgegeven cijfers in zekere mate niet. Dit heeft te maken met het feit dat de scholen in herstructurering alsook de programmatiescholen het aantal leerlingen op 30.9.1994 geraamd hebben.
 - Slechts in 0,4 % — 4 scholen — van de scholen werd vastgesteld dat de raming erg verschilde van het reële leerlingenaantal. Tegen deze scholen zullen sancties getroffen worden.
3. — In 1.258 scholen — 92,9 % — worden de extra lestijden gebruikt waarvoor ze toegekend werden.
 - In 87 scholen — 6,4 % — is het tijdsgebruik in zekere mate onjuist en in 9 scholen — 0,7 % — werden de lestijden niet aangewend voor het eerste leerjaar. Het percentage echte tekorten is miniem en veel werd opgelost door de evaluatie opdracht van de inspectie. Sancties behoren ook hier nog tot de mogelijkheden.
4. De inspectie diende eveneens een oordeel te vellen over de kwaliteit van de aanwending van de lestijden.
 - In 1.178 scholen was de manier waarop de lestijden werden aangewend in overeenstemming met de doelstelling volledig in orde. In 165 scholen was dit minder het geval en in 10 scholen werden de extra-lestijden helemaal niet ideaal aangewend.
5. Over de lestijden taakleraar in de scholen die extra lestijden kregen, werd het volgende vastgesteld.
 - Er werden 18.664 lestijden taakleraar opgegeven op de aanvraagformulieren.
 - Er werden 18.083 lestijden taakleraar georganiseerd op 1 oktober 1993.
 - Het aantal wekelijkse lestijden taakleraar in het eerste leerjaar bedraagt 6.035.
 - 33,4 % van het aantal lestijden taakleraar wordt gepresteerd in het eerste leerjaar.
6. Ook de samenwerking tussen de school en het PMS voor dit project werd door de inspectie gunstig geëvalueerd.
 - In 1.199 scholen was er een efficiënte, goede samenwerking.
 - In 139 scholen was de samenwerking in zekere mate ontoereikend.
 - In 16 scholen was de samenwerking helemaal ontoereikend.
7. De samenwerking tussen het gewoon en buitengewoon onderwijs daarentegen werd negatief geëvalueerd.

Enkele voor de hand liggende redenen :

- De scholen voor buitengewoon onderwijs kregen te weinig informatie over het project. Hiervoor neemt de minister de verantwoordelijkheid op zich.
- De scholen voor buitengewoon onderwijs voelen zich door het project bedreigd wat leerlingenwerving betreft. Dit houdt verband met foutief verspreide informatie tijdens de genese van het project, waarbij werd gesteld dat scholen die beroep zouden wensen te doen op de extra omkadering zich dienden te engageren om twee jaar niemand naar het buitengewoon onderwijs te sturen. Deze informatie was fout, maar heeft niettemin veel argwaan gewekt.
- Vele scholen streefden enkel naar een 'papieren samenwerking' met het buitengewoon onderwijs om aanspraak te kunnen maken op extra uren.

In 736 scholen was er helemaal geen samenwerking.

In 451 scholen was er in heel beperkte mate samenwerking.

In 167 scholen was er voldoende samenwerking.

Aangezien het ruimschoots positieve oordeel over het aanwenden van de extra-lestijden eerste leerjaar, is het aantal scholen waartegen moet opgetreden worden gering. In enkele gevallen zal de subsidiëring van de extra lestijden worden stopgezet. In andere gevallen zal de school bij sanctie niet in aanmerking komen voor de extra lestijden 1994-1995.

Wat betreft de voorbereiding van de organisatie van de aanvullende omkadering voor het schooljaar 1994-1995, deelt de minister mee dat de circulaire betreffende het project zorgverbreding in het kleuteronderwijs (vier- en vijfjarigen) en het eerste jaar lager onderwijs eerstdaags naar de scholen zal gestuurd worden. De aanvraag voor het verkrijgen van extra lestijden dient te gebeuren door inzending van een actieplan en dit voor 15 mei 1994. De scholen zullen

van de beslissing over het al dan niet toekennen van de extra lestijden op de hoogte gebracht worden voor de aanvang van de zomervakantie.

De omzendbrief voor het schooljaar 1994-1995 werd opgesteld in samenwerking met professor Laevers, expert in de problematiek van de overgang van het kleuter- naar het lager onderwijs. Professor Laevers zal het project tijdens het schooljaar 1994-1995 ook mee begeleiden en hij zal bovendien meewerken aan de evaluatie van het project voor het schooljaar 1994-1995. Ook de evaluatieopdracht door de inspectie blijft behouden.

Wat de aanvullende opmerkingen inzake de taakleraar betreft, antwoordt de minister het volgende. De minister is er niet van overtuigd dat de veralgemening van het systeem van de taakleraar ondubbelzinnig positief is. In scholen die het systeem van 'remedial teaching' toepassen is de functie van taakleraar bijvoorbeeld versmolten met het systeem zelf, en is de functie dus overbodig. Indien men de taakleraar verplicht zou opleggen, zou dergelijk systeem van 'remedial teaching' dus niet meer toegepast kunnen worden, wat de minister zou betreuren.

Niettemin deelt de minister de inhoudelijke bezorgdheid van de spreker, namelijk dat de functie van taakleraar in het lager essentieel is. Vraag is echter in hoeverre de centrale overheid hier gebiedend moet optreden.

3. Replieken

De heer J. De Meyer bedankt de minister voor zijn uitvoerig antwoord en vertolkt de volgende drievoudige bezorgdheid.

- 1) Dat de scholen de omzendbrief tijdig zouden ontvangen.
- 2) Dat de toekenning van de extra uren niet enkel zou gebeuren op basis van de leerlingenaantallen van 1 februari, maar ook rekening zou houden met de toestand op 1 september. Een mogelijke denkpiste is dat 90 percent van de uren zou toegekend worden op basis van de aantallen op 1 februari, de resterende 10 percent op basis van de aantallen op 1 september.
- 3) Dat de minister een speciale inspanning zou doen voor de kleinere scholen, en in dit verband kan ook verwezen worden naar het VLOR-advies ter zake.

De minister antwoordt als volgt :

- 1) De omzendbrief bevindt zich momenteel op de Inspectie van Financiën. De minister heeft goede hoop dat de omzendbrief tijdig verstuurd zal kunnen worden.
- 2) Op de tweede bekommernis van de vraagsteller kan de minister niet ingaan omdat het systeem van de extra omkadering niet bedoeld is om het probleem van snel groeiende scholen op te vangen. Bovendien zou het een grote administratieve uitdaging zijn om ook rekening te houden met de leerlingenaantallen per 1 september.
- 3) Kleine scholen worden op dezelfde manier geëvalueerd als de overige scholen. Zij zullen nochtans beter bedeed worden dan tijdens het schooljaar 1993-1994 omdat de minister er niet langer naar streeft bij de verdeling van de uren over de verschillende netten en scholen een zeker evenwicht na te streven.

De heer J. De Meyer blijft aandringen op een speciale behandeling voor de kleinere scholen. Hijzelf kent een aantal kleinere scholen die tijdens het schooljaar 1993-1994 niet in aanmerking genomen werden, en dit moet volgens hem vermeden worden.

Een andere spreker dringt erop aan dat de scholen geselecteerd zouden worden op basis van kwalitatieve normen. De minister bevestigt dat kwaliteit, in tegenstelling tot vorig jaar toen allerlei evenwichtsoefeningen meespeelden, het enige selectie criterium zal zijn.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Cultuur

Vergadering van dinsdag 3 mei 1994

Vaste verslaggever : de heer H. Lauwers, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer D. Ramoudt aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de stand van zaken m.b.t. het statuut van de reisbureaus

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

Het statuut van de reisbureaus wordt momenteel nog altijd geregeld door de wet van 21 april 1965 en het koninklijk besluit van 30 juni 1968.

De reissector vraagt reeds jaren om de wetgeving te herzien. Het valt niet te ontkennen dat de kwaliteit van de reisbureaus een essentieel onderdeel is van de kwaliteit van het toerisme. Bovendien staat een degelijke bescherming van de gebruiker garant voor de verdere groei van de reisbureaus en het toerisme als belangrijke economische sector.

Ingevolge artikel 4, 10 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der Instellingen evenals art. 6, § 1, VI, vijfde lid, 6 van diezelfde wet zoals gewijzigd door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur zijn de bevoegdheden inzake toerisme integraal overgeheveld naar de gemeenschappen en gewesten.

De Vlaamse Gemeenschap is dan ook volledig bij machte om de oude federale wetgeving te actualiseren. Gelet op de terechte vraag van de toeristische sector wordt het hoog de tijd dat een decretaal initiatief genomen wordt. Het is nu meer dan 10 jaar geleden dat men met de herziening van het statuut is begonnen. De beroepsverenigingen kregen inspraak, de adviesraad voor Toerisme diende zijn advies in. Alles is klaar om het ontwerp in te dienen. Of wacht men op een parlementair initiatief ? Is het zo dat een of andere sterke lobby het geheel tegenhoudt ? De Vlaamse Raad is er steeds voor gewonnen consumentbeschermende initiatieven te nemen. Een nieuw decreet houdende het statuut van de reisbureaus zou hiervan een concreet voorbeeld kunnen zijn. Met verwondering stelt het lid vast dat er geen schot komt in de zaak. Gelet op de terechte vraag van de toeristische sector wordt het hoog tijd dat een decretaal initiatief wordt genomen.

Kan de minister uitleg verschaffen om welke redenen nog geen ontwerp van decreet werd ingediend ?

Binnen welke termijn zal de minister een ontwerp aan de Vlaamse Raad voorleggen ?

2. Antwoord van de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

Op 7 april 1993 werd de minister door de commissaris-generaal voor Toerisme een tekst overgemaakt van een voorontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus en van een ontwerp-uitvoeringsbesluit door de Vlaamse regering te treffen na goedkeuring van voormeld ontwerp van decreet.

De teksten waren het resultaat van overleg tussen vertegenwoordigers van de drie gemeenschappen van ons land en werden voorgelegd en besproken in de bevoegde technische comités en adviesraden.

Voor dit gesprek tussen de gemeenschappen was gekozen omwille van het grote belang van een zo groot mogelijke eenduidigheid inzake de exploitatievoorwaarden voor reisbureaus in de onderscheiden gemeenschappen. Een aantal reisbureaus opereren immers ruimer dan op het grondgebied van één cultuurgemeenschap.

De commissaris-generaal wees er in de slotparagraaf van zijn brief op dat een en ander zou moeten worden getoetst aan het Sint-Michielsakkoord dat de overheveling van de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme naar de gewesten vooropstelde.

Inmiddels was in de Senaat ook de bespreking begonnen van het wetsvoorstel tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling van de hand van collega Luc Martens en mede-ondertekenaars.

Dit wetsvoorstel beoogde uitvoering te geven aan de Europese richtlijn van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten. Het leek aangewezen de bespreking van deze wetgeving af te wachten om het begrippenkader van wet en decreet duidelijker op mekaar te kunnen afstemmen.

Inmiddels werd de bespreking van dit wetsvoorstel in Senaat en Kamer afgerond en als wet van 16 februari 1994 tot

regeling van het contract tot reorganisatie en reisbemiddeling in het Belgisch Staatsblad van 1 april 1994 gepubliceerd.

Na goedkeuring van deze wet werd vanuit het kabinet, in overleg met collega L. Martens, de toetsing van de ontwerpen van decreet van maart 1993 aan de wet en aan de nieuwe grondwettelijke situatie aangevat. Opnieuw werden een aantal contacten met de sector georganiseerd.

Om tijd te winnen en om spoedig een nieuw decreet op de reisbureaus te kunnen realiseren gaat de minister ermee akkoord dat collega Martens deze werkzaamheden zou afronden in een door hem neer te leggen voorstel van decreet.

De minister verklaart dat voor een parlementair initiatief dat in het verlengde ligt van een parlementair initiatief op het federaal vlak genomen en inmiddels wet geworden, een zekere afstemming noodzakelijk is, om begripsverwarring en juridische discussies te vermijden.

De door de heer Luc Martens bijgewerkte versie van de tekst van maart 1993 vormt nu een bruikbare basis. De minister zal deze tekst na indiening van het voorstel voor standpuntbepaling aan de Vlaamse regering voorleggen en verdedigen.

Juridisch blijkt nog enige onduidelijkheid te bestaan of één decreet zowel rechtsgrond kan putten uit artikel 127 tot 129 (gemeenschapsmaterie) als uit artikel 39 (gewestmaterie) van de grondwet. Deze combinatie zou het mogelijk maken vestigingsvoorwaarden en exploitatievoorwaarden in één decreet te regelen. Vraag blijft dan wel de toepasbaarheid in het Brusselse Gewest.

De minister besluit dat ook zijn wens is dat zo spoedig mogelijk een voorstel van decreet wordt ingediend.

3. Replieken

De heer Ramoudt bedankt de minister voor zijn antwoord. Het verheugt hem vast te stellen dat de minister veel belang hecht aan het parlementair initiatief. Hij had dus zijn vraag beter gericht tot collega Luc Martens.

De minister verklaart dat de partij tot dewelke de vraagsteller behoort doorgaans veel belang hecht aan het maximaal respect voor het parlementair initiatief. Men kan hem nu dit niet verwijten dit te doen. Het is ook logisch dat bij de voorbereiding van nieuwe decreten, met de inmiddels in het Staatsblad verschenen nieuwe wet wordt rekening gehouden.

De minister zegt de nodige logistieke steun toe vanuit zijn kabinet en de administratie met name het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

De heer Luc Martens verduidelijkt dat de tekst van het voorstel van decreet ongeveer klaar is op een aantal moeilijke punten na, namelijk dat van de bevoegdheidsopsplitsing tussen gemeenschappen en gewesten. Op welke wijze de gemeenschapsaspecten en gewestaspecten van de problematiek kunnen worden samengebracht in een voorstel van decreet is nog niet duidelijk.

Enerzijds zal het in het verleden reeds gepresteerde werk worden gerespecteerd. Anderzijds wordt zeer uitvoerig de sector zelf bij de voorbereiding betrokken.

Tot tweemaal toe werd een hoorzitting georganiseerd. Bovendien werd met de tekstverbeteringen van de sector maximaal rekening gehouden

Er is geen enkele remmende lobby. Het lid vraagt enkel nog wat meer tijd om de tekst te finaliseren.